

**ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการลงทุนทางการเงิน
ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร**

ชุตินันท์ ประทีป ณ ถลาง

**สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการการเงินยุคดิจิทัล
วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต**

พ.ศ.2563

**Factors Affecting the Financial Investment Efficiency
of the People of Bangkok**

Chutinan Prateep Na Thalang

A Thematic Paper Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Degree of Master of Business Administration

College of Innovative Business and Accountancy

Dhurakij Pundit University

2020

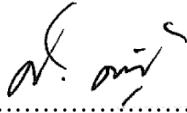

ใบรับรองสารนิพนธ์

วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

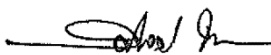
หัวข้อสารนิพนธ์ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
เสนอโดย ชุตินันท์ ประทีป ณ ถลาง
สาขาวิชา การจัดการการเงินยุคดิจิทัล
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ธนิดา จิตรน้อมรัตน์
ได้พิจารณาเห็นชอบ โดยคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช คำสุพรหม)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธนิดา จิตรน้อมรัตน์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อดิลา พงศ์ยี่หล้า)

วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี รับรองแล้ว

..... คณบดีวิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช คำสุพรหม)

วันที่ 12 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2563

ชื่อเรื่อง : ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย : นางสาวชุตินันท์ ประทีป ณ ถลาง

สถาบัน : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปีที่พิมพ์ : 2563

สถานที่พิมพ์ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

จำนวนหน้ารายงานการวิจัย : หน้า

ลิขสิทธิ์ : สงวนลิขสิทธิ์

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย 1. เพื่อเปรียบเทียบการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการเงินที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร 3. เพื่อศึกษาการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 385 ตัวอย่าง เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม วิธีการทดสอบทางสถิติ โดยใช้ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-Test ค่า F-Test (ANOVA) และ Correlation หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

จากผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 214 คน และเพศหญิง 171 คน ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 20-30 ปี มีสถานภาพโสด ประกอบอาชีพเป็นข้าราชการ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่เท่ากับ 15,000-25,000 บาท ยังไม่มีผู้อยู่ในอุปการะ มีความรู้ในการลงทุนระดับปานกลาง และไม่มีเวลาสำหรับการติดตามการลงทุน และส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการลงทุนทางการเงินส่งผลต่อการลงทุนทางการเงิน คือปัจจัยทางการเมืองและปัจจัยแหล่งข้อมูลข่าวสารกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยทางเศรษฐกิจ และยังมีความคิดเห็นว่าวัตถุประสงค์ในการลงทุนเพื่อให้มีสภาพคล่องในการลงทุนมากที่สุด ในระดับมากที่สุด มีเป้าหมายในการลงทุนเพื่อเป็นเงินยามฉุกเฉิน โดยเลือกการลงทุนในรูปแบบเงินฝากธนาคาร รองลงมาเป็นหุ้นสามัญ นอกจากนี้ยังมีความคิดเห็นว่าจะได้รับผลตอบแทนทางการเงินเพื่อให้มีรายได้ตามปกติรองลงมาคือ กำไรจากการซื้อขายหุ้น และยังเห็นว่าอัตราดอกเบี้ยเป็นความเสี่ยงทางการลงทุนทางการเงินมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ความเสี่ยงจากการเมือง ความเสี่ยงจากอัตราเงินเฟ้อ ความเสี่ยงจากการตลาด ตามลำดับ

การลงทุนทางการเงินจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศต่างกันมีความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน ขณะที่บุคคลที่มีอายุที่ต่างกัน มีวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ทางเลือก ผลตอบแทน

ในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน อีกทั้งผู้ที่ประกอบอาชีพต่างก็มีวัตถุประสงค์ ทางเลือก ผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน และบุคคลที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ความรู้เกี่ยวกับการลงทุน เวลาในการติดตามการลงทุนต่างกัน มีเป้าหมาย ทางเลือก ผลตอบแทน ความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินต่างกัน นอกจากนี้ผู้ที่มีผู้อยู่ในอุปการะต่างกันมีวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ทางเลือก ผลตอบแทน และความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการเงินที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงิน พบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางแหล่งข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยทางการเมือง มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงิน ด้านเป้าหมายในการลงทุนทางการเงิน ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางแหล่งข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยทางการเมือง มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงิน ด้านทางเลือกในการลงทุนทาง ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางแหล่งข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยทางการเมือง มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงิน ด้านผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงิน และปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางแหล่งข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยทางการเมือง มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงิน ด้านความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รศ.ดร. ธนิตา จิตรน้อมรัตน์ เป็นอย่างสูงที่ได้ให้ความกรุณาสละเวลารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการศึกษาค้นคว้าเฉพาะบุคคลนี้ และได้ให้คำแนะนำถึงประเด็นต่าง ๆ ชี้แนะแนวทางในการแก้ปัญหาโดยละเอียด ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลต่าง ๆ มาใช้เป็นแนวทางของการทำวิจัยเสร็จสมบูรณ์ด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่ให้ความช่วยเหลือและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ พร้อมทั้งกำลังใจที่ทำให้ผู้วิจัยมีความพยายามจนประสบความสำเร็จ สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณแรงสนับสนุนและกำลังใจอันยิ่งใหญ่ที่ได้รับจากครอบครัวของผู้วิจัย และทุกท่านที่ทำให้ผู้วิจัยสามารถทำงานวิจัยนี้จนสำเร็จและสมบูรณ์

ชุตินันท์ ประทีป ณ ถลาง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญตาราง.....	ง
สารบัญภาพ.....	จ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาของปัญหา.....	1
1.2 คำถามในการวิจัย.....	2
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
1.7 คำศัพท์เฉพาะ.....	6
2. แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 ความหมายเกี่ยวกับการลงทุนทางการเงิน.....	8
2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนทางการเงิน.....	9
2.3 แนวทางการลงทุนทางการเงิน.....	13
2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุนทางการเงิน.....	26
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3. ระเบียบการวิจัย.....	39
3.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	39
3.2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	40
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41
3.4 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	41
3.5 การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ.....	43
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
4. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
4.3 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	87
5. สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	93
5.1 สรุปแนวทางการวิจัย.....	93
5.2 สรุปผลการวิจัย.....	96
5.3 อภิปรายผล.....	104
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	108
5.5 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป.....	108
บรรณานุกรม.....	109
ภาคผนวก.....	111
ประวัติผู้เขียน.....	116

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 : กรอบแนวคิดการวิจัย.....	39
------------------------------------	----

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : ตารางแจกแจงเพศของกลุ่มตัวอย่าง.....	46
ตารางที่ 2 : ตารางแจกแจงอายุของกลุ่มตัวอย่าง.....	46
ตารางที่ 3 : ตารางแจกแจงสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง.....	47
ตารางที่ 4 : ตารางแจกแจงอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง.....	47
ตารางที่ 5 : ตารางแจกแจงรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง.....	48
ตารางที่ 6 : ตารางแจกแจงผู้อยู่ในอุปการะของกลุ่มตัวอย่าง.....	48
ตารางที่ 7 : ตารางแจกแจงความรู้เกี่ยวกับการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง.....	49
ตารางที่ 8 : ตารางแจกแจงเกี่ยวกับเวลาสำหรับการติดตามการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง.....	49
ตารางที่ 9 : ตารางแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	50
(Standard Deviation) ของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยทางการเงิน	
ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	
ตารางที่ 10 : ตารางแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	50
(Standard Deviation) ของกลุ่มตัวอย่างตาม ปัจจัยทางการเงิน	
ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	
ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ	

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 11 : ตารางแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	51
(Standard Deviation) ของกลุ่มตัวอย่างตาม ปัจจัยทางการเงิน	
ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	
ด้านการเมือง	
ตารางที่ 12 : ตารางแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	51
(Standard Deviation) ของกลุ่มตัวอย่างตาม ปัจจัยทางการเงินที่	
ต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	
ด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร	
ตารางที่ 13 : ตารางแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	52
(Standard Deviation) สำหรับการลงทุนทางการเงินของกลุ่มตัวอย่าง	
ตารางที่ 14 : ตารางแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	53
(Standard Deviation) สำหรับวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงิน	
ของกลุ่มตัวอย่าง	

ตารางที่ 15 : ตารางแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	53
(Standard Deviation) สำหรับเป้าหมายในการลงทุนทางการเงิน	
ของกลุ่มตัวอย่าง	
ตารางที่ 16 : ตารางแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	54
(Standard Deviation) สำหรับทางเลือกในการลงทุนทางการเงิน	
ของกลุ่มตัวอย่าง	
ตารางที่ 17 : ตารางแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	55
(Standard Deviation) สำหรับผลตอบแทนจากการลงทุนทางการเงิน	
ของกลุ่มตัวอย่าง	
ตารางที่ 18 : ตารางแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	55
(Standard Deviation) สำหรับความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงิน	
ของกลุ่มตัวอย่าง	
ตารางที่ 19 : ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานของประชาชน.....	56
ในกรุงเทพมหานครระหว่างเพศกับการลงทุนทางการเงิน	
ตารางที่ 20 : ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประชาชน.....	58
ในกรุงเทพมหานครระหว่างอายุกับการลงทุนทางการเงิน	

ตารางที่ 21 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง อายุ กับ.....	59
วัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	
ตารางที่ 22 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง อายุ กับ.....	60
เป้าหมายในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	
ตารางที่ 23 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง อายุ กับ.....	60
ทางเลือกในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	
ตารางที่ 24 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง อายุ กับ.....	61
กับ ผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	
ตารางที่ 25 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง อายุ กับ.....	61
ความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	
ตารางที่ 26 : ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประชาชน.....	62
ในกรุงเทพมหานครระหว่างสถานะภาพกับการลงทุนทางการเงิน	
ตารางที่ 27 : ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง	63
สถานะภาพ กับ วัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินของประชาชน	
ในกรุงเทพมหานคร	

ตารางที่ 28 : ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง.....64

สถานะภาพ กับ เป้าหมายในการลงทุนทางการเงินของประชาชน

ในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 29 : ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง.....64

สถานะภาพ กับ ทางเลือกในการลงทุนทางการเงินของประชาชน

ในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 30 : ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง.....65

สถานะภาพ กับ ผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินของ

ประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 31 : ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง.....65

สถานะภาพ กับ ความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินของประชาชน

ในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 32 : ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประชาชน.....66

ในกรุงเทพมหานครระหว่างอาชีพกับการลงทุนทางการเงิน

ตารางที่ 33 : ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างอาชีพกับ.....67

วัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

- ตารางที่ 34 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง อาชีพ กับ.....68
เป้าหมายในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
- ตารางที่ 35 : ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง อาชีพ กับ....68
ทางเลือกในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
- ตารางที่ 36 : ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง อาชีพ กับ...69
ผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
- ตารางที่ 37 : ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง อาชีพ กับ...70
ความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
- ตารางที่ 38 : ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประชาชน.....71
ในกรุงเทพมหานครระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการลงทุนทางการเงิน
- ตารางที่ 39 : ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง.....72
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับ วัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงิน
ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
- ตารางที่ 40 : ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง.....72
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับ เป้าหมายในการลงทุนทางการเงิน
ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

- ตารางที่ 41 : ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง.....73
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับ ทางเลือกในการลงทุนทางการเงิน
ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
- ตารางที่ 42 : ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง.....74
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับ ผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงิน
ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
- ตารางที่ 43 : ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง.....75
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับ ความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงิน
ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
- ตารางที่ 44 : ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานของประชาชน.....76
ในกรุงเทพมหานครระหว่างผู้อยู่ในอุปการะกับการลงทุนทางการเงิน
- ตารางที่ 45 : ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประชาชน.....78
ในกรุงเทพมหานครระหว่างความรู้เกี่ยวกับการลงทุนทางการเงิน
กับการลงทุนทางการเงิน

ตารางที่ 46 : ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง.....79

ความรู้เกี่ยวกับการลงทุน กับ วัตถุประสงค์ในการลงทุนทาง

การเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 47 : ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง.....79

ความรู้เกี่ยวกับการลงทุน กับ เป้าหมายในการลงทุนทาง

การเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 48 : ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง.....80

ความรู้เกี่ยวกับการลงทุน กับ ทางเลือกในการลงทุนทางการเงิน

ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 49 : ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง.....81

ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนกับผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงิน

ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 50 : ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง.....81

ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนกับความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงิน

ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 51 : ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานของประชาชนใน.....82

กรุงเทพมหานครระหว่างเวลาในการติดตามการลงทุนกับ

การลงทุนทางการเงิน

ตารางที่ 52 : ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยทางการเงินมี.....84

ความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชน

ในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 53 : ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยทางการเงิน.....84

มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงิน

ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 53 : ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยทางการเงินมี.....84

ความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงิน

ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 54 : ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์.....85

ที่ส่งผลต่อเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินของประชาชน

ในกรุงเทพมหานคร

- ตารางที่ 55 : ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์.....85
ที่ส่งผลต่อทางเลือกในการลงทุนทางการเงินของประชาชน
ในกรุงเทพมหานคร
- ตารางที่ 56 : ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยทางการเงินมี..... 86
ความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงิน
ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
- ตารางที่ 57 : ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยทางการเงิน..... 86
มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงิน
ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
- ตารางที่ 58 : ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน 87

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันนี้การเงินถือว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก เมื่อกล่าวถึงเรื่องเงิน คนทั่วไปอาจมองเป็นเรื่องยาก แต่ที่จริงแล้วการเงินนั้น เป็นทักษะชีวิตของมนุษย์ที่จะทำให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ ซึ่งการใช้ทักษะนี้เปรียบเสมือนการมีวินัยทางการเงิน คือตลอดช่วงชีวิตของมนุษย์นั้น เราควรเรียนรู้วิธีการบริหารจัดการเงินอย่างไร เพื่อให้มีเงินเพียงพอและบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ (กฤษฎา เสกตระกูล, 2553) ซึ่งการลงทุนทางการเงินถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญเรื่องหนึ่งในชีวิตของคนเราเช่นกัน หลายคนคิดว่าการลงทุน คือการนำเงินไปเล่นหุ้น หรือเพื่อให้ได้กำไรสูง ๆ แท้ที่จริงแล้วการเล่นหุ้นนั้น เป็นเพียงช่องทางหนึ่งของการลงทุน เพราะการลงทุนที่แท้จริงคือ การนำเงินไปสร้างผลตอบแทนในสินทรัพย์ทางการเงินและการลงทุนต่าง ๆ โดยมีการคาดการณ์ว่าจะได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น เมื่อเทียบกับความเสี่ยงที่คาดจะเกิดขึ้น แล้วผลตอบแทนที่ได้ก็นับว่ามีค่า (“การวางแผนการลงทุน”, ม.ป.ป) ส่วนใหญ่มูลคคที่มีรายได้จะจัดสรรรายได้ที่ได้รับออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนหนึ่งเพื่อเก็บออมไว้ใช้จ่ายในวันข้างหน้า และอีกส่วนเพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ซึ่งในส่วนหนึ่งของเงินที่เก็บออมไว้นอกจากสำรองเพื่อใช้กรณีฉุกเฉินแล้วนั้น ยังสามารถนำเงินออมส่วนเกินกับเงินส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายมาเป็นเงินลงทุน เพื่อแสวงหาผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้นและก่อประโยชน์สูงสุดให้แก่เจ้าของเงิน อันนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายอิสรภาพทางการเงิน (รัชนีกร วงศ์จันทร์, 2553) โดยการลงทุนในหลักทรัพย์แต่ละประเภทผู้ลงทุนต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อให้การลงทุนประสบผลสำเร็จตามที่วางไว้ (สุพพตา ปิยะเกศิน, 2546)

ปัจจุบันภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสแรกของปี 2563 และการคาดการณ์แนวโน้มปี 2563 สำหรับการลงทุนรวมปรับตัวลดลงร้อยละ 6.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.8 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการลงทุนภาคเอกชนปรับตัวลดลงร้อยละ 5.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อนหน้า เป็นผลจากการปรับตัวลดลงของการลงทุนในเครื่องมือเครื่องจักรร้อยละ 5.7 และการลงทุนในสิ่งก่อสร้างปรับตัวลดลงร้อยละ 4.3 และการลงทุนภาครัฐลดลงร้อยละ 9.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 5.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการลงทุนของรัฐบาลลดลงร้อยละ 22.1 ขณะที่การลงทุนของรัฐวิสาหกิจ

ขยายตัวร้อยละ 12.1 สำหรับอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่าย ลงทุนในไตรมาสที่อยู่ที่ย้อยละ 10.5 เทียบกับอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 4.3 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 18.2 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน (กองยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค, 2563)

จากภาวะเศรษฐกิจดังกล่าวในส่วนของการลงทุนรวมของปี 2563 ลดลง จึงเป็นที่น่าสนใจว่าจะส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินส่วนบุคคลอย่างไร ผู้วิจัยจึงได้สนใจที่จะทำวิจัยเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร การศึกษารุ่นนี้ เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาการลงทุนทางการเงินในประเทศ และเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

1.2 คำถามในการวิจัย

งานวิจัยนี้มีคำถามในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีการลงทุนทางการเงินแตกต่างกันหรือไม่
2. ปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานครหรือไม่
3. ประชาชนในกรุงเทพมหานครมีการลงทุนทางการเงินอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

จากคำถามการวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถนำมากำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการเงินที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

1.4 สมมติฐานการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ข้างต้น ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานการวิจัยเพื่อเป็นกรอบในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน
2. ปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

1.5 ขอบเขตการทำวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ มุ่งเน้นที่จะศึกษาถึงปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางการเงิน ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

1.5.1 ขอบเขตด้านประชากรและพื้นที่

ประชากรที่ใช้วิจัยในครั้งนี้คือ ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้และมีการลงทุนทางการเงิน

1.5.2 การกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากไม่ทราบจำนวนที่แน่ชัดของประชาชน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยใช้สูตรคำนวณกรณีไม่ทราบประชากรของ Cochran, 1977 เพื่อนำไปประมาณสัดส่วนของประชากร โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% ความผิดพลาดไม่เกิน 5% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 ตัวอย่าง เพื่อป้องกันความผิดพลาดจากการตอบแบบสอบถามไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงกำหนดให้มีการเพิ่มสำรองอีก 15 ตัวอย่าง รวมขนาดตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง

1.5.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

- 1.1 เพศ
- 1.2 อายุ
- 1.3 สถานะภาพ
- 1.4 อาชีพ

- 1.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
- 1.6 ผู้อยู่ในอุปการะ
- 1.7 ความรู้เกี่ยวกับการลงทุน
- 1.8 เวลาสำหรับติดตามการลงทุน

2. ปัจจัยทางการเงิน

- 2.1 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ
 - 2.1.1 อัตราดอกเบี้ย
 - 2.1.2 ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี
- 2.2 ปัจจัยทางการเมือง
- 2.3 ปัจจัยแหล่งข้อมูลข่าวสาร
 - 2.3.1 โฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต
 - 2.3.2 บทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการลงทุน เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสารต่าง ๆ
 - 2.3.3 การบอกเล่าจากบุคคลใกล้ชิด

ตัวแปรตาม คือการลงทุนทางการเงิน ได้แก่

1. วัตถุประสงค์ของการลงทุน

- 1.1 เพื่อความปลอดภัยของเงินทุน
- 1.2 เพื่อมีรายได้ประจำ
- 1.3 เพื่อเพิ่มมูลค่าเงินทุน
- 1.4 เพื่อให้มีสภาพคล่องในการลงทุน
- 1.5 เพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี

2. เป้าหมายของการลงทุน

- 2.1 เป็นเงินยามฉุกเฉิน
- 2.2 ใช้เป็นเงินทุนเฉพาะ
- 2.3 ใช้เป็นเงินทุนในการเก็งกำไร

3.ทางเลือกในการลงทุน

- 3.1 เงินฝากธนาคาร
- 3.2 ลงในตราสารทุน
 - 3.2.1 หุ้นสามัญ
- 3.3 ลงทุนในตราสารหนี้
 - 3.3.1 พันธบัตรรัฐบาล
 - 3.3.2 หุ้นกู้
- 3.4 ลงทุนในกองทุนรวม
 - 3.4.1 กองทุน RMF
 - 3.4.2 กองทุน SSF
- 3.5 ลงทุนในอสังหาริมทรัพย์
- 3.6 ลงทุนในทองคำ เพชร พลอย ของสะสม

4. ผลตอบแทนจากการลงทุน

- 4.1 รายได้ตามปกติ
- 4.2 กำไรจากการซื้อขายหุ้น
- 4.3 ค่าเช่า

5. ความเสี่ยงจากการลงทุน

- 5.1 ความเสี่ยงทางการเงิน
- 5.2 ความเสี่ยงจากอัตราเงินเฟ้อ
- 5.3 ความเสี่ยงจากการเมือง
- 5.4 ความเสี่ยงจากการตลาด
- 5.5 ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ย
- 5.6 ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน

1.5.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การทำวิจัยรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2563 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2563

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ในการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางการเงิน ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

1. ทำให้ทราบถึงการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร กรณีที่มีปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางการเงินเหมือนกันและแตกต่างกันอย่างไร
2. สำหรับหน่วยงานเอกชนหรือรัฐบาลสามารถนำผลที่ได้จากการศึกษานี้ เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาการลงทุนทางการเงิน และเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่อไป
3. ในทางวิชาการ สามารถนำผลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาและทำความเข้าใจการลงทุนทางการเงินส่วนบุคคลได้
4. สำหรับนักศึกษา หรือนักวิจัย สามารถนำข้อมูลนี้ไปใช้ต่อยอดและเป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อไป

1.7 คำศัพท์เฉพาะ

1. การลงทุนทางการเงิน หมายถึง การที่ผู้ลงทุนนำเงินไปลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อก่อให้เกิดรายได้หรือผลตอบแทนในอนาคต
2. ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง สิ่งที่มีผลต่อการลงทุนทางการเงินของแต่ละคน เช่น เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผู้ที่อยู่อุปการะ ความรู้เกี่ยวกับการลงทุน เวลาในการติดตามการลงทุน เป็นต้น
3. ปัจจัยทางการเงิน หมายถึง สถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อธุรกิจซึ่งทำให้ผู้ลงทุนต้องสูญเสียเงินทุน เช่น อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย แหล่งข้อมูลข่าวสาร นโยบายของรัฐบาลและเสถียรภาพทางการเมือง เป็นต้น
4. การกระจายเงินลงทุน หมายถึง การลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงินหลายชนิดในสัดส่วนที่เหมาะสม ไม่ควรทุ่มเงินลงทุนไปในหลักทรัพย์ชนิดใดชนิดหนึ่ง เพราะถ้าธุรกิจนั้นเกิดล้มเหลว เงินที่ลงทุนไว้ก็จะสูญเสียไปหมด

5. **ทางเลือกของการลงทุน** หมายถึง เป็นการลงทุนทางการเงินที่ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ของผู้ลงทุนรวมถึงการยอมรับความเสี่ยงและผลตอบแทนด้วย

6. **ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ** หมายถึง ความมั่งคั่งที่เกิดขึ้นจากการลงทุน เช่น ดอกเบี้ยรับเงินปันผล กำไรจากส่วนต่างราคาหุ้น เป็นต้น

7. **ความเสี่ยงทางการเงิน** หมายถึง ความไม่แน่นอนในการลงทุนทางการเงินที่อาจไม่ได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนตามที่คาดหวังไว้

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 2.1 ความหมายเกี่ยวกับการลงทุนทางการเงิน
- 2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนทางการเงิน
- 2.3 แนวทางการลงทุนทางการเงิน
- 2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุนทางการเงิน
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายเกี่ยวกับการลงทุนทางการเงิน

การลงทุนทางการเงิน หมายถึง การที่ผู้ลงทุนนำเงินที่มีอยู่ไปซื้อหลักทรัพย์ต่าง ๆ ซึ่งหลักทรัพย์ดังกล่าวก่อให้เกิดรายได้กับผู้ลงทุนนั้น ซึ่งการลงทุนทางการเงินโดยทั่วไปมักจะทำผ่านกลไกของตลาดการเงิน (financial market) (สุขใจ น้ำฟูค และ อนุชานุก เจริญจิตรกรรม, 2551) ส่วน รัชนีกร วงศ์จันทร์ (2553) ให้คำนิยามของการลงทุนว่า “เป็นพันธะผูกพันของการนำเงินในปัจจุบันสร้างกระแสเงินสดในอนาคต เพื่อชดเชยให้กับผู้ลงทุน ในเรื่องระยะเวลาที่ใช้ในการลงทุน, อัตราเงินเฟ้อที่คาดหวัง และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดที่จะเกิดขึ้นในอนาคต” ซึ่งการนำเงินที่เหลือจากการใช้จ่ายหรือเกินความต้องการปกติไปลงทุนย่อมก่อให้เกิดผลตอบแทนในอนาคตที่คาดว่าจะได้รับมากขึ้น นอกจากนี้ ศิรินุช อินละคร (2548) ยังให้ความหมายของการลงทุนด้วยว่า คือ การกักเงินไว้จำนวนหนึ่งในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับในอนาคตซึ่งจะชดเชยให้แก่ผู้กักเงิน โดยกระแสเงินสดรับนั้นควรคุ้มกับอัตราเงินเฟ้อและคุ้มกับความไม่แน่นอนที่จะเกิดกระแสเงินสดรับในอนาคต ทั้งหมดนี้สรุปได้ว่าการลงทุนทางการเงินคือ การที่ผู้ลงทุนนำเงินที่มีอยู่ไปซื้อหลักทรัพย์ หรือหาผลประโยชน์เพิ่มในหลักทรัพย์ต่าง ๆ เพื่อก่อให้เกิดรายได้หรือผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับมากขึ้นในอนาคต

2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนทางการเงิน

สุพพตา ปิยะเกศิน (2546) กล่าวว่า การพิจารณาปัจจัยเฉพาะตัวของผู้ลงทุน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจลงทุน สามารถแยกการพิจารณาออกไปได้หลายกรณี ดังนี้

1. **อายุและสุขภาพของผู้ลงทุน** ผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรงและอายุอยู่ในวัยฉกรรจ์ เป็นวัยที่สามารถทำงานหารายได้อย่างเต็มที่ ทั้งการทำงาน โดยได้รับเงินเดือนเป็นประจำและการนำเงินออมส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายไปลงทุนหาผลประโยชน์ ต่างกับผู้ที่มีอายุมากหรืออยู่ในวัยชราที่มีสุขภาพไม่ค่อยสมบูรณ์และไม่สามารถหารายได้ได้อีกต่อไป และต้องอาศัยเงินที่เก็บออมไว้เมื่อครั้งยังอยู่ในวัยหนุ่มสาวเป็นรายได้เลี้ยงชีพในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ การนำเงินออมที่สะสมไว้ใช้ในยามชราไปลงทุนเพื่อหวังผลตอบแทนในเชิงอกงเขย จึงต้องคำนึงถึงความมั่นคงของผลตอบแทนที่จะได้รับมากกว่าผู้ที่อยู่ในวัยฉกรรจ์และมีความสามารถหารายได้ได้อยู่ ทั้งนี้เพราะว่าการลงทุนนั้น ๆ มีความเสี่ยงต่อการที่จะได้รับผลตอบแทนสูงและมีสภาพคล่องของเงินทุนต่ำแล้ว โอกาสที่ผู้ที่มีอายุมากจะไปหารายได้เพื่อชดเชยกับเงินลงทุนที่เสียไปย่อมมีน้อยกว่าผู้ที่มีอายุน้อยและมีสุขภาพแข็งแรงกว่า จึงเป็นที่แน่นอนว่าบุคคลที่มีอายุมากและมีสุขภาพไม่แข็งแรง ควรคำนึงถึงการลงทุนเฉพาะในรูปแบบที่จะทำให้เขาได้รับผลตอบแทนที่มั่นคงและมีสภาพคล่องของเงินทุนที่ค่อนข้างสูงเท่านั้น เพื่อจะได้มีความมั่นใจไปถึงรายได้ที่แน่นอนในอนาคตสำหรับจะเก็บไว้ใช้จ่ายในยามจำเป็น เช่น ค่ารักษาพยาบาลตนเอง ค่าครองชีพตามฐานะ ฯลฯ ส่วนผู้ที่มีสุขภาพที่ดี มีอายุน้อย และแข็งแรงพอที่จะต่อสู้กับภาวะความเสี่ยงในการลงทุน ก็ย่อมจะสามารถนำเงินไปลงทุนเพื่อหวังผลตอบแทนสูง ๆ ได้

2. **ผู้อยู่ในอุปการะของผู้ลงทุน** คนไทยโดยส่วนใหญ่มีครอบครัวที่พึ่งพาอาศัยกันเป็นทอด ๆ และอยู่รวมกันเป็นหมู่ เป็นกลุ่ม ทำให้บางครั้งผู้ที่มีกำลังหารายได้ได้สูงจะมีภาระเป็นผู้เลี้ยงดูบุคคลภายในครอบครัวแต่เพียงผู้เดียว ทั้งที่บุคคลนั้นอาจเป็นคนโสดที่ยังไม่มีครอบครัว หมายความว่า ท่านอาจต้องมีภาระที่จะต้องรับผิดชอบชีวิตของบุคคลอื่นนอกเหนือจากบุตรและภรรยาด้วย จึงเป็นความจริงที่แน่นอนว่าตราบดีที่ท่านยังมีภาระที่จะต้องส่งเสียผู้อยู่ในอุปการะ โอกาสที่ท่านจะนำเงินรายได้ส่วนที่เหลือไปลงทุนหาผลประโยชน์ คงเป็นภาวะที่สามารถกระทำได้ยากเพราะอาจจะไม่มีเงินออมคงเหลือ เนื่องจากต้องกันรายได้ส่วนที่ควรเหลือไว้เป็นเงินออมของครอบครัว แบ่งให้กับผู้อยู่ในอุปการะ อีกประการหนึ่งอายุและจำนวนของผู้อยู่ในอุปการะจะสามารถบ่งบอกถึงระยะเวลาที่จะต้อง

เสี่ยงและรับผิดชอบ และหมดภาระทางการเงินเหล่านี้ มีเงินออมเหลือพอไว้ใช้จ่ายหรือทำประโยชน์สำหรับตนเองและครอบครัวได้

3. ความรู้เกี่ยวกับการลงทุน นอกจากการที่หาเงินรายได้มาเลี้ยงดูผู้อยู่ในอุปการะให้มีความสุขสบาย การมีความรู้และเข้าใจในการลงทุน เพื่อนำเงินรายได้จากส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายไปลงทุน เพื่อให้ได้ผลตอบแทนเพิ่มขึ้น และนำผลตอบแทนนั้นมาเป็นส่วนเพิ่มเติมรายได้ประจำเพื่อใช้จ่ายในครอบครัวหรือเก็บออมมากขึ้น จึงมีความสำคัญ เพราะการมีความเข้าใจในการลงทุนที่ดีย่อมมีผลให้ผู้ลงทุนมีความผิดพลาดลดลง แม้ว่าการลงทุนนั้นจะมีความเสี่ยงที่ค่อนข้างสูงก็ตาม

4. เวลาในการติดตามผลการลงทุน การลงทุนบางประเภทที่มีผลตอบแทนค่อนข้างสูง และมีการเปลี่ยนแปลงผลตอบแทนรวดเร็วมาก เช่น การลงทุนซื้อขายหุ้น การเล่นแชร์ในรูปแบบต่าง ๆ ฯลฯ ถ้าผู้ลงทุนไม่มีเวลาพอที่จะติดตามความเคลื่อนไหวของการลงทุน อาจทำให้เสียผลประโยชน์ในจำนวนที่ควรจะได้รับ การที่ตัดสินใจลงทุนมณลักษณะนี้ผู้ลงทุนต้องมีเวลาให้กับการลงทุนด้วย แต่ถ้าผู้ลงทุนไม่มีเวลาเพียงพอ ควรลงทุนในรูปแบบที่จะได้รับผลตอบแทนแน่นอนตายตัว โดยไม่ต้องใช้เวลาติดตามผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการลงทุนจะเป็นการดีกว่า

5. การยอมรับความเสี่ยงของผู้ลงทุน นักลงทุนที่เป็นผู้ที่ไม่กล้าได้กล้าเสียเพียงพอ อาจที่โอกาสที่จะเลือกลงทุน โดยได้รับผลตอบแทนสูงๆ ได้น้อยกว่าผู้ที่กล้าได้กล้าเสีย และสามารถยอมรับความเสี่ยงได้ดี เพราะยิ่งการลงทุนมีผลตอบแทนสูงมากเพียงใด ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นก็ย่อมมีมากขึ้นเพียงนั้น หากผู้ลงทุนที่มีจิตใจอ่อนไหว เพราะกลัวที่จะสูญเสียเงินทุนเริ่มแรกและดอกผลที่ควรจะได้รับ ควรลงทุนในลักษณะที่ได้รับผลตอบแทนอย่างแน่นอนและมีความเสี่ยงน้อยหรือแทบไม่มีเลย เช่น การฝากเงินกับสถาบันการเงินของรัฐบาล เพื่อที่ผู้ลงทุนจะมีสุขภาพจิตดี และมีพลังพอที่จะหารายได้ให้มากขึ้นเพื่อกันเงินออมไว้ลงทุนต่อไป

ศิรินุช อินละคร (2548) กล่าวว่า ในปัจจุบันการลงทุนหลายรูปแบบให้บุคคลเลือกลงทุน ซึ่งแต่ละบุคคลอาจจะตัดสินใจลงทุนที่แตกต่างกัน เนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. จำนวนเงินทุน ผู้ลงทุนที่มีเงินลงทุนมากจะสามารถกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์ได้หลายประเภทมากกว่าผู้ที่มีเงินลงทุนน้อย จึงทำให้ผู้ลงทุนที่มีเงินลงทุนมากนั้นมีความเสี่ยงในการลงทุนต่ำ

กว่า นอกจากนั้นผู้ลงทุนที่มีเงินลงทุนมากยังมีโอกาสลงทุนในหลักทรัพย์บางประเภทที่กำหนดวงเงินขั้นต่ำเป็นจำนวนเงินที่ค่อนข้างสูงได้อีกด้วย

2. อายุและสุขภาพของผู้ลงทุน ผู้ลงทุนที่อายุน้อย หรือผู้ที่อยู่ในช่วงเริ่มทำงานและมีสุขภาพแข็งแรงสามารถลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้มากกว่าผู้ที่อยู่ในวัยเกษียณอายุหรือมีสุขภาพไม่แข็งแรง เนื่องจากหากขาดทุนจากการลงทุนแล้วผู้ที่อายุน้อยยังมีความสามารถและมีเวลาพอที่จะทำงานหาเงินมาทดแทนได้ แต่หากเป็นผู้ที่มีอายุมากหรือสุขภาพร่างกายไม่แข็งแรงและไม่สามารถหารายได้มาทดแทนได้ ดังนั้นการลงทุนของผู้ที่มีอายุมากหรือสุขภาพไม่ดีควรลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำ

3. ภาระความรับผิดชอบของผู้ลงทุน หากบุคคลมีภาระหน้าที่ต้องเลี้ยงดูบุตร คู่สมรส พ่อแม่ ญาติหรือพี่น้องซึ่งจะมีรายจ่ายค่อนข้างมากในการเลี้ยงดูผู้ที่อยู่ในความอุปการะทำให้บุคคลนั้นอาจจะไม่มีเงินออมเหลือเพียงพอที่จะนำไปลงทุน นอกจากนั้นบุคคลที่มีภาระหนี้สินค่อนข้างมากมักจะไม่มีค่างยเงินเหลือไปลงทุนเช่นกัน

4. ความรู้เกี่ยวกับการลงทุน ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของบุคคล เนื่องจากบุคคลที่ไม่มีความรู้ในการลงทุนอาจจะตัดสินใจลงทุนทั่วไป เช่น การฝากเงินกับธนาคาร แต่สำหรับบุคคลที่มีความรู้ทางการลงทุนอาจจะตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ได้หลายประเภท เช่น พันธบัตร หุ้นสามัญ ทั้งนี้กองทุนรวมเป็นทางเลือกในการลงทุนสำหรับผู้ที่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการลงทุนเนื่องจากกองทุนรวมมีผู้บริหารมืออาชีพมาบริหารกองทุนให้ ดังนั้นผู้ที่ไม่มีความรู้การลงทุนก็สามารถลงทุนได้

5. เวลาสำหรับการลงทุน การลงทุนบางประเภทต้องใช้เวลาในการหาข้อมูลและติดตามผลการลงทุน เช่น หุ้นสามัญ เนื่องจากผลตอบแทนของหุ้นสามัญขึ้นกับราคาตลาดของหุ้นสามัญด้วยซึ่งราคาตลาดของหุ้นสามัญมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นผู้ลงทุนในหุ้นสามัญจึงต้องการติดตามข่าวสารการลงทุนอยู่เสมอ ด้วยเหตุการณีนี้อาจทำให้ผู้ที่ไม่มีความรู้การลงทุน หันไปลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทอื่น เช่น เงินฝากธนาคาร หรือพันธบัตร

6. ระดับความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนยอมรับได้ ผู้ที่ยอมรับความเสี่ยงในการลงทุนได้มากกว่าจะกล้าลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงได้ เช่น หุ้นสามัญ ส่วนผู้ที่ยอมรับความเสี่ยงได้น้อยกว่าก็จะลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ เช่น เงินฝากธนาคาร พันธบัตร

ปรเมศวร์ ว่องพิริยพงศ์ (2551) ได้ระบุว่า ปัจจัยที่กำหนดการลงทุนทางการเงิน ประกอบด้วย ปัจจัย 5 ประการ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ คือ ภาพรวมของเศรษฐกิจทั้งหมดที่มีผลกระทบต่อการลงทุน เนื่องจากปัญหาที่เกิดขึ้นทางเศรษฐกิจจะมีผลกระทบต่อปัญหาด้านอื่น ๆ ได้ ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบทางจิตวิทยาของผู้ลงทุนมากที่สุด ได้แก่

1.1 ระดับรายได้ประชาชาติและการเปลี่ยนแปลงรายได้ประชาชาติ กล่าวคือรายได้ประชาชาติเป็นสิ่งที่กำหนดการลงทุนของนักลงทุน หากรายได้ประชาชาติอยู่ในระดับที่สูงหรือมีแนวโน้มสูงขึ้น นักลงทุนคาดว่าจะสามารถขายหลักทรัพย์ได้เพิ่มขึ้น แต่ในทางตรงกันข้าม หากรายได้ประชาชาติอยู่ในระดับที่ต่ำลง สะท้อนให้เห็นว่าประชาชนมีอำนาจการซื้อลดลงด้วย ซึ่งนักลงทุนจะชะลอการลงทุนนั่นเอง

1.2 อัตราดอกเบี้ย โดยทั่วไปในช่วงระยะเวลาที่อัตราดอกเบี้ยสูงการลงทุนจะมีน้อย และในช่วงระยะเวลาที่อัตราดอกเบี้ยต่ำการลงทุนจะเพิ่มมากขึ้น ด้วย

1.3 กำไรที่คาดว่าจะได้รับ การลงทุนทุกอย่างต้องมีการจ่ายผลตอบแทนให้แก่ผู้ลงทุน การที่ผู้ลงทุนได้รับผลตอบแทนที่มากกว่าต้นทุนก็จะได้รับกำไร ซึ่งอัตรากำไรคือการคิดกำไรเป็นร้อยละ หรือเปอร์เซ็นต์ หากอัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับอยู่ในระดับที่สูงก็จะเป็นแรงจูงใจให้นักลงทุนตัดสินใจที่จะลงทุน แต่ในทางตรงกันข้ามหากอัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับอยู่ในระดับที่ต่ำก็จะทำให้นักลงทุนตัดสินใจไม่เพิ่มการลงทุน

1.4 ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ในปัจจุบันธุรกิจต้องพบเจอการแข่งขันที่ทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะในเรื่องของการพัฒนาในเรื่องของเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ต่างจากคู่แข่ง และมีความเป็นผู้นำด้านผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ก็จะทำให้บริษัทได้เปรียบคู่แข่ง ส่งผลให้มีการลงทุนเพิ่มขึ้น

1.5 ราคาหลักทรัพย์และการบำรุงรักษา เป็นสิ่งที่นักลงทุนต้องพิจารณาก่อนการลงทุน เพื่อประเมินอัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับ หากธุรกิจมีค่าใช้จ่ายในการลงทุนสูง อัตราการทำกำไรที่คาดว่าจะได้รับก็จะต่ำ ตรงกันข้ามหากธุรกิจมีค่าใช้จ่ายในการลงทุนต่ำ จะมีอัตราในการทำกำไรที่คาดว่าจะได้รับสูง

1.6 นโยบายของรัฐบาลและเสถียรภาพทางการเมือง นโยบายของรัฐบาลที่มีผลต่อการลงทุนมากที่สุด ได้แก่ การจัดเก็บภาษี มีผลต่อการลงทุน กล่าวคือ หากรัฐบาลมีการจัดเก็บภาษีจากภาคธุรกิจที่สูงหรือซ้ำซ้อน จะส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ทำให้ต้นทุนหลักทรัพย์สูงขึ้นด้วย เมื่อต้นทุนหลักทรัพย์อยู่ในระดับที่สูงก็จะทำให้ราคาของหลักทรัพย์ที่ผลิตสูงขึ้นมากกว่าราคาหลักทรัพย์ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ นั่นคือหลักทรัพย์ที่ขายในประเทศก็จะขายไม่ได้เพราะของราคาแพง หรือจะส่งหลักทรัพย์ไปขายที่ต่างประเทศก็ทำไม่ได้เพราะไม่สามารถสู้ราคาได้ ทำให้การผลิตและการลงทุนภายในประเทศอยู่ในระดับต่ำ ในทางตรงกันข้ามหากมีจัดเก็บภาษีจากภาคธุรกิจในอัตราต่ำและไม่ซ้ำซ้อน ราคาหลักทรัพย์ก็จะถูกลงและช่วยให้สามารถแข่งขันได้ดีขึ้น การลงทุนและการเพิ่มผลผลิตก็จะเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

2. ปัจจัยทางการเมือง สำหรับเสถียรภาพทางการเมืองนั้น นักลงทุนชาวต่างชาติจะให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องนโยบายของรัฐบาลและเสถียรภาพทางการเมืองมากเป็นพิเศษ กล่าวคือ ถ้าประเทศเป็นระบบประชาธิปไตย ซึ่งให้อำนาจแก่นักลงทุน ผู้ลงทุนชาวต่างชาติก็จะลงทุนมากกว่าประเทศที่ปกครองแบบเผด็จการ

3. ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร คือ การรับรู้ข่าวสารที่นักลงทุนได้รับและใช้ในการประกอบการตัดสินใจซื้อ/ขาย เช่น ข่าวสารทางการเมือง เศรษฐกิจ รายงานการซื้อขาย ราคาหลักทรัพย์ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวตลอดเวลา ซึ่งมีผลกระทบต่อตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน ได้แก่ แหล่งข่าวจากสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ ช่องทางอินเทอร์เน็ต หรือแม้แต่คำแนะนำจากเพื่อน / ญาติพี่น้อง

2.3 แนวทางการลงทุนทางการเงิน

แนวทางในการลงทุนทางการเงิน ที่ผู้ลงทุนต้องพิจารณาก่อนทำการลงทุน ได้แก่ วัตถุประสงค์ของการลงทุนทางการเงิน เป้าหมายของการลงทุนทางการเงิน ทางเลือกในการลงทุนทางการเงินส่วนบุคคล แหล่งเงินทุนสำหรับนำมาลงทุนทางการเงิน ผลตอบแทนจากการลงทุนทางการเงิน ความเสี่ยงจากการลงทุนทางการเงิน และ การกำหนดสัดส่วนการลงทุน (Asset allocation) กับช่วงอายุของบุคคล (Life cycle) และประเภทของการลงทุน แต่ละประเด็นมีรายละเอียดดังนี้

วัตถุประสงค์ของการลงทุน

สุขใจ น้ำพุด และ อนุชานาฏ เจริญจิตรกรรม (2551) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของการลงทุนทางการเงิน เพื่อจะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในรูปของดอกเบี้ย (interest) เงินปันผล (Dividend) กำไรจากการซื้อขายหุ้น (Capital gain) และสิทธิพิเศษอื่น ๆ กล่าวโดยสรุปคือ มุ่งผลตอบแทนจากการใช้ทุนในรูปของผลตอบแทนทางการเงิน โดย ศิรินุช อินละคร (2548) ได้ระบุวัตถุประสงค์ในการลงทุนของบุคคลไว้ดังนี้

1. เพื่อรักษาความปลอดภัยของเงินลงทุน เป็นการลงทุนเพื่อรักษาเงินลงทุนไว้ให้ปลอดภัยไม่สูญหาย รวมทั้งรักษามูลค่าเงินลงทุนไว้ไม่ให้ลดต่ำลงเนื่องจากภาวะเงินเฟ้อ
2. เพื่อให้มีรายได้ประจำ เป็นการลงทุนเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนอย่างสม่ำเสมอ เช่น การลงทุนในพันธบัตร การฝากเงินกับสถาบันการเงิน ซึ่งผู้ลงทุนจะได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทน การลงทุนในหุ้นสามัญที่มีการจ่ายเงินปันผลอย่างสม่ำเสมอผู้ลงทุนจะได้รับเงินปันผลตลอดระยะเวลาที่ลงทุน
3. เพื่อเพิ่มมูลค่าเงินลงทุน เป็นการลงทุนเพื่อให้สินทรัพย์ที่ลงทุนมีมูลค่าเพิ่มขึ้นตลอดระยะเวลาที่ลงทุน โดยการเพิ่มมูลค่าเงินลงทุนมาจากการได้รับกำไรจากการลงทุนนั่นเอง
4. เพื่อให้มีสภาพคล่องในการลงทุน เป็นการลงทุนเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนแต่ต้องเป็นการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูง นั่นคือหลักทรัพย์ที่ลงทุนนั้นสามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็ว เนื่องจากหากผู้ลงทุนมีความจำเป็นต้องใช้เงินในช่วงเวลาฉุกเฉิน เช่น เจ็บป่วย หรือตกงานแล้วผู้ลงทุนสามารถแปลงหลักทรัพย์ลงทุนเป็นเงินสดมาใช้ได้ในทันที
5. เพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี เป็นการลงทุนเพื่อให้ผู้ลงทุนได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี เช่น การซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตที่มีอายุ 10 ปีขึ้นไป ซึ่งเบี้ยประกันที่จ่ายสามารถนำมาหักลดหย่อนภาษีได้ หรือจำนวนเงินซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพสามารถนำมาหักลดหย่อนภาษีได้เช่นกัน

เป้าหมายของการลงทุน

เป้าหมายของการลงทุนของบุคคล โดยทั่วไปมี 3 อย่าง (สุขใจ น้ำผุด และ อนุชานาญ เจริญจิตรกรรม, 2551) คือ

1. เป้าหมายเพื่อเป็นเงินชุกชุมฉุกเฉิน (Goal for precautionary funds) ทุกคนย่อมมีความจำเป็นที่จะต้องเงินสักก้อนหนึ่งไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน เช่น กรณีตกงานจะได้มีเงินจำนวนนี้ใช้จ่ายในขณะหางานใหม่ เนื่องจากเงินทุกดังกล่าวมีความจำเป็นต้องใช้อย่างกะทันหันหรือเมื่อฉุกเฉิน ดังนั้นเงินจำนวนนี้จะต้องนำไปลงทุนในทางที่มีความคล่องตัว (liquid) ที่สุดและปลอดภัยที่สุด เพราะไม่รู้ว่าเหตุการณ์ดังกล่าวจะเกิดขึ้นเมื่อไร ดังนั้นจึงต้องมีเงินที่สามารถนำมาใช้ได้ตลอดเวลา

2. เป้าหมายเพื่อใช้เป็นเงินทุนเฉพาะอย่าง (Goals for specific funds) เป็นเงินทุนที่จัดสรรไว้เป็นพิเศษในแต่ละเหตุการณ์แต่ละวัตถุประสงค์ เช่น เพื่อใช้ตอนเกษียณอายุ หรือใช้ทำศนาจรทอ่งเที่ยว ฯลฯ ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นทันทีทันใดเหมือนกรณีเตรียมเงินไว้เพื่อยามฉุกเฉิน เพราะเป็นเหตุการณ์ที่ทราบได้คาดคะเนได้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อไร ด้วยเหตุนี้สามารถนำเงินลงทุนเฉพาะอย่างไปลงทุนหาผลประโยชน์ โดยหลักการลงทุนควรยึดว่า โดยเฉลี่ยแล้วให้ได้รับผลตอบแทนกลับคืนมาและมีความเสี่ยงในระดับต่ำ และไม่จำเป็นต้องคำนึงเรื่องความคล่องตัวสูงเช่นเดียวกับเงินทุนประเภทแรก

3. เป้าหมายเพื่อใช้เป็นเงินทุนในการเก็งกำไร (Goals for speculation funds) เงินทุนนี้หากเกิดสูญไปหรือขาดทุน ไม่สามารถทำให้กระทบกระเทือนต่อการดำรงชีพปกติของผู้ลงทุน เพราะเป็นเงินที่ไม่ได้อยู่ในการวางแผนการเงินปกติของบุคคล จึงสามารถนำมาลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงและผลตอบแทนสูง

ทางเลือกการลงทุนของบุคคล

ทางเลือกสำหรับการลงทุนทางการเงินของบุคคล (ศิรินุช อินละคร, 2548) ได้แก่

1. การฝากเงินกับธนาคาร เป็นการลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำ เนื่องจากผู้ฝากจะได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทนที่แน่นอนตลอดระยะเวลาที่ฝากไว้กับธนาคาร และการฝากเงินยังมีโครงการประกันเงินฝาก ซึ่งทำให้ผู้ฝากเงินกับสถาบันการเงินมีความมั่นใจว่าจะได้รับเงินฝากมั่นใจว่าจะได้รับเงินฝากคืนแน่นอนภายในวงเงินที่กำหนด นอกจากนั้นการฝากเงินยังเป็นการลงทุนที่มีสภาพคล่องสูง โดยบัญชีเงินฝากของธนาคารทั้งบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ และบัญชีฝากประจำ ผู้ฝากสามารถถอนเงินมาใช้ได้ในเวลาที่ต้องการ แต่บัญชีเงินฝากประจำนั้นมีเงื่อนไขว่าหากผู้ฝากทำการถอนก่อนครบกำหนดที่ตกลงไว้

กับธนาคารแล้วผู้ฝากเงินจะไม่ได้ผลตอบแทนเต็มจำนวนตามที่ตกลงกัน การลงทุนโดยการฝากเงินไว้กับธนาคารเป็นการลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำและมีสภาพคล่องสูง แต่ผลตอบแทนที่ได้รับค่อนข้างต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับผลตอบแทนจากการลงทุนประเภทอื่น ๆ

2. การลงทุนในตราสารทุน (Equity instrument) เป็นตราสารที่แสดงความเป็นเจ้าของ คือ ผู้ลงทุนในตราสารทุนมีฐานะเป็นเจ้าของบริษัทที่ออกตราสารทุน นั้น ตราสารทุนมี 2 ประเภท ได้แก่ หุ้นสามัญ (Common stock) และหุ้นบุริมสิทธิ (Preferred stock) ผู้ลงทุนในหุ้นสามัญและหุ้นบุริมสิทธิจะได้รับผลตอบแทนเป็นเงินปันผล ซึ่งผู้ลงทุนในหุ้นบุริมสิทธิจะได้รับเงินปันผลในอัตราที่แน่นอน ส่วนผู้ลงทุนในหุ้นสามัญจะได้รับเงินปันผลที่ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับกำไรและนโยบายจ่ายปันผลของบริษัท ทั้งนี้ผู้ลงทุนในหุ้นสามัญมีสิทธิในการออกเสียงในที่ประชุมผู้ถือหุ้นในเรื่องนโยบายต่าง ๆ ของบริษัท ด้วย ส่วนผู้ลงทุนในหุ้นบุริมสิทธิจะไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมผู้ถือหุ้น

3. การลงทุนในตราสารหนี้ (Debt Instrument) เป็นตราสารที่แสดงความเป็นหนี้ นั่นคือ ผู้ออกตราสารหนี้มีฐานะเป็นลูกหนี้ ส่วนผู้ที่ลงทุนในตราสารหนี้มีฐานะเป็นเจ้าหนี้ ซึ่งผู้ลงทุนจะได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทนในอัตราที่แน่นอนตลอดระยะเวลาที่ลงทุน และเมื่อตราสารหนี้ที่ลงทุนนั้นครบกำหนดไถ่ถอนผู้ลงทุนจะได้รับเงินต้นคืน ตราสารหนี้ ได้แก่ พันธบัตร หรือหุ้นกู้ โดยพันธบัตรเป็นตราสารหนี้ระยะยาวที่ออกโดยรัฐบาล (ระยะเวลาครบกำหนดเกิน 1 ปีขึ้นไป) ส่วนหุ้นกู้เป็นตราสารหนี้ระยะยาวที่ออกโดยเอกชน

4. การลงทุนในกองทุนรวม (Mutual fund) กองทุนรวมจัดตั้งขึ้นโดยบริษัทจัดการลงทุน โดยกองทุนรวมจะออกจำหน่าย “หน่วยลงทุน (Unit trust)” เพื่อรวบรวมเงินจากผู้ลงทุน และนำเงินที่ได้รับไปลงทุนในตราสารทางการเงินหรืออสังหาริมทรัพย์ เมื่อกองทุนรวมได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนแล้วกองทุนรวมจะนำผลตอบแทนมาเฉลี่ยให้แก่ผู้ลงทุนในกองทุนรวมในรูปของเงินปันผล การลงทุนในกองทุนรวมถือเป็นการลงทุนทางอ้อม นั่นคือแทนที่ผู้ลงทุนจะนำเงินไปลงทุนซื้อตราสารทางการเงินหรืออสังหาริมทรัพย์เอง ผู้ลงทุนสามารถเลือกลงทุนผ่านกองทุนรวมได้ โดยประเภทของการลงทุน ได้แก่

4.1 กองทุนรวมตราสารทุน (Equity fund) กองทุนที่มีนโยบายการลงทุนในตราสารทุนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าสินทรัพย์สุทธิของกองทุนรวม

4.2 กองทุนรวมตราสารหนี้ (Fixed income fund) กองทุนที่มีนโยบายการลงทุนในเงินฝากและตราสารหนี้

4.3 กองทุนรวมแบบผสม (Balance fund) กองทุนที่มีนโยบายการลงทุนในตราสารทุนและตราสารหนี้ กองทุนรวมแบบผสมจึงเป็นกองทุนที่สามารถลงทุนในตราสารทางการเงินได้ทุกประเภท

กองทุนรวมตราสารทุนมีความเสี่ยงสูงกว่ากองทุนรวมตราสารหนี้ เนื่องจากประเภทของตราสารที่ลงทุนคือตราสารทุนนั้นมีความเสี่ยงสูงกว่าตราสารหนี้ ดังนั้นกองทุนรวมตราสารทุนจึงเหมาะกับคนที่รับความเสี่ยงได้สูง ส่วนกองทุนรวมตราสารหนี้เหมาะกับคนที่รับความเสี่ยงได้น้อย และกองทุนรวมแบบผสมเหมาะกับคนที่รับความเสี่ยงได้ปานกลาง

นอกจากกองทุนรวมที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังมีกองทุนรวมประเภทพิเศษ ได้แก่

4.4 กองทุนรวมแบบมีประกัน (Guaranteed fund) กองทุนรวมประเภทที่มีสถาบันทางการเงินเป็นผู้ประกันว่าหากผู้ลงทุนถือหน่วยลงทุนของกองทุนรวมจนครบตามกำหนดแล้ว ผู้ลงทุนจะได้รับเงินลงทุนหรือผลตอบแทนตามจำนวนเงินที่ประกันไว้

4.5 กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund : RMF) กองทุนรวมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้บุคคลมีการออมและการลงทุนไว้สำหรับเกษียณอายุ เงินลงทุนสามารถลดหย่อนภาษีได้ แต่ทั้งนี้ผู้ลงทุนต้องลงทุนตามเงื่อนไขที่กองทุนรวมกำหนดจึงจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี

4.6 กองทุนที่ลงทุนในต่างประเทศ (Foreign Investment Fund : FIIF) กองทุนรวมที่นำเงินไปลงทุนในต่างประเทศ กองทุนรวมที่ลงทุนในต่างประเทศส่งผลดีต่อผู้ลงทุนคือช่วยกระจายความเสี่ยง

4.7 กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Equity Fund : LTF) กองทุนรวมที่มีนโยบายลงทุนในหุ้นสามัญที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์และเป็นการลงทุนในระยะยาว เงินลงทุนในกองทุนรวมนี้สามารถนำมาหักลดหย่อนภาษีได้ แต่ผู้ลงทุนต้องลงทุนตามเงื่อนไขที่กองทุนรวมกำหนดจึงจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี

4.8 กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ กองทุนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ที่มีรายได้ประจำคือค่าเช่า เช่น อาคารสำนักงาน อพาร์ทเมนท์ เป็นต้น

4.9 การลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ (Real estate) เป็นการลงทุนซื้อที่ดิน บ้าน หรือการลงทุนซื้ออสังหาริมทรัพย์ไว้เพื่อขายซึ่งผู้ลงทุนจะได้รับผลตอบแทนคือกำไรจากการขายอสังหาริมทรัพย์ และสำหรับผู้ลงทุนซื้ออสังหาริมทรัพย์ไว้ให้เช่าจะได้รับค่าเช่าเป็นผลตอบแทน

4.10 การลงทุนในสินทรัพย์ทองคำ เพชรพลอย และของสะสมมีค่าต่าง ๆ เป็นการเก็งกำไรมากกว่าเป็นการลงทุนเนื่องจากการลงทุน (Investing) เป็นการลงทุนในทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดรายได้ เช่น เงินฝาก หุ้นสามัญ หุ้นกู้ ส่วนการเก็งกำไร (Speculation) ทรัพย์สินนั้นไม่ก่อให้เกิดรายได้และมูลค่าของทรัพย์สินขึ้นอยู่กับอุปสงค์และอุปทานด้วย

- **ทองคำ (Gold)** เป็นสิ่งที่มีค่าและเป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลก ราคาทองคำจะมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาตามอุปสงค์และอุปทาน ดังนั้นการลงทุนในทองคำอาจจะช่วยให้ผู้ลงทุนมีกำไรจากการขายทองคำได้ บุคคลส่วนใหญ่จะลงทุนในทองคำเพื่อเก็บรักษามูลค่าของเงิน หรือเพื่อให้มีสินทรัพย์มากกว่าการเก็งกำไร

- **เพชรพลอย (Gems)** เป็นสิ่งของที่มีค่าเช่นเดียวกับทองคำแต่ต่างกันที่ราคาซื้อเพชรจะค่อนข้างสูงแต่จะขายได้ราคาค่อนข้างข้างต่ำ ทั้งนี้ราคาเพชรขึ้นอยู่กับน้ำหนักและการเจียรไนซึ่งหากเป็นเพชรหายากราคาขายจะสูงมาก ดังนั้นหากจะลงทุนในเพชรควรพิจารณาเลือกเพชรที่มีการเจียรไนที่ดี มีน้ำหนัก และน้ำสวย เพื่อที่ผู้ลงทุนจะได้กำไรจากการขายเพชร

- **ของสะสมมีค่า (Collectibles)** เป็นการลงทุนในของสะสมที่มีค่าเป็นของหายาก เช่น เหรียญแสตมป์ ของเก่า มูลค่าของสะสมขึ้นอยู่กับอุปสงค์และอุปทานเช่นกัน ดังนั้นของสะสมบางอย่างที่มีผู้ที่ต้องการหรือผู้ที่มีความชอบในของสะสมนั้น ผู้ลงทุนอาจจะได้กำไรจากการขายของสะสม แต่หากของสะสมนั้นไม่เป็นที่นิยมหรือ

ทางเลือกสำหรับการลงทุนทางการเงินดังกล่าว เป็นการลงทุนทางอ้อมในสินทรัพย์เพื่อการลงทุน คือการนำเงินไปลงทุนในสินทรัพย์ที่สามารถสร้างรายได้หรือผลตอบแทนให้ผู้ลงทุน โดยไม่ต้องทำธุรกิจนั้น ๆ ด้วยตนเอง สินทรัพย์เพื่อการลงทุนได้แก่ สินทรัพย์ทางการเงิน และสินทรัพย์ที่แท้จริงหรือสินทรัพย์ที่มีตัวตนจับต้องได้ เช่น ทองคำ วัตถุโบราณ ศิลปวัตถุ อสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น ซึ่งเป็นทางเลือกที่สามารถให้ผลตอบแทนตามที่คาดหวัง แต่การลงทุนอาจมีความเสี่ยงทางการเงินที่จะไม่ได้ผลตอบแทนตามที่ต้องการ ดังนั้นผู้ลงทุนต้องศึกษาระดับความเสี่ยงที่ตนยอมรับได้ไว้ด้วย เมื่อจะทำการลงทุน (รัชนีกร วงศ์จันทร์, 2553)

แหล่งเงินทุนสำหรับนำมาลงทุน

แหล่งเงินทุนที่สามารถนำมาใช้ลงทุนทางการเงิน อาจมาจาก (สุขใจ น้าผุด และ อนุชานาฏ เจริญจิตรกรรม, 2551)

1. การรู้จักทำงบประมาณ (Using budgets) เป็นการจัดทำงบประมาณวางแผนการใช้จ่ายล่วงหน้า และเมื่อสามารถควบคุมการใช้จ่ายให้อยู่ในขอบเขตของเงินงบประมาณที่กำหนดก็จะทำให้มีเงินออมเหลืออยู่จริงตามที่คาดคะเนไว้ ซึ่งเงินออมส่วนนี้สามารถนำไปลงทุนหาผลประโยชน์ได้

2. การออมโดยวิธีบังคับ (Force saving) ตามหลักของการจ่ายเงินเดือนซึ่งธุรกิจได้มีการหักเงินสะสม หรือเงินสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานไว้ เงินออมส่วนนี้เป็นของลูกจ้างพนักงาน แต่ยังคงไม่ได้จนกว่าจะทำงานตามเงื่อนไขที่กำหนด ธุรกิจจะนำเงินสะสมดังกล่าวไปให้สถาบันการเงินหรือบุคคลที่สามเป็นผู้ดูแลหาผลประโยชน์ให้กองเงตามที่กฎหมายกำหนด และจะจ่ายคืนแก่เจ้าของผู้มีสิทธิ์ได้รับเมื่อถึงเวลา เงินออมโดยวิธีบังคับจึงเป็นเงินลงทุนทางหนึ่งของบุคคลเพียงแต่เขาไม่ได้เป็นผู้ลงทุนโดยตรง แต่สถาบันนายจ้างเป็นผู้ลงทุนแทนให้

3. การยกเว้นรายจ่ายไม่จำเป็น (Skip an expenditure) เป็นธรรมชาติของบุคคลที่มีเงินแล้วก็จ่ายไปตามวิสัยปกติที่เคยเป็นมา เช่น ทุกวันอาทิตย์ต้องออกไปทานข้าวนอกบ้าน ดูภาพยนตร์ เล่นโบว์ลิ่ง เล่นกอล์ฟ หรือซื้อของตามห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ ซึ่งการปฏิบัติดังกล่าวนี้ ถ้าจะเว้นไปเสียบ้างก็คงไม่เป็นไร ดังนั้นถ้าจะมีการยกเลิกบ้างก็ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย จะมีเงินเหลือนำมาลงทุน

4. การประหยัดรายได้พิเศษ (Save the nonroutine incomes) บางครั้งคนเราก็มักจะได้รับรายได้พิเศษเข้ามา เช่น การไปทำงานพิเศษมีรายได้หรือขายของเก่าที่ไม่ใช่แล้ว หรือมีญาติผู้ใหญ่ได้ให้เงินเป็นของขวัญ ซึ่งเงินเหล่านี้ยังไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องรีบใช้จ่ายแต่ประการใด ดังนั้นถ้าสามารถเก็บออมไว้ก็จะนำไปหาผลประโยชน์ได้มาก

ผลตอบแทนจากการลงทุนทางการเงิน

ผลตอบแทนหมายถึง ความมั่งคั่งที่เกิดขึ้นจากการลงทุน เนื่องจากการลงทุนเป็นการเลื่อนการบริโภคในปัจจุบันออกไปเพื่อหวังว่าจะมีความมั่งคั่งเพิ่มขึ้นและสามารถบริโภคได้มากขึ้นในอนาคต ผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุน อาจมีได้หลายรูปแบบ ทั้งในรูปของการเปลี่ยนแปลงของราคา

หลักทรัพย์หรือราคาสินทรัพย์ที่ลงทุน และในรูปของเงินปันผล ดอกเบี้ย ตลอดจนสิทธิประโยชน์ที่ผู้ลงทุนได้รับจากการถือสินทรัพย์เพื่อการลงทุน (รัชนีกร วงศ์จันทร์, 2553)

สามารถคำนวณหาผลตอบแทนจากการลงทุนได้ตามสมการ ดังนี้

$$\text{ผลตอบแทนสุทธิ} = \text{ผลตอบแทนรวมจากการลงทุน} - \text{ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการลงทุน}$$

ผลตอบแทนจากการลงทุนที่ผู้ลงทุนจะได้รับนั้นมักแสดงอยู่ในรูปอัตราร้อยละภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยส่วนมากมักจะเป็นระยะเวลา 1 ปี ซึ่งเรียกว่า อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน (rate of return)

$$\text{อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน} = \frac{\text{รายได้จากการลงทุน} + (\text{มูลค่าปลายงวดของเงินลงทุน} - \text{มูลค่าต้นงวดของเงินลงทุน})}{\text{มูลค่าต้นงวดของเงินลงทุน}}$$

อัตราผลตอบแทนที่แท้จริง (real rate of return) เป็นอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนได้รับจากการลงทุนหลังปรับค่าด้วยอัตราเงินเฟ้อแล้วเนื่องจากอัตราเงินเฟ้อจะทำให้อำนาจซื้อของเงินลดลง โดยสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\text{อัตราผลตอบแทนที่แท้จริง} = \frac{\text{อัตราผลตอบแทนที่กำหนดไว้} (\%) - \text{อัตราเงินเฟ้อ} (\%)}{1 + \text{อัตราเงินเฟ้อ}}$$

ในกรณีที่อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนน้อยกว่าอัตราเงินเฟ้อจะทำให้อัตราผลตอบแทนที่แท้จริงติดลบ แสดงถึงอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงไม่คุ้มเท่ากับอำนาจซื้อที่ลดลงจากภาวะเงินเฟ้อ ดังนั้นในการลงทุนผู้ลงทุนควรพิจารณาถึงอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงที่จะได้รับจากการลงทุนด้วย

รูปแบบของผลตอบแทนจากการลงทุน (Returns from Investing) การลงทุนมีความสัมพันธ์กับเรื่องผลตอบแทน (returns) และความเสี่ยง (risks) การที่คนเราลงทุนเพราะคาดหวังที่จะได้รับผลตอบแทน แต่บางครั้งอาจไม่เป็นตามที่คาดหวังไว้จึงต้องอยู่ภายใต้ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ด้วยผลตอบแทนจากการลงทุนมีหลายรูปแบบ (สุขใจ น้ำพุด และ อนุชานุกา เจริญจิตรกรรม, 2551) ดังนี้

1. **รายได้ตามปกติ (Current income)** รายได้ตามปกติ ได้แก่ ดอกเบี้ยหรือเงินปันผลในกรณีที่บุคคลซื้อพันธบัตรหรือลงทุนในหุ้นต่าง ๆ ซึ่งเมื่อถึงกำหนดเวลาจะได้รับดอกเบี้ยหรือเงินปันผลตามที่บริษัทระบุไว้ และรายได้เหล่านี้เป็นปัจจัยเชิงคุณค่าที่สำคัญเพราะคนส่วนใหญ่เมื่อลงทุนไปแล้วย่อมต้องการผลตอบแทนกลับคืนมาอย่างสม่ำเสมอมากกว่าอย่างอื่น

2. **กำไรจากการซื้อขายหุ้น (Capital gains)** ในกรณีของหุ้นสามัญที่บุคคลลงทุนซื้อไว้มีราคาสูง ซึ่งเมื่อขายออกไปก็จะได้อำไร

3. **ค่าเช่า (Rent)** ในการลงทุนซื้อทรัพย์สินโดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกอสังหาริมทรัพย์ เช่น ที่ดิน บ้าน อพาร์ทเมนต์ ที่อยู่อาศัย เมื่อนำไปให้ผู้อื่นเช่าก็จะมีรายได้ ค่าเช่าเป็นรายได้กลับคืนมาสู่เจ้าของ

4. **ผลตอบแทนอื่น ๆ (Other)** เช่น การซื้อหุ้นสามัญก็จะมีสิทธิในการออกเสียงเลือกคณะกรรมการของบริษัท และถ้าถือหุ้นไว้มากก็จะมีโอกาสจะได้รับเลือกเป็นผู้บริหารซึ่งสามารถกำหนดนโยบายของบริษัทได้ หรือสิทธิในการซื้อหุ้นใหม่ในราคาพิเศษ

ในการคำนึงถึงผลตอบแทน ผู้ลงทุนควรถามตัวเอง ผลตอบแทนที่ตนต้องการได้รับ (required rate of return) สักกี่เปอร์เซ็นต์ โดยจะต้องคำนึงถึงอัตราเงินไว้ด้วยเพราะเงินเพื่อย่อมมีผลกระทบต่อผลตอบแทนในการลงทุนดังนั้นในการพูดถึงเรื่องผลตอบแทนผู้ลงทุนควรให้ความสนใจกับ Real rate of return มากกว่า Nominal rate of return

Real rate of return คือผลตอบแทนที่แท้จริงที่ได้รับ โดยได้คำนึงถึงเรื่องเงินเฟ้อด้วย ส่วน Nominal rate of return เป็นผลตอบแทนที่เสนอให้หรือตามที่บริษัทประกาศไว้ สมมติว่า การลงทุนครั้งนี้เสนอให้ผลตอบแทน ส่วน (Nominal rate of return) 10% ถ้ามีการคาดคะเนว่าอัตราเงินเฟ้อที่จะเกิดขึ้นปีละ 6% ดังนั้นผลตอบแทนแท้จริงที่ได้รับ (Real rate of return) จะเป็นแค่ 4% เท่านั้น

นอกจากนี้ในการลงทุน ผู้ลงทุนจะต้องคำนึงถึงในเรื่อง “ดอกเบี้ยของดอกเบี้ย” (interest – on -interest) ที่จะได้รับด้วย โดยคำนึงถึงเรื่องดอกเบี้ยทบต้น เช่น ในการลงทุนซื้อพันธบัตรซึ่งให้ดอกเบี้ยประจำทุก ๆ งวด และจะได้รับเงินต้นคืนเมื่อครบกำหนด ถ้าผู้ลงทุนนำดอกเบี้ยที่ได้รับ

ไปใช้จ่าย ผลตอบแทนที่ได้รับก็จะเท่ากับอัตราดอกเบี้ยตามที่ระบุไว้ในพันธบัตรนั้น แต่ถ้าผู้ลงทุนนำดอกเบี้ยที่ได้รับในแต่ละงวดไปลงทุนต่อ ดอกเบี้ยดังกล่าวจะกลายเป็นเงินต้นของงวดถัดไปตามหลักของดอกเบี้ยทบต้นก่อให้เกิดดอกผลต่อมา ดังนั้นเมื่อสิ้นสุดเวลาก็จะได้รับเงินต้นคืนพร้อมผลตอบแทนได้อีกมาก ซึ่งสรุปแล้วก็คืออัตราผลตอบแทนที่ได้รับจริงจะสูงกว่าตามที่ประกาศไว้เพียงแต่มีข้อแม้ว่าเราจะต้องนำดอกผลที่ได้รับไปลงทุนใหม่ (reinvest) อย่างสม่ำเสมอเท่านั้น

ความเสี่ยงจากการลงทุน

ในเรื่องของความเสี่ยงจากการลงทุนทางการเงิน เป็นประเด็นที่ผู้ลงทุนต้องให้ความสำคัญ เพราะผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริงจากการลงทุนอาจแตกต่างกันไปจากผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนคาดหวังไว้ หากการลงทุนใดมีความไม่แน่นอนของผลตอบแทนสูงหมายความว่าการลงทุนนั้นมีความเสี่ยงสูงนั่นเอง (รัชนิกร วงศ์จันทร์, 2553) สามารถแบ่งความเสี่ยงจากการลงทุนได้ 2 ประเภท คือ

1. ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ (unsystematic risks) เป็นความเสี่ยงเฉพาะตัวของธุรกิจ หรือความเสี่ยงเฉพาะตัวของหลักทรัพย์ เกิดขึ้นจากปัจจัยภายในของธุรกิจ หากบุคคลลงทุนในธุรกิจที่มีความเสี่ยงเฉพาะตัวสูงก็จะทำให้บุคคลมีความเสี่ยงสูงด้วย แต่อย่างไรก็ตามความเสี่ยงประเภทนี้สามารถลดลงได้โดยการกระจายการลงทุนออกไปให้กว้างขวาง ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ ได้แก่

1.1 ความเสี่ยงจากธุรกิจ (Business risks) เป็นความเสี่ยงอันเนื่องมาจากการดำเนินธุรกิจที่ไม่สามารถหารายได้เพียงพอกับภาระผูกพันที่มีอยู่ ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมต่างๆ ของธุรกิจ เช่น เผชิญกับการแข่งขันเพิ่มขึ้น ต้นทุนในการผลิตสูงขึ้น หรือเกิดการผิดพลาดในการบริหารงาน ส่งผลให้กำไรและราคาหลักทรัพย์ของธุรกิจลดลง ความเสี่ยงประเภทนี้มักเกิดขึ้นในธุรกิจที่ผลิตภัณฑ์มีราคาขึ้นลงตามวงจรราคาโลก เช่น ปิโตรเคมี หรือธุรกิจที่มีความผันผวนของยอดขายสูง อันเนื่องมาจากการแข่งขันสูงหรือเนื่องจากผลิตรายการผลิตสินค้าตามกระแสความนิยมซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

1.2 ความเสี่ยงทางการเงิน (financial risks) เป็นความเสี่ยงจากการที่ธุรกิจจัดหาเงินทุนโดยการกู้ยืมสูง ซึ่งอาจจะส่งผลต่อความสามารถในการชำระหนี้ อาจทำให้ปฏิบัติตามภาระผูกพันไม่ได้หรือไม่สมบูรณ์ ธุรกิจใดมีการก่อหนี้สูงจะมีความเสี่ยงทางการเงินสูง เนื่องจากทำให้ธุรกิจมีภาระผูกพันที่ต้องจ่ายชำระหนี้จำนวนมาก

2. ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ (systematic risks) เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอกไม่สามารถควบคุมได้ เช่น สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ การเงิน และการเมืองที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้อัตราผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริงมีโอกาสที่จะต่างไปจากระดับที่คาดหวังไว้ ผู้ลงทุนไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้และไม่สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้า ส่งผลกระทบต่อทุกธุรกิจหรือทุกหลักทรัพย์ และเป็นความเสี่ยงที่ไม่สามารถลดลงได้โดยการกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์ ความเสี่ยงประเภทนี้ได้แก่

2.1 ความเสี่ยงจากอัตราเงินเฟ้อ (inflation risks) เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากราคาสินค้าและบริการโดยทั่วไปปรับราคาสูงขึ้นส่งผลให้อำนาจซื้อลดลง ซึ่งผลกระทบนี้ จะทำให้อัตราผลตอบแทนที่แท้จริงจากการลงทุนลดลง โดยเฉพาะการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนคงที่ เช่น การลงทุนในตราสารหนี้หรือพันธบัตรระยะยาวที่มีอัตราดอกเบี้ยคงที่

2.2 ความเสี่ยงทางการเมือง (political risks) เป็นความเสี่ยงที่มักเกิดขึ้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ส่งผลให้เงื่อนไขการลงทุนในประเทศต่างไปจากรูปแบบที่เคยคาดไว้แต่เดิม ทั้งนี้เพราะรัฐบาลใหม่ย่อมมีการเปลี่ยนแปลงในนโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและการเงิน ซึ่งอาจทำให้กระทบต่อการลงทุนของผู้ลงทุนได้

2.3 ความเสี่ยงจากการตลาด (market risks) เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของตลาดโดยรวม เช่น การเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจ ภาวะราคาดัชนีในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ของผู้ลงทุน

2.4 ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ย (interest rate risks) เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยในตลาดซึ่งส่งผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ เช่น เมื่ออัตราดอกเบี้ยในตลาดสูงขึ้น หลักทรัพย์ประเภทตราสารหนี้หรือพันธบัตรยังคงจ่ายดอกเบี้ยเท่าเดิม จึงทำให้ราคาของตราสารหนี้หรือพันธบัตรลดต่ำลง

2.5 ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน (exchange rate risks) เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากความผันแปรของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ซึ่งจะเกิดขึ้นในกรณีที่มีการลงทุนข้ามประเทศ โดยผู้ลงทุนจะได้รับผลตอบแทนเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ ซึ่งหากสกุลเงินของประเทศที่ลงทุนมีการอ่อนค่าลงเมื่อเทียบกับสกุลเงินของประเทศผู้ลงทุนก็จะทำให้มูลค่าของสินทรัพย์และผลตอบแทนที่ได้รับเมื่อเทียบค่ากลับมาเป็นสกุลเงินของประเทศผู้ลงทุนมีค่าลดลง ซึ่งอาจทำให้ผู้ลงทุนได้รับผลตอบแทนได้ ถึงแม้ว่าการลงทุนในหลักทรัพย์หรือสินทรัพย์นั้น ๆ จะมีกำไรก็ตาม

การกำหนดสัดส่วนการลงทุน (Asset allocation) กับช่วงอายุของบุคคล (Life cycle)

การกำหนดสัดส่วนการลงทุน เป็นการแบ่งเงินลงทุนไปลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงินประเภทต่าง ๆ ผู้ลงทุนจะต้องกำหนดสัดส่วนการลงทุนในแต่ละประเภทให้เหมาะสมกับตนเอง โดยสัดส่วนการลงทุนที่เหมาะสมต้องคำนึงถึงช่วงอายุต่าง ๆ ของบุคคล (สิรินุช อินละคร, 2548) ดังนี้

1. **ช่วงเริ่มงาน หรือช่วงสะสมความมั่งคั่ง** คือช่วงอายุ 20-54 ปี เป็นช่วงที่เริ่มต้นเมื่อบุคคลเริ่มทำงานหารายได้ บุคคลในช่วงอายุนี้สามารถลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงได้เนื่องจากการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงจะทำให้ผู้ลงทุนมีโอกาสได้รับผลตอบแทนสูง และผู้ลงทุนมีโอกาสที่จะขาดทุนจากการลงทุนด้วยเช่นกัน แต่หากขาดทุนจากการลงทุนแล้วบุคคลในช่วงนี้ยังมีความสามารถและมีเวลาหาเงินมาทดแทนจากที่สูญหายไป ดังนั้นสัดส่วนหลักทรัพย์ลงทุนที่เหมาะสมสำหรับบุคคลในช่วงอายุนี้ ได้แก่ การลงทุนในหุ้นสามัญในสัดส่วนค่อนข้างมากประมาณร้อยละ 80 ของเงินทุน ส่วนที่เหลือประมาณร้อยละ 20 ของเงินทุนควรนำไปลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ คือพันธบัตร และหุ้นกู้

2. **ช่วงก่อนเกษียณอายุ** คือช่วงอายุ 55-64 ปีซึ่งเป็นช่วงอายุที่ใกล้เกษียณการทำงาน ดังนั้นในช่วงอายุนี้ควรลดสัดส่วนการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูง เนื่องจากหากขาดทุนจากการลงทุนแล้วจะไม่มีเวลาพอในการหาเงินมาทดแทนเงินลงทุนที่สูญไป ดังนั้นสัดส่วนหลักทรัพย์ลงทุนที่เหมาะสม ได้แก่ การลงทุนในหุ้นสามัญสัดส่วนประมาณร้อยละ 60 ของเงินลงทุน ส่วนที่เหลือประมาณร้อยละ 40 ของเงินลงทุนควรนำไปลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ คือพันธบัตร และหุ้นกู้

3. **ช่วงเกษียณอายุ** คือช่วงอายุ 65 ปีขึ้นไปเป็นช่วงที่บุคคลเกษียณอายุจากงานที่ทำแล้วทำให้บุคคลในช่วงนี้มีรายได้ลดลง จึงควรลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงสัดส่วนน้อยกว่าบุคคลในช่วงอายุอื่น เนื่องจากหากขาดทุนจากการลงทุน จะไม่สามารถหารายได้มาทดแทนเงินที่สูญไปได้ ดังนั้นสัดส่วนหลักทรัพย์ที่เหมาะสม ได้แก่ ลงทุนในตั๋วเงินคลังประมาณร้อยละ 20 ของเงินลงทุน และลงทุนในพันธบัตรหรือหุ้นกู้ประมาณร้อยละ 60 ของเงินลงทุน ส่วนที่เหลือลงทุนในหุ้นสามัญประมาณร้อยละ 20 ของเงินลงทุน

ประเภทของการลงทุน

ในการที่ผู้ลงทุนจะลงทุนในสินทรัพย์ใด ต้องพิจารณาถึงสิ่งที่จะประสงค์จะลงทุน ซึ่งการลงทุนแบ่งเป็นประเภทใหญ่ได้ 3 ประเภท (ชนพร จันทรสว่าง, 2561 อ้างถึง สุรเชษฐชูตระกูลทรัพย์, 2557)

1. การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer Investment) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายสินค้าประเภทถาวร (Durable Goods) เช่น รถยนต์ เครื่องดูดฝุ่น เครื่องซักผ้า ตู้เย็น โทรทัศน์ เป็นต้น การลงทุนในลักษณะนี้ไม่ได้หวังกำไรเป็นรูปตัวเงิน แต่ผู้ลงทุนหวังความพอใจในการใช้ทรัพย์สินเหล่านั้น การซื้อบ้านเป็นที่อยู่อาศัยถือว่าเป็นการลงทุนอย่างหนึ่งของผู้บริโภคหรือที่เรียกว่า การลงทุนอสังหาริมทรัพย์ (Real Estate Investment) เงินที่จ่ายซื้อเป็นเงินที่ได้จากการออม การซื้อบ้านเป็นที่อยู่อาศัยนอกจากจะให้ความพอใจแก่เจ้าของบ้านแล้ว ในกรณีที่อยู่สูง (Demand) ในที่อยู่เพิ่มขึ้นมากกว่าอุปทาน (Supply) มูลค่าบ้านที่ซื้อไว้อาจสูงขึ้นหากขายจะได้กำไรซึ่งถือว่าเป็นเพียง ผลตอบแทน

2. การลงทุนในธุรกิจ (Business or Economic Investment) หมายถึงการซื้อสินทรัพย์เพื่อประกอบธุรกิจหารายได้ โดยหวังว่าอย่างน้อยที่สุดรายได้ที่ได้นี้เพียงพอที่จะชดเชยความเสี่ยงในการลงทุน มีข้อสังเกตว่าเป้าหมายในการลงทุนของธุรกิจคือ กำไร ซึ่งกำไรจะเป็นตัวดึงดูดให้ผู้ลงทุนนำเงินมาลงทุน การลงทุนตามความหมายนี้สรุปได้ว่าเป็นการนำเงินออมหรือเงินที่สะสมไว้ (Accumulated Fund) และ/หรือเงินกู้ยืมจากธนาคาร (Bank Credit) มาลงทุนเพื่อสร้างหรือจัดหาสินค้าประเภททุน ซึ่งประกอบไปด้วยเครื่องจักร อุปกรณ์และสินทรัพย์ประเภทอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ลงทุนในที่ดิน โรงงาน อาคารสิ่งปลูกสร้าง เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ผลิตสินค้าและบริการเพื่อสนองต่อความต้องการของผู้บริโภค ธุรกิจที่ลงทุนในสินทรัพย์เหล่านี้มุ่งหวังกำไรจากการลงทุนเป็นผลตอบแทน

3. การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or Securities Investment) การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นการซื้อสินทรัพย์ (Asset) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) เช่น พันธบัตร (Bond) หุ้นกู้หรือหุ้นทุน (Stock) การลงทุนลักษณะนี้เป็นการลงทุนทางอ้อมซึ่งแตกต่าง ๆ จากการลงทุนของธุรกิจ ผู้มีเงินออมเมื่อไม่ต้องการที่จะประกอบธุรกิจเอง เนื่องจากความเสี่ยงหรือผู้ออมเองมีเงินยังไม่เพียงพอ ผู้ลงทุนอาจนำเงินที่ออมได้จะมากหรือน้อยก็ต้องไปซื้อหลักทรัพย์ที่เขาพอใจที่จะลงทุน โดยมีผลตอบแทนทุนในรูปของดอกเบี้ยหรือเงินปันผลแล้วแต่ประเภทของหลักทรัพย์ที่จะลงทุน นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจ ยังได้ผลตอบแทนอีกลักษณะหนึ่ง คือกำไรจากการขายหลักทรัพย์ (Capital Gain) หรือขาดทุนจากหลักทรัพย์ (Capital Loss) อัตราผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนเรียกว่า Yield ซึ่งไม่ได้ หมายถึงอัตราดอกเบี้ยหรือ

เงินปันผลที่ได้รับเพียงอย่างเดียว แต่ได้คำนึงถึงกำไรจากการขายหลักทรัพย์ หรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ที่เกิดจากการคาดว่าจะเกิดขึ้น Yield ที่ผู้ลงทุนได้รับจากการลงทุนมากหรือน้อยย่อมขึ้นกับความเสี่ยง (Risk) ของหลักทรัพย์ลงทุนนั้น ๆ โดยปกติแล้วผู้ลงทุนพยายามเลือกการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงสุด ณ ระดับความเสี่ยงหนึ่ง

2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุนทางการเงิน

สำหรับทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุนทางการเงิน จะกล่าวถึง **ทฤษฎีกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพ (Markowitz Efficient Frontier)** ของ Harry M. Markowitz และ **ทฤษฎี Capital Asset Pricing Model (CAPM)** ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพ (Markowitz Efficient Frontier) นักลงทุนจะลงทุนในลักษณะกลุ่มสินทรัพย์ซึ่งประกอบด้วยสินทรัพย์หลายชนิดเพื่อเป็นการกระจายความเสี่ยง เช่น การลงทุนโดยตรงในตลาดการเงิน การลงทุนในกองทุนบำนาญ การทำประกันชีวิตเพื่อเก็บออม การลงทุนในตราสารหนี้ ตราสารทุน การลงทุนในอสังหาริมทรัพย์

Harry M. Markowitz ได้ชื่อว่าเป็นบิดาแห่งทฤษฎีกลุ่มหลักทรัพย์สมัยใหม่ ทฤษฎีนี้เป็นที่นิยมและใช้คัดเลือกหลักทรัพย์เข้ามาอยู่ในกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุน ทำให้ทฤษฎีดังกล่าวของ Markowitz ได้รับรางวัลโนเบลในปี ค.ศ. 1990 ทฤษฎีนี้ถือเป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญในการบริหาร กลุ่มหลักทรัพย์ นั่นก็คือ ขั้นตอนการสร้างชุดกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพ เรียกว่า ขอบโค้งการลงทุนที่มีประสิทธิภาพของสินทรัพย์เสี่ยง (Efficient Frontier of Risky Asset) โดยการวางรากฐาน ว่าการกระจายการลงทุนจะช่วยลดความเสี่ยงเฉพาะในกรณีที่เป็นการลงทุนเป็นกลุ่มหลักทรัพย์ที่หลักทรัพย์แต่ละกลุ่มมีความสัมพันธ์ในลักษณะที่ไปด้วยกันอย่างสมบูรณ์ (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำกว่า + 1.0) จึงสามารถลดค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มหลักทรัพย์ลงได้ แต่ถ้ากระจายการลงทุนในหลักทรัพย์หลายชนิดที่มีลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทนที่ไปด้วยกันอย่างสมบูรณ์ (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ + 1.0) จะไม่สามารถลดความเสี่ยงของกลุ่มหลักทรัพย์ลงแสดงให้เห็นว่า นักลงทุนสามารถที่จะสร้างกลุ่มหลักทรัพย์ต่าง ๆ ที่ให้อัตราผลตอบแทนที่คาดหวัง และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราผลตอบแทนของกลุ่มหลักทรัพย์ในระดับต่าง ๆ ได้ ทั้งนี้จะมีกลุ่มหลักทรัพย์จำนวนหนึ่งที่เหนือกว่าหรือมีประสิทธิภาพกว่ากลุ่มหลักทรัพย์อื่น ๆ เมื่อพิจารณา ณ ความ

เสี่ยงต่ำสุด กลุ่มหลักทรัพย์เหล่านี้จะเรียงตัวตามขอบแนวระดับอัตราผลตอบแทนที่สูงที่สุดกับขอบแนวระดับความเสี่ยงต่ำสุด

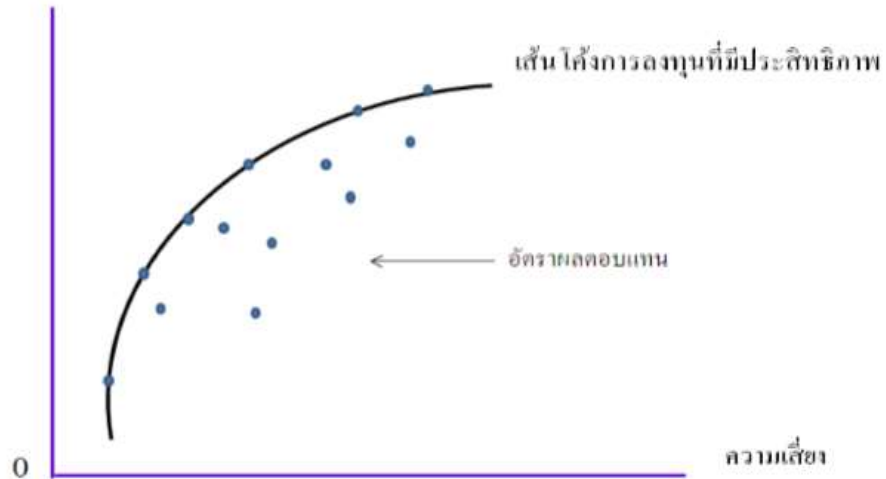
ข้อสมมติฐาน ตามแนวคิดการสร้างกลุ่มหลักทรัพย์ของ Markowitz มักอยู่ภายใต้สมมติฐานอันเกี่ยวกับ พฤติกรรมของนักลงทุนดังต่อไปนี้

1. การตัดสินใจลงทุนในแต่ละทางเลือก นักลงทุนจะพิจารณาจากการกระจายของโอกาสที่จะเกิดผลตอบแทนของกลุ่มสินทรัพย์ในช่วงระยะเวลาลงทุน
2. นักลงทุนจะพยายามทำให้อรรถประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับต่อ 1 งวดเวลาลงทุนให้สูงที่สุด โดยเส้นอรรถประโยชน์ของนักลงทุนแสดงถึงอรรถประโยชน์ที่เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง เมื่อมีความมั่งคั่งสูงขึ้น
3. นักลงทุนแต่ละคนจะกำหนดความเสี่ยงจากการลงทุนบนพื้นฐานของความแปรปรวนของอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ
4. การตัดสินใจของนักลงทุนขึ้นอยู่กับอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ และความเสี่ยงเท่านั้น ดังนั้นเส้นอรรถประโยชน์จึงเป็นฟังก์ชันของอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังกับค่าความแปรปรวนหรือส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราผลตอบแทน
5. ภายใต้ความเสี่ยงระดับหนึ่ง นักลงทุนจะเลือกการลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้อัตราผลตอบแทนสูงสุดในทำนองเดียวกันภายใต้อัตราผลตอบแทนระดับหนึ่ง นักลงทุนจะเลือกการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำสุด

การลงทุนที่มีประสิทธิภาพ (Efficient Frontier) หมายถึง การลงทุนที่ได้รับอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนมากที่สุดภายใต้ความเสี่ยงระดับหนึ่งหรือการลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำที่สุด ณ ระดับอัตราผลตอบแทนหนึ่ง กลุ่มหลักทรัพย์เหล่านี้จึงได้ชื่อว่าเป็น กลุ่มหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพ (Efficient Portfolios) นักลงทุนสามารถจัดสรรเงินลงทุนระหว่างกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพและสามารถสร้างกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพอีกจำนวนมาก จากภาพที่ 1 เป็นการลากเป็นเส้นเชื่อมจุดแสดงอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงของกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพ ได้เรียกเส้นนี้ว่า “เส้นโค้งกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพที่เท่ากัน” จากภาพที่ 1 แต่ละจุดแสดงถึงการลงทุนที่เป็นไปได้ เมื่อลากเส้นเชื่อมแต่ละจุดของการลงทุนที่มีประสิทธิภาพเข้าด้วยกัน จะได้เส้นขอบโค้งการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ (Efficient Frontier Curve) ที่ให้อัตราผลตอบแทนและค่า ความเสี่ยงต่างกัน โดยนักลงทุน

จะเลือกลงทุนเฉพาะกลุ่มหลักทรัพย์ที่อยู่บนเส้นโค้งกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพกลุ่มใดนั้นขึ้นอยู่กับทัศนคติที่มีต่อผลตอบแทนและความเสี่ยงของนักลงทุนแต่ละราย

อัตราผลตอบแทนของกลุ่มหลักทรัพย์ที่ตลาดวิ

ภาพที่ 1 ภาพแสดงเส้นกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพ (Efficient Portfolio Frontier)

ที่มา : Brigham and Ehrhardt (2005 : 179)

2. ทฤษฎี Capital Asset Pricing Model (CAPM) ได้พัฒนามาจาก “ทฤษฎีจัดสรรการลงทุน” (Portfolio Theory) ของ Harry M. Markowitz ทฤษฎี CAPM ได้พัฒนาขึ้นโดยนักวิชาการชื่อ William F. Shape ได้เขียนบทความชื่อ “Capital Asset Pricing: A Theory of Market Equilibrium Under Conditions of Risk” ในปี 1964 CAPM ได้รับการยอมรับและถูกนำไปใช้อย่างกว้างขวางในธุรกิจการเงินในประเด็นที่เกี่ยวกับการประเมินความเสี่ยงของการลงทุนทางการเงินในรูปแบบต่าง ๆ ผลตอบแทนที่นักลงทุนต้องการและการคำนวณต้นทุนทางการเงินของโครงการลงทุนซึ่งมีผลตอบแทนแตกต่างกัน ความแตกต่างดังกล่าวเป็นผลมาจากความแตกต่างของความเสี่ยงของสินทรัพย์ CAPM เป็นตัวแบบที่แสดงคุณภาพของผลตอบแทนของหลักทรัพย์หรือต้นทุนทางการเงิน (Cost of Capital) ที่ธุรกิจต้องจ่ายสำหรับหลักทรัพย์ทางการเงินที่เสนอขาย รวมถึงการคำนวณหาราคาของหลักทรัพย์ (Asset Prices) ระดับผลตอบแทนที่ควรจะได้รับจากการลงทุน ควรขึ้นอยู่กับความเสี่ยงจากการลงทุน โดยหลักการลงทุนของทฤษฎีนี้จะพิจารณาว่านักลงทุนจะได้รับการชดเชยเฉพาะความเสี่ยงที่เป็นระบบ

(Systematic Risk) หรือความเสี่ยงทางการตลาด (Market Risk) เนื่องจากเป็นความเสี่ยงที่นักลงทุนไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้หรือไม่สามารถจัดได้จากการกระจายการลงทุน ดังนั้นการลงทุนที่มีความเสี่ยงใด ๆ ควรได้รับผลตอบแทนอย่างน้อยคือเท่ากับอัตราผลตอบแทนที่ปราศจากความเสี่ยง (Risk Free Rate) บวกด้วยส่วนชดเชยความเสี่ยงซึ่งเป็นสัดส่วนกับอัตราชดเชยความเสี่ยงของตลาด (Market Risk Premium) โดยสัดส่วนดังกล่าวแสดงด้วยค่าสัมประสิทธิ์เบต้า (β) สามารถแสดงได้ ด้วยสมการ CAPM สมการ ดังนี้

$$E(R_i) = R_f + [E(R_m) - R_f] \beta_i$$

โดยที่

$E(R_i)$ คืออัตราผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์ i ในช่วงเวลา t

R_f คืออัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ที่ปราศจากความเสี่ยง ค่า ($\beta=0$)

$E(R_m)$ คืออัตราผลตอบแทนที่นักลงทุนต้องการจากกลุ่มหลักทรัพย์ตลาด β_i คือค่าเบต้าหรือสัมประสิทธิ์แสดงความเสี่ยงที่เป็นระบบของหลักทรัพย์ i ค่าเบต้า (β) ก็คือค่าความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของหลักทรัพย์ใด ๆ และตลาด ซึ่งค่า β สามารถคำนวณได้จากความสัมพันธ์ระหว่างผลตอบแทนของหลักทรัพย์กับผลตอบแทนของตลาด ดังนี้

$$R_{it} = A_i + B_i(R_{mt}) + E_{it}$$

$$\beta_i = \frac{Cov(R_{it}, R_{mt})}{Var(R_{mt})}$$

โดยที่

R_{mt} คืออัตราผลตอบแทนตลาดในช่วงเวลา t

R_{it} คืออัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ i ในช่วงเวลา t

E_{it} คือค่าส่วนผิดพลาดหรือค่า R_{it} ที่อธิบายไม่ได้ด้วย R_{mt}

ข้อสมมติฐาน ตามทฤษฎี CAPM มีดังต่อไปนี้

1. นักลงทุนทุกคนแสวงหาความพอใจที่คาดว่าจะได้รับสูงสุด (Maximize Expected Utility) จากสินทรัพย์ที่มีอยู่โดยการเลือกถือครองกลุ่มหลักทรัพย์บนพื้นฐานของผลตอบแทนและความเสี่ยง และกำหนดว่านักลงทุนมีนิสัยกลัวความเสี่ยง (Risk Aversion) ดังนั้นนักลงทุนจึงจะเลือกถือครองพอร์ตการลงทุนเพื่อที่จะได้ประโยชน์จากการกระจายการลงทุน เมื่อนักลงทุนต้องการซื้อหุ้น ตัวใหม่เข้ามาในพอร์ตการลงทุน นักลงทุนจำเป็นต้องทราบว่าหุ้นที่จะซื้อเข้ามามีส่วนเพิ่มความเสี่ยง และเพิ่มผลตอบแทนต่อพอร์ตการลงทุนมากน้อยเพียงใด

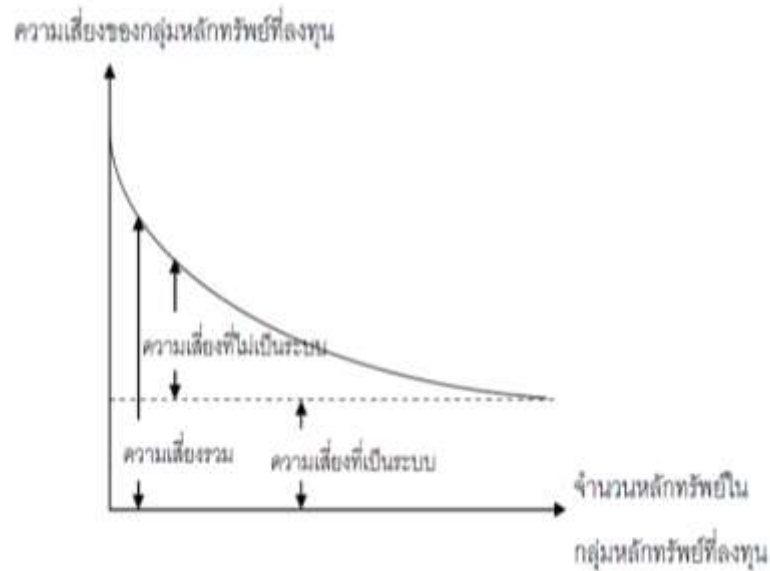
2. นักลงทุนสามารถกู้เงินหรือให้กู้โดยไม่จำกัดจำนวนเงิน ณ ระดับอัตราดอกเบี้ยที่เป็นอยู่ (เท่ากับอัตราดอกเบี้ยของสินทรัพย์ที่ปราศจากความเสี่ยง เช่น อัตราดอกเบี้ยเงินฝากหรืออัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่กำหนดสำหรับหลักทรัพย์ของรัฐบาล) นอกจากนี้ นักลงทุนยังสามารถทำ Short Sales ได้โดยไม่มีข้อกำหนด

3. นักลงทุนทุกคนมีการคำนวณผลตอบแทนที่คาดหวังความแปรปรวน (Variance) และความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของหลักทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ในลักษณะเดียวกันซึ่งหมายถึงให้ผลเท่ากันในกรณีนี้ เรียกว่า นักลงทุนแต่ละคนมีการคาดคะเนที่เหมือนกัน (Homogeneous Expectations)

4. หลักทรัพย์ทุกตัวมีสภาพคล่องสูง (Perfect Liquid) และมีการซื้อขาย ณ ราคาที่เป็นอยู่ได้ อย่างไม่มีต้นทุนประเภทที่เรียกว่า Transaction Cost ไม่ต้องเสียภาษี

5. นักลงทุนแต่ละรายมีขนาดเล็กการซื้อและขายไม่มีผลกระทบต่อราคานักลงทุนมีลักษณะเป็น Price Takers

6. จำนวนหลักทรัพย์ทั้งหมดที่พิจารณามีปริมาณคงที่

ภาพที่ 2 ภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงกับจำนวนหลักทรัพย์ ที่มา : www.thaipvd.com

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มนตรี สุนทรมาน (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดสัดส่วนการลงทุนส่วนบุคคล ซึ่งผู้วิจัยได้เปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการออมในรูปแบบอื่น ๆ เทียบกับการฝากเงินกับธนาคาร โดยแบ่งอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนเป็น 2 ประเภท คือ การออมในรูปแบบสินทรัพย์เดี่ยว และการออมในรูปแบบกลุ่มสินทรัพย์ พบว่า การออมในรูปแบบสินทรัพย์เดี่ยว วิธีการลงทุนที่ให้อัตราผลตอบแทนสูงที่สุดคือ การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ตามดัชนี Set 50 รองลงมาคือ การออมโดยการถือทองคำแท่ง ลำดับต่อคือการลงทุนในกองทุนรวมพันธบัตรรัฐบาล ส่วนการฝากเงินประเภทฝากประจำ 12 เดือนให้อัตราผลตอบแทนหลังหักภาษีจ่ายร้อยละ 15 ให้อัตราผลตอบแทนน้อยที่สุด โดยที่การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์จะมีความเสี่ยงสูงที่สุด ต่อมาเป็นการลงทุนทองคำแท่งมีความเสี่ยงรองลงมา และการลงทุนในกองทุนรวมพันธบัตรรัฐบาลมีความเสี่ยงรองลงมาอีก ส่วนการฝากเงินประเภทฝากประจำ 12 เดือนนั้นมีความเสี่ยงต่ำที่สุด ส่วนด้านการลงทุนในรูปแบบกลุ่มสินทรัพย์ พบว่า สัดส่วนการลงทุนที่เหมาะสมควรฝากเงินแบบประจำ 12 เดือนร้อยละ 70 ลงทุนในกองทุนรวมพันธบัตรรัฐบาลร้อยละ 30 และไม่ควรถูกลงทุนในทองคำแท่ง และในหลักทรัพย์ตามดัชนี SET 50 จะให้อัตราผลตอบแทนจากกลุ่มสินทรัพย์นี้ ร้อยละ 3.248 โดยมีความเสี่ยงของกลุ่มสินทรัพย์เท่ากับร้อยละ

0.177 ความเสี่ยงต่อหนึ่งหน่วย ผลตอบแทนเป็น 0.0545 ซึ่งต่ำที่สุดเมื่อเปรียบเทียบการลงทุนทั้งแบบสินทรัพย์เดี่ยวและการลงทุนแบบกลุ่มสินทรัพย์ ทำให้สามารถสรุปได้ว่าการลงทุนแบบกลุ่มสินทรัพย์นี้เป็นสัดส่วนที่ดีที่สุด

ปรเมศวร์ ว่องพิริยพงศ์ (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การออมและการลงทุนของพนักงานเอกชน พบว่า พนักงานภาคเอกชนเพศชายมีขนาดการออมและลงทุนมากกว่าเพศหญิง ในขณะที่เพศหญิงกลับมีอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับสูงกว่าเพศชายเล็กน้อย โดยพนักงานภาคเอกชนที่มีอายุมากกว่า 40 ปี จะมีขนาดการออมและการลงทุนมากที่สุด โดยมีสัดส่วนในการลงทุนด้านตัวเงินมากที่สุด รองลงมาได้แก่ด้านการลงทุนในตราสารทางการเงิน โดยมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 30 – 40 ปี มีการลงทุนในตราสารทางการเงินที่มากที่สุด การคาดหวังในผลตอบแทนอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างสูง เนื่องจากมีการแบ่ง สัดส่วนการออมและการลงทุนไปในตราสารทางการเงินค่อนข้างมาก พนักงานภาคเอกชนที่มีสถานภาพสมรส จะมีขนาดการออมและลงทุนมากที่สุด โดยสัดส่วนการลงทุนอยู่ในรูปแบบการลงทุนในตราสารทางการเงินมากที่สุด รองลงมาเป็นการลงทุนในรูปแบบตัวเงิน พนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีขนาดการออมและการลงทุนมากที่สุด โดยมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปแบบตัวเงินมากที่สุด รองลงมาเป็น ตราสารทางการเงิน และสินทรัพย์อื่น พนักงานภาคเอกชนที่ประสบการณ์การลงทุนสูง มีขนาดการออมและการลงทุน มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การลงทุนต่ำ โดยมีสัดส่วนการลงทุนในรูปแบบตราสารทางการเงินมากที่สุด รองลงมาเป็นการลงทุนในตัวเงิน และในรูปแบบสินทรัพย์ พนักงานภาคเอกชนที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาท มีขนาดการออม และการลงทุนใหญ่ที่สุด โดยมีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปแบบตราสารมากที่สุด รองลงมาได้แก่การออมและการลงทุนในรูปแบบตราสารทางการเงิน และ สินทรัพย์ ซึ่งก็มีอัตราผลตอบแทนที่ คาดว่าจะได้รับสูงที่สุดด้วย พนักงานภาคเอกชนที่มีภาระหนี้สินมากกว่า 15,000 บาท/ต่อเดือน จะมีขนาดการออมและการลงทุนที่มากที่สุด โดยสัดส่วนการลงทุนที่มากที่สุดได้แก่การลงทุนในตราสารทางการเงิน รองลงมาได้แก่ การลงทุนในตัวเงิน และ สินทรัพย์ ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน พนักงานภาคเอกชนที่มีการยอมรับความเสี่ยงได้สูง มีขนาดการออมและการลงทุนใหญ่กว่าพนักงานที่มีการยอมรับความเสี่ยงได้ต่ำ โดยมีสัดส่วนการออมและการลงทุนใน รูปแบบตัวเงินมากที่สุด สำหรับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อ ขนาด รูปแบบ และจุดมุ่งหมายในการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน พบว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ภาระหนี้สินต่อ

เดือนมีความสัมพันธ์กับขนาดการออมและการลงทุน และประสิทธิภาพการลงทุนมีความสัมพันธ์กับมูลค่าการออมและการลงทุน จุดมุ่งหมายหลัก หรือวัตถุประสงค์ในการออมและการลงทุน คือ ความงอกเงยของเงินทุน รองลงมาเป็น ความปลอดภัยของเงินลงทุน จุดมุ่งหมายสำคัญที่พนักงานลงทุนในรูปแบบตราสาร ได้แก่ ความพอใจด้านภาษี จุดมุ่งหมายสำคัญที่พนักงานลงทุนในรูปแบบสินทรัพย์ ได้แก่ สร้างความมั่นคงในระยะยาว และมีความงอกเงยของเงินทุน โดยนักลงทุนมักจะตั้งจุดมุ่งหมายไว้ว่า พยายามจัดการให้เงินทุนของเขาเพิ่มพูนขึ้นอย่างมั่นคงและยั่งยืน

อริวัฒน์ โต้สันติกุล และณัฏฐ์ กุณิสร์ (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แนวโน้มและพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักลงทุนชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนด้านมูลค่าการลงทุนโดยเฉลี่ย (ครั้ง/บาท) ต่างกัน ซึ่งผู้ที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไปมีพฤติกรรมการลงทุนทางด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนโดยเฉลี่ย (ครั้ง/ปี) มากที่สุด เป็นเพราะผู้ที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้แน่นอน และกลุ่มที่มีสถานภาพสมรสมีพฤติกรรมการลงทุนมากที่สุด เป็นเพราะต้องการสร้างความมั่งคั่งให้กับครอบครัว ในส่วนของอาชีพที่ต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุน โดยอาชีพอิสระหรือธุรกิจส่วนตัวจะมีความคล่องตัวสูงกว่าอาชีพประจำการลงทุน ถ้าหากเป็นการเก็งกำไรจะต้องอาศัยเวลาและใส่ใจในการขึ้นลงของสินทรัพย์ที่ลงทุน อาชีพรับจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน มีพฤติกรรมการลงทุนด้านมูลค่าการลงทุนโดยเฉลี่ย (บาท/ครั้ง) น้อยกว่าผู้ที่มีอาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว ในส่วนของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการลงทุนด้านระยะเวลาในการลงทุนโดยเฉลี่ยต่างกันด้วย ซึ่งผู้ที่มีรายได้ 80,001 บาทขึ้นไป มีพฤติกรรมการลงทุนด้านระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์เฉลี่ยมากที่สุด เป็นเพราะมีรายได้ประจำที่สูงขึ้นจึงส่งผลให้มีเวลาในการลงทุนสูงขึ้น ทั้งนี้พบว่า นักลงทุนชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครมีความกล้าเสี่ยง (ชอบผจญภัย) เป็นเพราะต้องการผลตอบแทนจากการลงทุนที่เน้นความเสี่ยงมากซึ่งมักใช้เวลาถือครองหลักทรัพย์ในระยะสั้น ในส่วนของปัจจัยภายในมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุน พบว่า ปัจจัยภายในด้านความมั่งคั่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับพฤติกรรมการลงทุนด้านจำนวนครั้งที่ลงทุน ซึ่งปัจจัยภายนอกก็มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุน เช่นกัน โดยปัจจัยภายนอกด้านการเมืองมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ ผลมาจากการเมืองมีผลต่อการกำหนดนโยบายเศรษฐกิจ ดังนั้นถ้ามีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลหรือรัฐบาลไม่มีเสถียรภาพจะส่งผลให้เมื่อพฤติกรรมการลงทุนนักลงทุนขาดความมั่นใจ ไม่กล้าที่จะลงทุนในระยะยาว

ส่งผลต่อด้านระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์เฉลี่ยต่ำลง ในส่วนของพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนชาวไทยในกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนในอนาคต พบว่าจำนวนครั้งที่ลงทุนโดยเฉลี่ย มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับแนวโน้มการลงทุนในอนาคต คือเมื่อนักลงทุนชาวไทยในกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการลงทุน จำนวนครั้งที่ลงทุนเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้มีแนวโน้มการลงทุนในอนาคตเพิ่มขึ้นด้วย

ณภัทช์ พายุเลิศ และวิษณุ ภูมิพานิช (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของพนักงานบริษัทเอกชน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของพนักงานบริษัทเอกชนส่วนใหญ่มีอายุ 26-35 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีประสบการณ์การลงทุนไม่ถึง 1 ปี ซึ่งสถานภาพส่วนใหญ่โสดมีระดับรายได้อยู่ในช่วง 20,001 - 40,000 บาท ซึ่งนักลงทุนกลุ่มนี้เป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ที่มั่นคง และเป็นกลุ่มนักลงทุนที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต

ในส่วนของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของพนักงานบริษัทเอกชน พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน ในด้านภาวะเศรษฐกิจ ด้านภาวะการเมือง มีความสำคัญในระดับมากซึ่งอาจทำให้ปริมาณซื้อขายหลักทรัพย์ลดลง โดยเฉพาะด้านภาวะการเมืองที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เป็นปัจจัยที่นักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศขาดความเชื่อมั่นในการลงทุนทำให้ปริมาณซื้อขายหลักทรัพย์ลดลง อีกทั้งด้านเศรษฐกิจของประเทศไทยยังทำให้มีการเปลี่ยนแปลง และผันผวนตามไปด้วย เห็นได้ดัชนีราคาหลักทรัพย์ที่มีความผันผวนในแต่ละวัน ส่วนในด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานมีผลต่อการลงทุนเป็นอย่างมาก ได้แก่ ด้าน เศรษฐกิจ ด้านภาวะอุตสาหกรรม และด้านผลประกอบการบริษัทซึ่งเศรษฐกิจในประเทศมีความผันผวนทำให้ภาวะอุตสาหกรรม และด้านบริษัทมีความเกี่ยวโยงกันได้อย่างชัดเจน

พนมพร อัครยานันต์ และคณะ (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตราสารทางการเงิน พบว่า อายุ รายได้ และการศึกษา มีผลต่อรูปแบบการลงทุนของนักลงทุน ซึ่งปัจจุบันนักลงทุนมองว่าตนเองมีความเชื่อมั่นในการลงทุน และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนอยู่ในระดับมาก และส่วนใหญ่จะตัดสินใจลงทุนด้วยตนเองเป็นหลัก ทำให้มีการกระจายการลงทุนที่มีความหลากหลายมากขึ้น โดยตราสารทุนและกองทุนเป็นตราสารที่นักลงทุนเลือกลงทุนมากที่สุด เนื่องจากผลตอบแทนสูงกว่าเงินฝากและสามารถชนะเงินเฟ้อ มีความสะดวกในการซื้อ

ขาย และการมีข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอ ส่วนตราสารหนี้ นักลงทุนมองว่าให้ผลตอบแทนที่ค่อนข้างต่ำ และระยะเวลาลงทุนค่อนข้างนาน ส่วนตราสารอนุพันธ์ นักลงทุนมีความกังวลเรื่องความเสี่ยง ความรู้ ความเข้าใจที่ไม่เพียงพอเนื่องจากเป็นตลาดที่ค่อนข้างใหม่ ทำให้นักลงทุนสนใจที่จะลงทุนค่อนข้างน้อย เมื่อพิจารณาถึงสัดส่วนการลงทุนในตราสารทางการเงิน 3 ประเภท คือตราสารทุน กองทุนรวม และตราสารหนี้ พบว่านักลงทุนมีการนำเงินไปลงทุนคิดเป็นร้อยละ 39.27 31.79 และ 7.60 ของเงินลงทุนในตราสารทางการเงิน ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับผลตอบแทนโดยเฉลี่ยของตลาด 3 ปี ย้อนหลัง พบว่าหากนักลงทุนนำเงินไปลงทุนและมีการถือครองตราสารเป็นระยะเวลา 3 ปี (ตั้งแต่ปี 2553-2555) มีโอกาสได้รับผลตอบแทนโดยเฉลี่ยร้อยละ 11.99 และมีโอกาสได้รับผลตอบแทนสูงสุดถึง ร้อยละ 22.46 ทั้งนี้ นักลงทุนส่วนใหญ่ยังให้ความสำคัญกับปัจจัยภายนอก เช่น ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับเกี่ยวกับการลงทุน เรื่องเศรษฐกิจภายในและภายนอกและภายในประเทศ ความมั่นคงทางการเมือง และสังคมวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก โดยนักลงทุนจะมีโอกาสตัดสินใจลงทุนเพิ่มขึ้น เมื่อได้รับข้อมูลมากขึ้น เศรษฐกิจเติบโต การเมืองมั่นคง และสังคมแวดล้อมมีการลงทุนเพิ่มขึ้น

ชนิดา ศศิบุตร (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกการลงทุนทางการเงินของ พนักงานธนาคารกรุงไทย ในเขตจังหวัดลำปาง พบว่า พนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ในเขตจังหวัดลำปางเลือกการลงทุนในตราสารหนี้ จำนวน 29 คน มีวัตถุประสงค์หลักในการเลือกการลงทุนเพื่อรับดอกเบี้ย ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกการลงทุนในตราสารหนี้ คือ อัตราผลตอบแทนค่อนข้างแน่นอนและสม่ำเสมอมีผลต่อการตัดสินใจเลือกการลงทุนในตราสารหนี้ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ความเชื่อมั่นและความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสารหนี้ ลำดับสุดท้าย คือ สามารถนำไปใช้วัตถุประสงค์อื่น ๆ เช่น ใช้จ่ายประกันธุรกิจ ค่าประกันผู้ต้องหา และในส่วนของความพึงพอใจในการเลือกการลงทุนในตราสารหนี้ อันดับแรกคือ อัตราผลตอบแทนแน่นอนและสม่ำเสมอ รองลงมาคือ มีความเชื่อมั่นและความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสารหนี้ สำหรับการเลือกการลงทุนในตราสารทุนมีจำนวน 34 คน มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเก็งกำไร ซึ่งปัจจัยที่และความพึงพอใจมีผลต่อการตัดสินใจลงทุน คือ อัตราผลตอบแทนสูงเมื่อเทียบกับการลงทุนรูปแบบอื่น อยู่ในระดับมากที่สุด และการเลือกการลงทุนในกองทุนรวมมีจำนวน 88 คน มีวัตถุประสงค์เพื่อลดหย่อนภาษี ปัจจัยและความพึงพอใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกการลงทุนในกองทุน คือ ได้รับสิทธิประโยชน์ลดหย่อนภาษี (เมื่อซื้อกองทุนรวม LTF/RMF ได้สูงสุดไม่เกิน 500,000 บาท) อยู่ในระดับมากที่สุด รวมถึงการเลือกการลงทุนในกรมธรรม์ประกันชีวิตพนักงานจำนวน 137 คน มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อลดหย่อนภาษีเช่นกัน ซึ่งปัจจัยและความพึงพอใจที่มีผลต่อการ

ตัดสินใจเลือกลงทุนในกรรมธรรม์ประกันชีวิต คือ ได้รับสิทธิประโยชน์ลดหย่อนภาษี (ตามเบี้ยที่จ่ายจริงไม่เกิน 100,000 บาท) อยู่ในระดับมากที่สุด

ตั๊กชัย ศิริวิบูลย์ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยและพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน : หลักฐานเชิงประจักษ์ ในเขตเศรษฐกิจกลุ่มลุ่มพินี พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 31 – 40 ปี มีสถานะภาพโสด ศึกษาในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน รายได้เฉลี่ย 20,000 – 29,999 บาท/เดือน พฤติกรรมการลงทุนส่วนใหญ่จะลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนเพื่อต้องการเงินปันผลและกำไรจากส่วนต่างราคาลงทุนทุกเดือน และต้องการลดความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงราคา ส่วนใหญ่ลงทุนน้อยกว่า 5,000 บาท/ครั้ง และมีการลงทุนผ่านธนาคาร ซึ่งใช้แหล่งข้อมูลในการตัดสินใจลงทุนคือ บทวิเคราะห์ของนักวิเคราะห์กองทุน ทั้งนี้ปัจจัยที่มีผลกระทบทางการตลาด คือ ปัจจัยด้านราคามีผลกระทบ มากที่สุด ถัดมาคือปัจจัยทางด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ซึ่งผู้วิจัยยังค้นพบเรื่องที่น่าสนใจเพิ่มขึ้น คือ นอกจากกลยุทธ์ทางการตลาดแบบ 4P แล้วผู้บริหารกองทุนควรให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ในส่วนของกระบวนการ (Process) เนื่องจากการลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน แม้ว่าจะมีความเสี่ยงไม่มากเท่ากับการลงทุนในหุ้น แต่ผู้ลงทุนมีความต้องการกระบวนการในการช่วยเหลือวันลงทุนที่ได้ผลกำไรมากที่สุด และกระบวนการในการจัดซื้อกองทุนได้โดยอัตโนมัติ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวสามารถทำได้ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนั้นปัจจัยและพฤติกรรมการลงทุนในสมัยใหม่จึงควรใช้ เทคโนโลยีโดยเฉพาะสำหรับลูกค้าในเขตเศรษฐกิจ

รุ่งตะวัน แซ่พั้ว (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของ Generation X ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า Generation X ส่วนมากมีรายได้หลักจากเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำมากที่สุด ซึ่งมีรายได้รวมต่อเดือนมากกว่า 75,001 บาท ส่วนใหญ่ไม่มีบุคคลที่ต้องอุปการะ แต่มีภาระหนี้สินส่วนบุคคล โดยมีภาระหนี้สินในรูปแบบหนี้สินระยะยาว ส่วนช่องทางการออมที่คนวัยนี้เลือกออมกับเงินฝากธนาคารมากที่สุด รองลงมาคือกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) และช่องทางการลงทุนของที่กลุ่มวัยนี้เลือกลงทุนเป็นอันดับต้นๆ คือ กองทุนรวม หุ้นสามัญ และอสังหาริมทรัพย์ และที่ดิน โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการลงทุน คือ เพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ ด้านทัศนคติการลงทุน พบว่า Generation X เป็นกลุ่มนักลงทุนที่สามารถทนต่อการขาดทุนเงินต้นได้เพื่อมีโอกาสได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น ด้านพฤติกรรมการลงทุน พบว่ามี เพียงส่วนน้อยที่กล้ายืนยันความคิดเห็นของตนเอง สะท้อนให้เห็นว่าส่วนใหญ่มีอคติที่เกิดจากการกลัวการตัดสินใจ (Regret Aversion Bias) ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่าง

เพียงส่วนน้อยที่กล้าตัดขาดทุน (Cut Loss) โดยสรุป คือ Generation X ในเขตกรุงเทพฯ เป็นกลุ่มนักลงทุนที่มีความกล้าเสี่ยง แต่กลัวการตัดสินใจ

ในด้านพฤติกรรมกรรมการออม พบว่า Generation X ที่รายได้มากกว่า 75,000 บาท และไม่มีภาระหนี้สิน มีร้อยละการออมในระดับที่สูง สำหรับร้อยละการออมที่คิดว่าเพียงพอสำหรับการเป็นอิสรภาพทางการเงินในวัยเกษียณ เพื่อนำมาปิดช่องว่างการออมที่ขาดในยามเกษียณอายุ พบว่า กลุ่มสถานภาพโสดและหย่าร้าง มีความต้องการสูงกว่าสถานภาพสมรส เนื่องจากกลุ่มสถานภาพดังกล่าวได้คาดการณ์ไว้แล้วว่าอาจจะต้องอยู่ตัวคนเดียวหลังจากเข้าสู่วัยเกษียณ ด้านพฤติกรรมการลงทุน พบว่า Generation X ที่ไม่มีบุคคลที่ต้องอุปการะ ไม่มีภาระหนี้สิน ไม่มีความจำเป็นต้องใช้เงินลงทุน และรับความเสี่ยงได้มาก มีร้อยละการลงทุนต่อรายได้สูงที่สามารถทนต่อการขาดทุนเงินต้นได้ดี คือ กลุ่มเพศชาย กลุ่มที่มีสัดส่วนภาระหนี้สินต่อรายได้รวมต่ำ กลุ่มนักลงทุนที่มีประสบการณ์การลงทุนมากกว่า 5 ปีขึ้นไป และกลุ่มที่ไม่มีความจำเป็นต้องใช้เงินลงทุนมากกว่า 7 ปีขึ้นไป

สุมนา นุปผา และคณะ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนทางการเงินของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลเมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 60-69 ปี การศึกษาดำรงปริญญาตรี และส่วนใหญ่มีโรคประจำตัว ก่อนเกษียณส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว หรือเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 10,000-50,000 บาท มีภาระรับผิดชอบรายจ่ายของครอบครัว และมีความคิดเห็นโดยเห็นด้วยกับการลงทุนทางการเงิน มีความพึงพอใจในชีวิตอยู่ในระดับมาก และคิดว่าประสบความสำเร็จในชีวิตระดับมาก ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ลงทุนทางการเงินด้วยการนำเงินฝากธนาคารแหล่งที่มาของเงินทุนส่วนใหญ่ใช้เงินออม ผู้ที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจลงทุนทางการเงินมากที่สุด ได้แก่ ครอบครัวหรือญาติพี่น้อง ในด้านปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนทางการเงินของผู้สูงอายุมากที่สุดคือด้านบุคลากรในการให้บริการ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลพฤติกรรมการลงทุนทางการเงินและปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการลงทุนทางการเงินของผู้สูงอายุด้วยแบบจำลองโลจิสติกพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ โรคประจำตัว ความรับผิดชอบต่อ รายจ่ายในครอบครัว ความพึงพอใจในชีวิต และปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ แหล่งลงทุนมีความน่าเชื่อถือ สามารถอธิบายโอกาสในการลงทุนทางการเงินของผู้สูงอายุได้

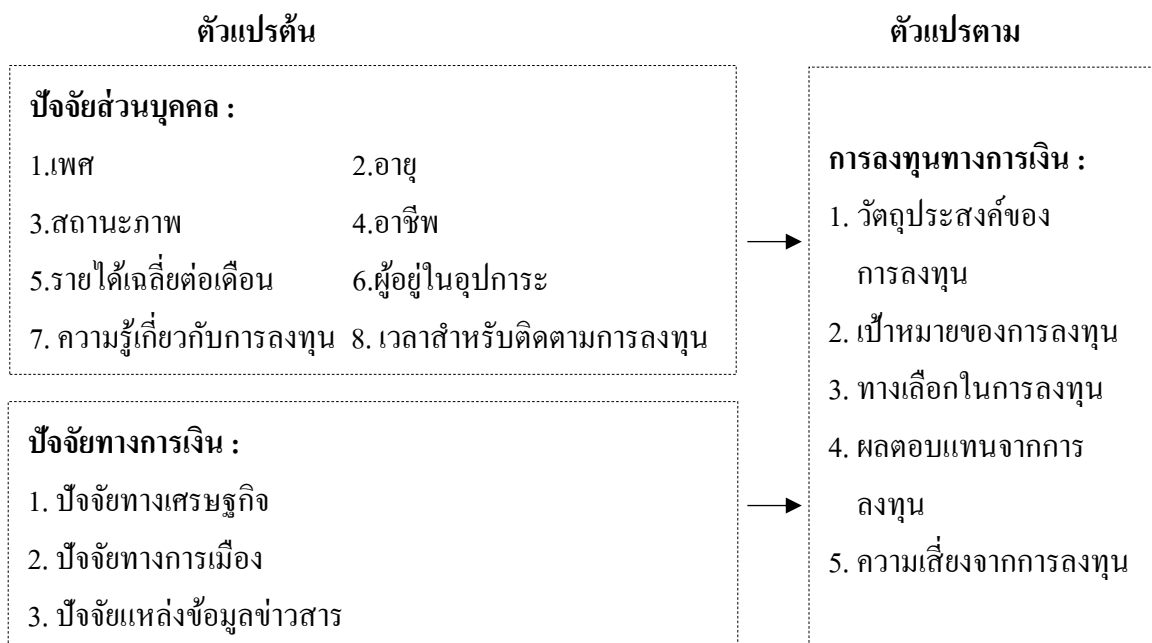
ธนพร จันทร์สว่าง (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุต่ำกว่า 20 ปี รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 3,001-5,000 บาท ส่วนใหญ่กู้เงิน กยศ. ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา พบว่า มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมากที่สุด สามารถนำหลักการเกี่ยวกับแผนการเงินส่วนบุคคลไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ ด้านวัตถุประสงค์การจัดการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล คือ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการเตรียมความพร้อมทางการเงินทั้งในปัจจุบันและอนาคต กล่าวคือ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งก่อนและหลังเกษียณ ด้านรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล นักศึกษามีรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่อเน้นความมั่นคงทางการเงิน ด้านพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา พบว่า ด้านการหารายได้ นักศึกษากู้เงินจากกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ) ด้านการออม นักศึกษาสะสมเหรียญกษาปณ์ที่ออกในช่วง เทศกาลต่าง ๆ ด้านการลงทุน นักศึกษาลงทุนเกี่ยวกับเงินทุน ประกันชีวิต ทองคำ รถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์ เป็นต้น

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research method) แบบวัดครั้งเดียว (One-shot study) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการวิจัย ประกอบไปด้วยขั้นตอนต่อไปนี้

- 3.1 กรอบแนวคิดการวิจัย
- 3.2 การกำหนดประชากรและวิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
- 3.5 การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

3.2 การกำหนดประชากรและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร

การลงทุนทางการเงินถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญเรื่องหนึ่งในชีวิตของมนุษย์ และเพื่อให้เห็นการลงทุนทางการเงินของแต่ละคนที่แตกต่างกันไป ผู้วิจัยจึงกำหนดประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้และมีการลงทุนทางการเงิน

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นประชากรในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้สูตรคำนวณของคอกแรน (Cochran,1977) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ 95%

คำนวณขนาดตัวอย่าง โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{จากสูตร} \quad n = \frac{Z^2}{4e^2}$$

โดย n = ขนาดตัวอย่างที่ต้องการ

e = ระดับความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

Z = ค่า Z ที่ระดับความเชื่อมั่นหรือระดับนัยสำคัญระดับความเชื่อมั่นที่ 95%

หรือ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 มีค่า $Z = 1.96$

$$\text{สามารถแทนค่าสูตรได้ดังนี้} \quad n = \frac{(1.96)^2}{4(0.05)^2}$$

$$n = 384.16 \text{ ประมาณ } 385 \text{ คน}$$

จากการแทนสูตรทำให้ได้ขนาดตัวอย่างไม่น้อยกว่า 385 ตัวอย่างเพื่อป้องกันความผิดพลาดจากการตอบแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงมีการกำหนดให้มีการสำรองเพิ่มจำนวน 15 ตัวอย่าง รวมขนาดของตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง

3.2.3 การสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย โดยเลือกเฉพาะผู้ที่มีรายได้จำนวน 400 คน ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยมาจากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยทำการแจกแบบสอบถามให้แก่ประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร จากนั้นทำการตรวจสอบความถูกต้อง และความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ แล้วนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจากหนังสือ วารสาร ตำรา วิชาการ บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่มีความเกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย และใช้อ้างอิงในการเขียนรายงานผลการวิจัย

3.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นการออกแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยผู้ศึกษาค้นคว้าจากทฤษฎีนักวิชาการ และนักปฏิบัติที่เขียนไว้ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลการสร้างแบบสอบถาม โดยจะแบ่งเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง เช่น เพศ, อายุ, สถานะภาพอาชีพ, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน, ผู้อยู่ในอุปการะ, ความรู้เกี่ยวกับการลงทุน, เวลาสำหรับติดตามการลงทุน เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายปิด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยทางการเงิน เช่น ปัจจัยทางเศรษฐกิจ, ปัจจัยทางการเมือง และปัจจัยแหล่งข้อมูลข่าวสาร โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่าคะแนน (Rating Scale) ตามแบบของ Likert Scale มีทางเลือกคำตอบ 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

วัตถุประสงค์ของการลงทุนทางการเงิน มีลักษณะปลายเปิดรวม 5 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่าคะแนน (Rating Scale) ตามแบบของ Likert Scale มีทางเลือกคำตอบ 5 ระดับ

เป้าหมายของการลงทุนทางการเงิน มีลักษณะปลายปิดรวม 3 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า
คะแนน (Rating Scale) ตามแบบของ Likert Scale มีทางเลือกคำตอบ 5 ระดับ

ทางเลือกของการลงทุนทางการเงิน มีลักษณะปลายปิดรวม 8 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า
คะแนน (Rating Scale) ตามแบบของ Likert Scale มีทางเลือกคำตอบ 5 ระดับ

ผลตอบแทนจากการลงทุน มีลักษณะปลายปิดรวม 3 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่าคะแนน
(Rating Scale) ตามแบบของ Likert Scale มีทางเลือกคำตอบ 5 ระดับ

ความเสี่ยงจากการลงทุนทางการเงิน มีลักษณะปลายปิดรวม 6 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนประเมิน
ค่าคะแนน (Rating Scale) ตามแบบของ Likert Scale มีทางเลือกคำตอบ 5 ระดับ

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ตามแบบของ Likert Scale 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 ระดับน้อยที่สุด

ระดับ 2 ระดับน้อย

ระดับ 3 ระดับปานกลาง

ระดับ 4 ระดับมาก

ระดับ 5 ระดับมากที่สุด

ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบของ
Likert การให้คะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ ระดับความสำคัญมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด
การให้คะแนนจะให้คะแนน 5, 4, 3, 2, 1 ตามลำดับ การพิจารณาระดับของความสำคัญในปัจจุบันที่มีผล
ต่อการลงทุนทางการเงิน ใช้เกณฑ์ตามการศึกษา คำนวณหาความก้าวหน้าของอัตราภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อัตราภาคชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนระดับ}} \\ &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} \\ &= \frac{(5 - 1)}{5} = 0.8 \end{aligned}$$

3.5 การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

ในการทดสอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้ ในการหาความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคำถามในแต่ละหัวข้อว่าตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ หลังจากนั้นก็นำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อดำเนินการ ในขั้นตอนต่อไป สำหรับการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้หาความเชื่อมั่น โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาจำนวน 30 ชุด โดยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาช (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงตรงมีค่าเท่ากับ 0.931 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ยอมรับ (คือค่า 0.70) แสดงว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อมั่นเพียงพอ จึงนำแบบสอบถามมาใช้เป็นแบบสอบถามฉบับจริงต่อไป

3.6 วิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.5 เป็นเกณฑ์การยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ ดังนี้

3.6.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

1. ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อบรรยายลักษณะข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ รายได้ เป้าหมายในชีวิต
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อบรรยายระดับการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร และกำหนดการวัดคะแนนเฉลี่ยโดยใช้ระดับค่าเฉลี่ยคะแนนสูงสุดลบด้วยคะแนนต่ำสุด แล้วหารด้วยจำนวนชั้น จึงได้เกณฑ์การแปลความหมายจากคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

3.6.2 สถิติเชิงอนุมาน เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าทดสอบ t-Test และ F-Test (ANOVA) และ Correlation (r) หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

การแปลผลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบ่งเป็นเป็น 4 ระดับของ (Best, 1997) ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	การแปลผลระดับความสัมพันธ์
0.00 – 0.20	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก
0.21 – 0.50	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
0.51 – 0.80	มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
0.81 – 1.00	มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งการวิเคราะห์ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

Mean	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติ t – Test
F	แทน	ค่าสถิติ F – Test
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความแปรผัน (Correlation)
*	แทน	มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95
P	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบที่โปรแกรม SPSS คำนวณได้ ใช้ในการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่าง เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร” จำนวน 385 คน โดยการทำการแจกแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด เพื่อป้องกันความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นจากความไม่ครบถ้วนของแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 385 ชุด นำมาวิเคราะห์ในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS สามารถนำเสนอผลการศึกษาดำเนินการตามลำดับวัตถุประสงค์การศึกษา และสมมติฐานการวิจัย ซึ่งแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ปัจจัยทางการเงินที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 3 การลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) ได้ดังนี้

ตารางที่ 1 : ตารางแจกแจงเพศของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	214	55.6
หญิง	171	44.4
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 และเป็นเพศหญิงจำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4

ตารางที่ 2 : ตารางแจกแจงอายุของกลุ่มตัวอย่าง

ช่วงอายุ	จำนวน	ร้อยละ
20-30 ปี	174	45.2
31-40 ปี	122	31.7
41-50 ปี	43	11.2
51 ปีขึ้นไป	46	11.9
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ช่วงอายุ 20-30 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 174 คน คิดเป็นร้อยละ 45.2 รองลงมาคือช่วงอายุ 31-40 ปี, 51 ปีขึ้นไป และ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.7, 11.9 และ 11.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 : ตารางแจกแจงสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	245	63.6
สมรส	121	31.4
หย่าร้าง	19	4.9
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสดจำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 63.6 รองลงมาคือสถานภาพสมรสจำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 และสุดท้ายสถานภาพหย่าร้างจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9

ตารางที่ 4 : ตารางแจกแจงอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
พนักงานบริษัทเอกชน	106	27.5
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	56	14.5
ข้าราชการ	128	33.2
ธุรกิจส่วนตัว	75	19.5
อื่น ๆ ไปรกระบุ	20	5.2
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นข้าราชการจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 รองลงมาคือ พนักงานบริษัทเอกชน, ธุรกิจส่วนตัว, พนักงานรัฐวิสาหกิจ และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 27.5, 19.5, 14.5, 5.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 : ตารางแจกแจงรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15,000 บาท	44	11.4
15,000-25,000 บาท	100	26.0
25,001-35,000 บาท	96	24.9
35,001-40,000 บาท	51	13.2
40,001-50,000 บาท	36	9.4
50,001 บาทขึ้นไป	58	15.1
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000-25,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 100 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 รองลงมาได้แก่ 25,000-35,000 บาท, 50,001 บาทขึ้นไป, 35,001-40,000 บาท, ต่ำกว่า 15,000 บาท และ 40,000-50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.9, 15.1, 13.2, 11.4 และ 9.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 : ตารางแจกแจงผู้อยู่ในอุปการะของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้อยู่ในอุปการะ	จำนวน	ร้อยละ
มี	137	35.6
ไม่มี	248	64.4
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีผู้อยู่ในอุปการะ มีจำนวนทั้งสิ้น 248 คน คิดเป็นร้อยละ 64.4 รองลงมาคือมีผู้อยู่ในอุปการะจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6

ตารางที่ 7 : ตารางแจกแจงความรู้เกี่ยวกับการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง

ความรู้เกี่ยวกับการลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
มาก	52	13.5
ปานกลาง	178	46.2
น้อย	138	35.8
ไม่มี	17	4.4
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการลงทุนในระดับปานกลาง มีจำนวนทั้งสิ้น 178 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2 รองลงมาได้แก่ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนในระดับน้อย มาก และไม่มีความรู้เลย คิดเป็นร้อยละ 35.8, 13.5 และ 4.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 : ตารางแจกแจงเกี่ยวกับเวลาสำหรับการติดตามการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง

เวลาสำหรับการติดตามการลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
มี	186	48.3
ไม่มี	199	51.7
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีเวลาสำหรับการติดตามการลงทุน มีจำนวนทั้งสิ้น 199 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 รองลงมาคือมีเวลาสำหรับการติดตามการลงทุน มีจำนวนทั้งสิ้น 186 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3

ส่วนที่ 2 ปัจจัยทางการเงินที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
ตารางที่ 9 : ตารางแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของกลุ่ม
ตัวอย่างตามปัจจัยทางการเงินที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยทางการเงินที่ส่งผลต่อการ ลงทุนทางการเงินของประชาชน ในกรุงเทพมหานคร	ส่วนเบี่ยงเบน		ระดับ ความสำคัญ
	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	
ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	3.81	0.67	ส่งผลมาก
ปัจจัยทางการเมือง	3.98	0.68	ส่งผลมาก
ปัจจัยแหล่งข้อมูลข่าวสาร	3.98	0.96	ส่งผลมาก
รวม	3.92	0.57	ส่งผลมาก

จากตารางที่ 9 พบว่า ปัจจัยทางการเงินที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนใน
กรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องปัจจัยทางการเงินที่ส่งผลต่อการลงทุนทาง
การเงินในกรุงเทพมหานคร พบว่าส่งผลมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
พบว่า ปัจจัยทางการเงินที่ส่งผลต่อการลงทุนที่ส่งผลต่อกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือ ปัจจัยทางการเมือง
และปัจจัยแหล่งข้อมูลข่าวสาร โดยค่าเฉลี่ยของปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัยอยู่ที่ 3.98 รองลงมาคือปัจจัยทาง
เศรษฐกิจ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.81

ตารางที่ 10 : ตารางแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของกลุ่ม
ตัวอย่างตาม ปัจจัยทางการเงินที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ด้าน
ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	ส่วนเบี่ยงเบน		ระดับ ความสำคัญ
	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	
ด้านอัตราดอกเบี้ย	4.19	0.85	ส่งผลมาก
ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	3.43	1.02	ส่งผลมาก
รวม	3.81	0.67	ส่งผลมาก

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องปัจจัยทางการเงินที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องอัตราดอกเบี้ย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 รองลงมาคือความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43

ตารางที่ 11 : ตารางแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของกลุ่มตัวอย่างตาม ปัจจัยทางการเงินที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ด้านการเมือง

ปัจจัยทางการเมือง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	
		มาตรฐาน	ระดับ ความสำคัญ
ปัจจัยทางการเมือง	3.98	0.96	ส่งผลมาก
รวม	3.98	0.96	ส่งผลมาก

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องปัจจัยทางการเงินที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ด้านการเมืองระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.96

ตารางที่ 12 : ตารางแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของกลุ่มตัวอย่างตาม ปัจจัยทางการเงินที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร

ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	
		มาตรฐาน	ระดับ ความสำคัญ
โฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต	4.32	0.80	ส่งผลมากที่สุด
บทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการลงทุน เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสารต่าง ๆ	3.74	1.07	ส่งผลมาก
การบอกเล่าจากบุคคลใกล้ชิด	3.87	0.99	ส่งผลมาก
รวม	3.98	0.68	ส่งผลมาก

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องเรื่องปัจจัยทางการเงินที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ด้านแหล่งข้อมูลข่าวสารระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในด้านการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 และยังมีส่งผลต่อการลงทุนในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การบอกเล่าจากบุคคลใกล้ชิด และบทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการลงทุน เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสารต่าง ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และ 3.74 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตารางที่ 13 : ตารางแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับการลงทุนทางการเงินของกลุ่มตัวอย่าง

การลงทุนทางการเงิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ ความสำคัญ
วัตถุประสงค์ในการลงทุน	4.20	0.54	มาก
เป้าหมายของการลงทุน	3.87	0.62	มาก
ทางเลือกในการลงทุน	3.00	0.76	ปานกลาง
ผลตอบแทนจากการลงทุน	3.25	0.87	ปานกลาง
ความเสี่ยงจากการลงทุน	3.75	0.73	มาก
รวม	3.62	0.55	มาก

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในการลงทุนทางการเงินระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในด้านการวัตถุประสงค์ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และยังมีผลต่อการลงทุนในระดับมาก รองลงมาได้แก่ เป้าหมายของการลงทุน ความเสี่ยงจากการลงทุน ผลตอบแทนจากการลงทุน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87, 3.75 และ 3.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 : ตารางแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินของกลุ่มตัวอย่าง

วัตถุประสงค์ในการลงทุน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสำคัญ
เพื่อความปลอดภัยของเงินทุน	4.20	0.83	มาก
เพื่อมีรายได้ประจำ	4.28	0.88	มากที่สุด
เพื่อเพิ่มมูลค่าเงินทุน	4.29	0.81	มากที่สุด
เพื่อให้มีสภาพคล่องในการลงทุน	4.37	0.81	มากที่สุด
เพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี	3.86	0.96	มาก
รวม	4.20	0.55	ส่งผลมาก

จากตารางที่ 14 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงิน เพื่อให้มีสภาพคล่องในการลงทุนระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81 รองลงมาได้แก่, เพื่อความปลอดภัยเพื่อเพิ่มมูลค่าเงินทุน, เพื่อมีรายได้ประจำของเงินทุน และเพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29, 4.28, 4.20 และ 3.86 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 : ตารางแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินของกลุ่มตัวอย่าง

เป้าหมายของการลงทุนทางการเงิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสำคัญ
เป็นเงินยามฉุกเฉิน	4.30	0.94	มากที่สุด
ใช้เป็นเงินทุนเฉพาะ	3.95	0.98	มาก
ใช้เป็นเงินทุนในการเก็งกำไร	3.37	1.09	มาก
รวม	3.87	0.63	มาก

จากตารางที่ 15 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีเป้าหมายในการลงทุนเพื่อเป็นเงินยามฉุกเฉิน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และยังมีเป้าหมายการลงทุนระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ เพื่อเป็นเงินทุนเฉพาะ และใช้เป็นเงินทุนในการเก็งกำไร โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 และ 3.37 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 : ตารางแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับทางเลือกในการลงทุนทางการเงินของกลุ่มตัวอย่าง

ทางเลือกในการลงทุนทางการเงิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสำคัญ
เงินฝากธนาคาร	3.76	1.06	มาก
หุ้นสามัญ	3.25	1.10	ปานกลาง
พันธบัตรรัฐบาล	2.84	1.96	ปานกลาง
หุ้นกู้	2.24	1.15	น้อย
กองทุน RMF	3.19	1.25	ปานกลาง
กองทุน SSF	2.99	1.22	ปานกลาง
ลงทุนในอสังหาริมทรัพย์	2.85	1.25	ปานกลาง
ลงทุนในทองคำ เพชร พลอย ของสะสม	2.90	1.12	ปานกลาง
รวม	3.00	0.76	ปานกลาง

จากตารางที่ 16 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีเลือกในเงินฝากธนาคาร โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 และยังมีทางเลือกการลงทุนระดับมาก รองลงมาได้แก่ หุ้นสามัญ, กองทุน RMF, และกองทุน SSF โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25, 3.19 และ 2.99 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 : ตารางแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับผลตอบแทนจากการลงทุนทางการเงินของกลุ่มตัวอย่าง

ผลตอบแทนจากการลงทุนทางการเงิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสำคัญ
รายได้ตามปกติ	4.09	0.92	มาก
กำไรจากการซื้อขายหุ้น	3.02	1.19	ปานกลาง
ค่าเช่า	2.63	1.23	ปานกลาง
รวม	3.25	0.87	ปานกลาง

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นสำหรับผลตอบแทนจากการลงทุนทางการเงินระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่เพื่อให้มีรายได้ตามปกติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และยังมีระดับมากรองลงมาได้แก่ กำไรจากการซื้อหุ้น และค่าเช่า โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 และ 2.63 ตามลำดับ

ตารางที่ 18 : ตารางแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินของกลุ่มตัวอย่าง

ความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสำคัญ
ความเสี่ยงทางการเงิน	3.56	0.97	มาก
ความเสี่ยงจากอัตราเงินเฟ้อ	3.96	1.02	มาก
ความเสี่ยงจากการเมือง	4.00	1.00	มาก
ความเสี่ยงจากการตลาด	3.63	0.86	มาก
ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ย	4.07	0.90	มาก
ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน	3.28	1.15	ปานกลาง
รวม	3.75	0.74	มาก

จากตารางที่ 18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญสำหรับความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 และยังมีส่งผลกระทบต่อ

ลงทุนในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ความเสี่ยงจากการเมือง ความเสี่ยงจากอัตราเงินเฟ้อ ความเสี่ยงจากการตลาด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00, 3.96 และ 3.63 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน สามารถแบ่งสมมติฐานย่อย ได้ดังนี้

1.1 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกันมีการลงทุนทางการเงินต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้วิเคราะห์ ที่จะใช้ทดสอบ T-test และการทดสอบ สมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) ก็ต่อเมื่อค่า Sig มีค่าน้อย กว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 19 : ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานของประชาชนในกรุงเทพมหานครระหว่างเพศกับการลงทุนทางการเงิน

รายการ	เพศ	n	Mean	S.D.	t	Sig
วัตถุประสงค์ในการลงทุน	ชาย	214	4.18	0.53	-0.78	0.44
	หญิง	171	4.23	0.56		
เป้าหมายในการลงทุน	ชาย	214	3.88	0.59	0.12	0.91
	หญิง	171	3.87	0.66		
ทางเลือกในการลงทุน	ชาย	214	3.02	0.78	0.57	0.57
	หญิง	171	2.98	0.75		
ผลตอบแทนจากการลงทุน	ชาย	214	3.26	0.88	0.31	0.75
	หญิง	171	3.23	0.87		
ความเสี่ยงจากการลงทุน	ชาย	214	3.67	0.72	-2.49	0.01
	หญิง	171	3.85	0.74		
รวมทั้งสิ้น	ชาย	214	3.60	0.55	-0.52	0.60
	หญิง	171	3.63	0.56		

* มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 19 ผลการทดสอบสมมติฐานของประชาชนในกรุงเทพมหานครระหว่างเพศกับการลงทุนทางการเงิน โดยใช้สถิติ T-test พบว่า ค่า p มีค่าเท่ากับ 0.60 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้นจึง ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าประชาชนในกรุงเทพที่มีเพศต่างกันมีการลงทุนทางการเงินไม่แตกต่างกัน แต่หากพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า

ด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุน ค่า p มีค่าเท่ากับ 0.44 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้นจึง ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าประชาชนในกรุงเทพที่มีเพศต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินไม่แตกต่างกัน

ด้านเป้าหมายในการลงทุน ค่า p มีค่าเท่ากับ 0.91 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้นจึง ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าประชาชนในกรุงเทพที่มีเพศต่างกันมีเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินไม่แตกต่างกัน

ด้านทางเลือกในการลงทุน ค่า p มีค่าเท่ากับ 0.57 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้นจึง ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าประชาชนในกรุงเทพที่มีเพศต่างกันมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินไม่แตกต่างกัน

ด้านผลตอบแทนจากการลงทุน ค่า p มีค่าเท่ากับ 0.75 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้นจึง ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าประชาชนในกรุงเทพที่มีเพศต่างกันมีผลตอบแทนจากการลงทุนทางการเงินไม่แตกต่างกัน

ด้านความเสี่ยงในการลงทุน ค่า p มีค่าเท่ากับ 0.01 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึง ไม่ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าประชาชนในกรุงเทพที่มีเพศต่างกันมีความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

1.2 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกันมีการลงทุนทางการเงินต่างกัน
สำหรับสถิติที่ใช้วิเคราะห์ ที่จะใช้ทดสอบ F-test และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%
ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) ก็ต่อเมื่อค่า Sig มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน
แสดงดังตาราง

ตารางที่ 20 : ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประชาชนในกรุงเทพมหานครระหว่าง
อายุกับการลงทุนทางการเงิน

รายการ	แหล่งความ	Sum of		Mean	F	Sig.
	แปรปรวน	Squares	df	Square		
วัตถุประสงค์ในการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	9.14	3.00	3.05	11.05	0.00
	ภายในกลุ่ม	105.13	381.00	0.28		
	รวม	114.28	384.00			
เป้าหมายของการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	11.17	3.00	3.72	10.23	0.00
	ภายในกลุ่ม	138.68	381.00	0.36		
	รวม	149.85	384.00			
ทางเลือกในการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	24.42	3.00	8.14	15.46	0.00
	ภายในกลุ่ม	200.67	381.00	0.53		
	รวม	225.09	384.00			
ผลตอบแทนจากการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	24.28	3.00	8.09	11.42	0.00
	ภายในกลุ่ม	269.89	381.00	0.71		
	รวม	294.17	384.00			
ความเสี่ยงจากการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	4.09	3.00	1.36	2.56	0.05
	ภายในกลุ่ม	202.75	381.00	0.53		
	รวม	206.84	384.00			
รวมทั้งสิ้น	ระหว่างกลุ่ม	12.87	3.00	4.29	15.59	0.00
	ภายในกลุ่ม	104.89	381.00	0.28		
	รวม	117.76	384.00			

* มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 20 ผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ระหว่างอายุกับการลงทุนทางการเงิน โดยใช้สถิติ F-test พบว่า ค่า p มีค่าเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึง ไม่ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าประชาชนในกรุงเทพที่มีอายุต่างกันมีการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

ตารางที่ 21 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง อายุ กับ วัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

		20-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปีขึ้นไป
	Mean	4.06	4.22	4.50	4.40
20-30 ปี	4.06	-	0.16	0.44*	0.34*
31-40 ปี	4.22		-	0.27*	0.18
41-50 ปี	4.50			-	0.10
51 ปีขึ้นไป	4.40				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 21 ผลการทดสอบความแตกต่างของวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ รายคู่ พบว่า อายุแตกต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ อายุ 41-50 ปี มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 20-30 ปี, อายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 31-40 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 20-30 ปี

ตารางที่ 22 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง อายุ กับ เป้าหมายในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

อายุ	20-30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี 51 ปีขึ้นไป				
	Mean	3.73	3.86	4.20	4.13
20-30 ปี	3.73	-	0.13	0.47*	0.40*
31-40 ปี	3.86		-	0.34*	0.27
41-50 ปี	4.20			-	0.07
51 ปีขึ้นไป	4.13				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 22 ผลการทดสอบความแตกต่างของเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ รายคู่ พบว่า อายุแตกต่างกันมีเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ อายุ 41-50 ปี มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 20-30 ปี, อายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 31-40 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 20-30 ปี

ตารางที่ 23 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง อายุ กับ ทางเลือกในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

อายุ	20-30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี 51 ปีขึ้นไป				
	Mean	2.80	2.99	3.49	3.38
20-30 ปี	2.80	-	0.19	0.70*	0.58*
31-40 ปี	2.99		-	0.51*	0.39*
41-50 ปี	3.49			-	0.11
51 ปีขึ้นไป	3.38				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 23 ผลการทดสอบความแตกต่างของทางเลือกในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ รายคู่ พบว่า อายุแตกต่างกันมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่ อายุ 41-50 ปี มีระดับ

ค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 20-30 ปี, อายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 31-40 ปี, อายุ 51 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 20-30 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 31-40 ปี

ตารางที่ 24 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง อายุ กับ ผลตอบแทน ในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

อายุ	20-30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี 51 ปีขึ้นไป				
	Mean	2.80	2.99	3.49	3.38
20-30 ปี	2.80	-	0.02	0.64*	0.56*
31-40 ปี	2.99		-	0.62*	0.55*
41-50 ปี	3.49			-	0.08
51 ปีขึ้นไป	3.38				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 24 ผลการทดสอบความแตกต่างของผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ รายคู่ พบว่า อายุแตกต่างกันมีผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่ อายุ 41-50 ปี มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 20-30 ปี, อายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 31-40 ปี, อายุ 51 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 20-30 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 31-40 ปี

ตารางที่ 25 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง อายุ กับ ความเสี่ยง ในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

อายุ	20-30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี 51 ปีขึ้นไป				
	Mean	3.70	3.69	3.97	3.90
20-30 ปี	3.70	-	0.01	0.27	0.20
31-40 ปี	3.69		-	0.28	0.21
41-50 ปี	3.97			-	0.07
51 ปีขึ้นไป	3.90				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 25 ผลการทดสอบความแตกต่างของความถี่ในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ รายคู่ พบว่า อายุแตกต่างกันมีความถี่ในการลงทุนทางการเงินไม่แตกต่างกัน

1.3 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีสถานะภาพต่างกันมีการลงทุนทางการเงินต่างกัน สำหรับสถิติที่ใช้วิเคราะห์ ที่จะใช้ทดสอบ F-test และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) ก็ต่อเมื่อค่า Sig มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง

ตารางที่ 26 : ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประชาชนในกรุงเทพมหานครระหว่างสถานะภาพกับการลงทุนทางการเงิน

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	Sum of		Mean	F	Sig.
		Squares	df	Square		
วัตถุประสงค์ในการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	5.87	2.00	2.93	10.34	0.00
	ภายในกลุ่ม	108.41	382.00	0.28		
	รวม	114.28	384.00			
เป้าหมายของการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	5.25	2.00	2.62	6.93	0.00
	ภายในกลุ่ม	144.60	382.00	0.38		
	รวม	149.85	384.00			
ทางเลือกในการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	14.70	2.00	7.35	13.34	0.00
	ภายในกลุ่ม	210.39	382.00	0.55		
	รวม	225.09	384.00			
ผลตอบแทนจากการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	12.59	2.00	6.30	8.54	0.00
	ภายในกลุ่ม	281.58	382.00	0.74		
	รวม	294.17	384.00			
ความเสี่ยงจากการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	3.17	2.00	1.58	2.97	0.05
	ภายในกลุ่ม	203.67	382.00	0.53		
	รวม	206.84	384.00			

	ระหว่างกลุ่ม	7.52	2.00	3.76	13.03	0.00
รวมทั้งสิ้น	ภายในกลุ่ม	110.24	382.00	0.29		
	รวม	117.76	384.00			

* มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 26 ผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ระหว่างสถานะภาพกับการลงทุนทางการเงิน โดยใช้สถิติ F-test พบว่า ค่า p มีค่าเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึง ไม่ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าประชาชนในกรุงเทพที่มีสถานะภาพต่างกันมีการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

ตารางที่ 27 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง สถานะภาพ กับ วัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สถานะภาพ	Mean	โสด	สมรส	หย่าร้าง
Mean		4.11	4.33	4.53
โสด	4.11	-	0.22*	0.41*
สมรส	4.33		-	0.20
หย่าร้าง	4.53			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 27 ผลการทดสอบความแตกต่างของวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานะภาพ รายคู่ พบว่า สถานะภาพแตกต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ สถานะภาพสมรส มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า โสด และสถานะภาพหย่าร้าง มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า โสด

ตารางที่ 28 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง สถานะภาพ กับ เป้าหมายในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สถานะภาพ		โสด	สมรส	หย่าร้าง
	Mean	3.80	3.96	4.28
โสด	3.80	-	0.15	0.48*
สมรส	3.96		-	0.32
หย่าร้าง	4.28			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 28 ผลการทดสอบความแตกต่างของเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานะภาพ ปรากฏพบว่า สถานะภาพแตกต่างกันมีเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ สถานะภาพหย่าร้าง มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า โสด

ตารางที่ 29 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง สถานะภาพ กับ ทางเลือกในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สถานะภาพ		โสด	สมรส	หย่าร้าง
	Mean	2.89	3.13	3.70
โสด	2.89	-	0.25*	0.82*
สมรส	3.13		-	0.57*
หย่าร้าง	3.70			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 29 ผลการทดสอบความแตกต่างของทางเลือกในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานะภาพ ปรากฏพบว่า สถานะภาพแตกต่างกันมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ สถานะภาพสมรส มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า โสด สถานะภาพหย่าร้าง มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า โสด และ สถานะภาพหย่าร้าง มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า สมรส

ตารางที่ 30 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง สถานะภาพ กับ ผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สถานะภาพ		โสด	สมรส	หย่าร้าง
	Mean	3.15	3.35	3.93
โสด	3.15	-	0.20	0.78*
สมรส	3.35		-	0.58*
หย่าร้าง	3.93			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 30 ผลการทดสอบความแตกต่างของผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานะภาพ รายคู่ พบว่า สถานะภาพแตกต่างกันมีผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ สถานะภาพหย่าร้าง มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า โสด และสถานะภาพหย่าร้าง มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า สมรส

ตารางที่ 31 แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง สถานะภาพ กับ ความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สถานะภาพ		โสด	สมรส	หย่าร้าง
	Mean	3.71	3.79	4.11
โสด	3.71	-	0.08	0.41
สมรส	3.79		-	0.33
หย่าร้าง	4.11			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 31 ผลการทดสอบความแตกต่างของความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานะภาพ รายคู่ พบว่า สถานะภาพแตกต่างกันมีความเสี่ยงทางการลงทุนทางการเงินไม่แตกต่างกัน

1.4 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกันมีการลงทุนทางการเงินต่างกัน
สำหรับสถิติที่ใช้วิเคราะห์ ที่จะใช้ทดสอบ F-test และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%
ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) ก็ต่อเมื่อค่า Sig มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน
แสดงดังตาราง

ตารางที่ 32 : ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประชาชนในกรุงเทพมหานครระหว่าง
อาชีพกับการลงทุนทางการเงิน

รายการ	แหล่งความ แปรปรวน	Sum of		Mean		
		Squares	df	Square	F	Sig.
วัตถุประสงค์ในการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	4.58	4.00	1.14	3.96	0.00
	ภายในกลุ่ม	109.70	380.00	0.29		
	รวม	114.28	384.00			
เป้าหมายของการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	1.64	4.00	0.41	1.05	0.38
	ภายในกลุ่ม	148.21	380.00	0.39		
	รวม	149.85	384.00			
ทางเลือกในการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	9.48	4.00	2.37	4.18	0.00
	ภายในกลุ่ม	215.60	380.00	0.57		
	รวม	225.09	384.00			
ผลตอบแทนจากการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	13.47	4.00	3.37	4.56	0.00
	ภายในกลุ่ม	280.70	380.00	0.74		
	รวม	294.17	384.00			
ความเสี่ยงจากการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	3.21	4.00	0.80	1.50	0.20
	ภายในกลุ่ม	203.63	380.00	0.54		
	รวม	206.84	384.00			
รวมทั้งสิ้น	ระหว่างกลุ่ม	2.71	4.00	0.68	2.24	0.06
	ภายในกลุ่ม	115.05	380.00	0.30		
	รวม	117.76	384.00			

*มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 32 ผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ระหว่างอาชีพกับการลงทุนทางการเงิน โดยใช้สถิติ F-test พบว่า ค่า p มีค่าเท่ากับ 0.06 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้นจึง ขอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าประชาชนในกรุงเทพที่มีอาชีพต่างกันมีการลงทุนทางการเงินไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 33 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง อาชีพ กับ วัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

อาชีพ	Mean	พนักงาน บริษัทเอกชน	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ข้าราชการ	ธุรกิจ ส่วนตัว	อื่น ๆ โปรครระบุ
Mean		4.15	4.35	4.17	4.31	3.89
พนักงานบริษัทเอกชน	4.15	-	0.20	0.02	0.17	0.26
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4.35		-	0.18	0.04	0.46*
ข้าราชการ	4.17			-	0.14	0.28
ธุรกิจส่วนตัว	4.31				-	0.42*
อื่น ๆ โปรครระบุ	3.89					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 33 ผลการทดสอบความแตกต่างของผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ รายคู่ พบว่าอาชีพที่แตกต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า อาชีพอื่น ๆ เช่น อาชีพอิสระ, ทนาย, พนง.มหาวิทยาลัย, นักลงทุน, ลูกจ้างหน่วยงานของรัฐ และ ธุรกิจส่วนตัว มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า อาชีพอื่น ๆ

ตารางที่ 34 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง อาชีพ กับ เป้าหมายในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

อาชีพ	Mean	พนักงานบริษัทเอกชน	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ข้าราชการ	ธุรกิจส่วนตัว	อื่น ๆ ไปรคระนุ
		3.79	3.89	3.87	3.97	3.93
พนักงานบริษัทเอกชน	3.79	-	0.10	0.09	0.19	0.15
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.89		-	0.01	0.09	0.05
ข้าราชการ	3.87			-	0.10	0.06
ธุรกิจส่วนตัว	3.97				-	0.04
อื่น ๆ ไปรคระนุ	3.93					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 34 ผลการทดสอบความแตกต่างของเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ รายคู่ พบว่า อาชีพแตกต่างกันมีเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 35 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง อาชีพ กับ ทางเลือกในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

อาชีพ	Mean	พนักงานบริษัทเอกชน	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ข้าราชการ	ธุรกิจส่วนตัว	อื่น ๆ ไปรคระนุ
		2.83	2.95	3.00	3.29	3.01
พนักงานบริษัทเอกชน	2.83	-	0.12	0.17	0.46*	0.18
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.95		-	0.05	0.34	0.06
ข้าราชการ	3.00			-	0.29	0.01
ธุรกิจส่วนตัว	3.29				-	0.28
อื่น ๆ ไปรคระนุ	3.01					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 35 ผลการทดสอบความแตกต่างของทางเลือกในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ รายคู่ พบว่าอาชีพที่แตกต่างกันมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ธุรกิจส่วนตัว มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า พนักงานบริษัทเอกชน

ตารางที่ 36 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง อาชีพ กับ ผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

อาชีพ	พนักงาน บริษัทเอกชน	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ข้าราชการ	ธุรกิจ ส่วนตัว	อื่น ๆ ไปรตระบุ
Mean	3.22	3.29	3.04	3.53	3.55
พนักงานบริษัทเอกชน	-	0.06	0.18	0.31	0.33
พนักงานรัฐวิสาหกิจ		-	0.25	0.24	0.26
ข้าราชการ			-	0.49*	0.51
ธุรกิจส่วนตัว				-	0.02
อื่น ๆ ไปรตระบุ					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 36 ผลการทดสอบความแตกต่างของผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ รายคู่ พบว่าอาชีพที่แตกต่างกันมีผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ธุรกิจส่วนตัว มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า ข้าราชการ

ตารางที่ 37 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง อาชีพ กับ ความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

อาชีพ	Mean	พนักงาน บริษัทเอกชน	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ข้าราชการ	ธุรกิจ ส่วนตัว	อื่น ๆ ไปรครบรู
		3.84	3.86	3.64	3.71	3.81
พนักงานบริษัทเอกชน	3.84	-	0.02	0.20	0.13	0.03
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.86		-	0.22	0.15	0.05
ข้าราชการ	3.64			-	0.07	0.17
ธุรกิจส่วนตัว	3.71				-	0.10
อื่น ๆ ไปรครบรู	3.81					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 37 ผลการทดสอบความแตกต่างของความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ รายคู่ พบว่าอาชีพที่แตกต่างกันมีความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินที่ไม่แตกต่างกัน

1.5 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่างกันมีการลงทุนทางการเงินต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้วิเคราะห์ ที่จะใช้ทดสอบ F-test และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) ก็ต่อเมื่อค่า Sig มีค่าน้อย กว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง

ตารางที่ 38 : ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประชาชนในกรุงเทพมหานครระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการลงทุนทางการเงิน

รายการ	แหล่งความ	Sum of		Mean	F	Sig.
	แปรปรวน	Squares	df	Square		
วัตถุประสงค์ในการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	6.51	5.00	1.30	4.58	0.00
	ภายในกลุ่ม	107.77	379.00	0.28		
	รวม	114.28	384.00			
เป้าหมายของการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	9.78	5.00	1.96	5.29	0.00
	ภายในกลุ่ม	140.07	379.00	0.37		
	รวม	149.85	384.00			
ทางเลือกในการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	25.56	5.00	5.11	9.71	0.00
	ภายในกลุ่ม	199.53	379.00	0.53		
	รวม	225.09	384.00			
ผลตอบแทนจากการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	19.90	5.00	3.98	5.50	0.00
	ภายในกลุ่ม	274.27	379.00	0.72		
	รวม	294.17	384.00			
ความเสี่ยงจากการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	7.45	5.00	1.49	2.83	0.02
	ภายในกลุ่ม	199.39	379.00	0.53		
	รวม	206.84	384.00			
รวมทั้งสิ้น	ระหว่างกลุ่ม	10.49	5.00	2.10	7.42	0.00
	ภายในกลุ่ม	107.27	379.00	0.28		
	รวม	117.76	384.00			

*มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 38 ผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประชาชนในกรุงเทพมหานครระหว่างรายได้กับการลงทุนทางการเงิน โดยใช้สถิติ F-test พบว่า ค่า p มีค่าเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึง ไม่ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าประชาชนในกรุงเทพที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

ตารางที่ 39 แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับ วัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

รายได้	Mean	ต่ำกว่า	15,001-	25,001-	35,001-	40,001-	50,001
		15,000	25,000	35,000	40,000	50,000	ขึ้นไป
	Mean	4.05	4.12	4.12	4.31	4.44	4.36
ต่ำกว่า 15,000	4.05	-	0.07	0.07	0.26	0.39	0.32
15,001-25,000	4.12		-	0.00	0.19	0.32	0.24
25,001-35,000	4.12			-	0.19	0.32	0.25
35,001-40,000	4.31				-	0.13	0.06
40,001-50,000	4.44					-	0.08
50,001 ขึ้นไป	4.36						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 39 ผลการทดสอบความแตกต่างของวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายคู่ พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 40 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับ เป้าหมายในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	Mean	ต่ำกว่า	15,001-	25,001-	35,001-	40,001-	50,001
		15,000	25,000	35,000	40,000	50,000	ขึ้นไป
	Mean	3.64	3.82	3.78	3.91	4.21	4.06
ต่ำกว่า 15,000	3.64	-	0.19	0.14	0.27	0.58*	0.42*
15,001-25,000	3.82		-	0.05	0.09	0.39	0.23
25,001-35,000	3.78			-	0.13	0.44*	0.28
35,001-40,000	3.91				-	0.30	0.15
40,001-50,000	4.21					-	0.06
50,001 ขึ้นไป	4.06						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 40 ผลการทดสอบความแตกต่างของเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายคู่ พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001-50,000 บาท มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001-50,000 บาท มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาท และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป ระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 15,000 บาท

ตารางที่ 41 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับ ทางเลือกในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	Mean	ต่ำกว่า 15,000	15,001-25,000	25,001-35,000	35,001-40,000	40,001-50,000	50,001 ขึ้นไป
ต่ำกว่า 15,000	2.66	-	0.12	0.30	0.46	0.70*	0.76*
15,001-25,000	2.78		-	0.18	0.33	0.58*	0.64*
25,001-35,000	2.96			-	0.15	0.40	0.46*
35,001-40,000	3.11				-	0.24	0.31
40,001-50,000	3.35					-	0.06
50,001 ขึ้นไป	3.42						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 41 ผลการทดสอบความแตกต่างของทางเลือกในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายคู่ พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 5 คู่ ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001-50,000 บาท มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001-50,000 บาท มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-25,000 บาท, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป ระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 15,000 บาท และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป ระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 15,001-25,000 บาท

ตารางที่ 42 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับ ผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน	Mean	ต่ำกว่า	15,001-	25,001-	35,001-	40,001-	50,001
		15,000	25,000	35,000	40,000	50,000	ขึ้นไป
	Mean	3.17	3.11	3.05	3.29	3.45	3.71
ต่ำกว่า 15,000	3.17	-	0.05	0.12	0.13	0.29	0.54
15,001-25,000	3.11		-	0.07	0.18	0.34	0.59*
25,001-35,000	3.05			-	0.25	0.41	0.66*
35,001-40,000	3.29				-	0.16	0.41
40,001-50,000	3.45					-	0.25
50,001 ขึ้นไป	3.71						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 42 ผลการทดสอบความแตกต่างของผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายคู่ พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป ระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 15,001-25,000 บาท และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป ระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 25,001-35,000 บาท

ตารางที่ 43 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ต่ำกว่า	15,001-15,000	25,001-25,000	35,001-40,000	40,001-50,000	50,001 ขึ้นไป	
Mean	3.79	3.76	3.57	3.75	3.72	4.02	
ต่ำกว่า 15,000	3.79	-	0.03	0.22	0.04	0.07	0.23
15,001-25,000	3.76		-	0.19	0.01	0.04	0.26
25,001-35,000	3.57			-	0.18	0.14	0.45*
35,001-40,000	3.75				-	0.03	0.27
40,001-50,000	3.72					-	0.31
50,001 ขึ้นไป	4.02						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 43 ผลการทดสอบความแตกต่างของความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายคู่ พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป ระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 25,001-35,000 บาท

1.6 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีผู้อยู่ในอุปการะต่างก็มีการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้วิเคราะห์ ที่จะใช้ทดสอบ T-test และการทดสอบ สมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) ก็ต่อเมื่อค่า Sig มีค่าน้อย กว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 44 : ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานของประชาชนในกรุงเทพมหานครระหว่างผู้อยู่ในอุปการะกับการลงทุนทางการเงิน

รายการ	ผู้อยู่ในอุปการะ	n	Mean	S.D.	t	Sig
วัตถุประสงค์ในการลงทุน	มี	137	4.34	0.51	3.89	0.00
	ไม่มี	248	4.12	0.55		
เป้าหมายในการลงทุน	มี	137	4.03	0.56	3.97	0.00
	ไม่มี	248	3.78	0.64		
ทางเลือกในการลงทุน	มี	137	3.22	0.72	4.17	0.00
	ไม่มี	248	2.89	0.77		
ผลตอบแทนจากการลงทุน	มี	137	3.45	0.90	3.51	0.00
	ไม่มี	248	3.13	0.84		
ความเสี่ยงจากการลงทุน	มี	137	3.86	0.74	2.15	0.03
	ไม่มี	248	3.69	0.72		
รวมทั้งสิ้น	มี	137	3.78	0.56	4.49	0.00
	ไม่มี	248	3.52	0.53		

*มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 44 ผลการทดสอบสมมติฐานของประชาชนในกรุงเทพมหานครระหว่างผู้อยู่ในอุปการะกับการลงทุนทางการเงิน โดยใช้สถิติ T-test พบว่า ค่า p มีค่าเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึง ไม่ยอมรับสมมติฐานหลัก Ho หมายความว่าประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีผู้อยู่ในอุปการะต่างก็มีการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

หากพิจารณาโดยการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า

ด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุน ค่า p มีค่าเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึง ไม่ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าประชาชนในกรุงเทพฯที่มีผู้อยู่ในอุปการะต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

ด้านเป้าหมายในการลงทุน ค่า p มีค่าเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึง ไม่ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าประชาชนในกรุงเทพฯที่มีผู้อยู่ในอุปการะต่างกันมีเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

ด้านทางเลือกในการลงทุน ค่า p มีค่าเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึง ไม่ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าประชาชนในกรุงเทพฯที่มีผู้อยู่ในอุปการะต่างกันมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

ด้านผลตอบแทนในการลงทุน ค่า p มีค่าเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึง ไม่ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าประชาชนในกรุงเทพฯที่มีผู้อยู่ในอุปการะต่างกันมีผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

ด้านความเสี่ยงในการลงทุน ค่า p มีค่าเท่ากับ 0.03 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึง ไม่ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าประชาชนในกรุงเทพฯที่มีผู้อยู่ในอุปการะต่างกันมีความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

1.7 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีความรู้เกี่ยวกับการลงทุนทางการเงินต่างกันมีการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้วิเคราะห์ ที่จะใช้ทดสอบ F-test และการทดสอบ สมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig มีค่าน้อย กว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง

ตารางที่ 45 : ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประชาชนในกรุงเทพมหานครระหว่างความรู้เกี่ยวกับการลงทุนทางการเงินกับการลงทุนทางการเงิน

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	Sum of		Mean		Sig.
		Squares	df	Square	F	
วัตถุประสงค์ในการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	2.34	3.00	0.78	2.65	0.05
	ภายในกลุ่ม	111.94	381.00	0.29		
	รวม	114.28	384.00			
เป้าหมายของการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	8.83	3.00	2.94	7.95	0.00
	ภายในกลุ่ม	141.02	381.00	0.37		
	รวม	149.85	384.00			
ทางเลือกในการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	20.48	3.00	6.83	12.71	0.00
	ภายในกลุ่ม	204.61	381.00	0.54		
	รวม	225.09	384.00			
ผลตอบแทนจากการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	36.96	3.00	12.32	18.25	0.00
	ภายในกลุ่ม	257.21	381.00	0.68		
	รวม	294.17	384.00			
ความเสี่ยงจากการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	18.21	3.00	6.07	12.26	0.00
	ภายในกลุ่ม	188.63	381.00	0.50		
	รวม	206.84	384.00			
รวมทั้งสิ้น	ระหว่างกลุ่ม	13.67	3.00	4.56	16.68	0.00
	ภายในกลุ่ม	104.09	381.00	0.27		
	รวม	117.76	384.00			

*มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 45 ผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการลงทุนกับการลงทุนทางการเงิน โดยใช้สถิติ F-test พบว่า ค่า p มีค่าเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึง ไม่ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าประชาชนในกรุงเทพฯที่มี ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนต่างกันมีการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

ตารางที่ 46 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง ความรู้เกี่ยวกับการลงทุน กับ วัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ความรู้เกี่ยวกับ		มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย
การลงทุน	Mean	4.31	4.24	4.13	4.00
มาก	4.31	-	0.07	0.18	0.24
ปานกลาง	4.24		-	0.11	0.24
น้อย	4.13			-	0.13
ไม่มีเลย	4.00				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 46 ผลการทดสอบความแตกต่างของวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินของ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับการลงทุน รายคู่ พบว่าความรู้เกี่ยวกับการ ลงทุนแตกต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 47 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง ความรู้เกี่ยวกับการลงทุน กับ เป้าหมายในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ความรู้เกี่ยวกับ		มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย
การลงทุน	Mean	4.20	3.90	3.72	3.82
มาก	4.20	-	0.30*	0.48*	0.38
ปานกลาง	3.90		-	0.18	0.08
น้อย	3.72			-	0.10
ไม่มีเลย	3.82				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 47 ผลการทดสอบความแตกต่างของเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับการลงทุน ราชคู่ พบว่าความรู้เกี่ยวกับการลงทุนแตกต่างกันมีเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับมาก มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับปานกลาง และ ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับมาก มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับน้อย

ตารางที่ 48 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยราชคู่ระหว่าง ความรู้เกี่ยวกับการลงทุน กับ ทางเลือกในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ความรู้เกี่ยวกับ		มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย
การลงทุน	Mean	3.52	3.02	2.78	3.09
มาก	3.52	-	0.50*	0.73*	0.43
ปานกลาง	3.02		-	0.23	0.07
น้อย	2.78			-	0.30
ไม่มีเลย	3.09				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 48 ผลการทดสอบความแตกต่างของทางเลือกในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับการลงทุน ราชคู่ พบว่าความรู้เกี่ยวกับการลงทุนแตกต่างกันมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับมาก มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับปานกลาง และ ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับมาก มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับน้อย

ตารางที่ 49 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนกับผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ความรู้เกี่ยวกับ		มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย
การลงทุน	Mean	3.97	3.23	2.98	3.37
มาก	3.97	-	0.74*	0.98*	0.60
ปานกลาง	3.23		-	0.25	0.14
น้อย	2.98			-	0.39
ไม่มีเลย	3.37				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 49 ผลการทดสอบความแตกต่างของผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับการลงทุน รายคู่ พบว่าความรู้เกี่ยวกับการลงทุนแตกต่างกันมีผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับมาก มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับปานกลาง และ ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับมาก มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับน้อย

ตารางที่ 50 : แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนกับความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ความรู้เกี่ยวกับ		มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย
การลงทุน	Mean	4.30	3.66	3.67	3.68
มาก	4.30	-	0.64*	0.63*	0.62*
ปานกลาง	3.66		-	0.01	0.02
น้อย	3.67			-	0.01
ไม่มีเลย	3.68				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 50 ผลการทดสอบความแตกต่างของความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับการลงทุน ปรากฏว่าความรู้เกี่ยวกับการลงทุนแตกต่างกันมีความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับมาก มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับปานกลาง, ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับมาก มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับน้อย และ ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับมาก มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า บุคคลที่ไม่มีความรู้ทางการเงินเลย

1.8 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเวลาในการติดตามการลงทุนต่างกันมีการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้วิเคราะห์ ที่จะใช้ทดสอบ T-test และการทดสอบ สมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) ก็ต่อเมื่อค่า Sig มีค่าน้อย กว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง

ตารางที่ 51 : ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานของประชาชนในกรุงเทพมหานครระหว่างเวลาในการติดตามการลงทุนกับการลงทุนทางการเงิน

รายการ	เวลา ติดตาม	n	Mean	S.D.	t	Sig
วัตถุประสงค์ในการลงทุน	มี	186	4.24	0.55	1.18	0.24
	ไม่มี	199	4.17	0.54		
เป้าหมายของการลงทุน	มี	186	3.98	0.65	3.34	0.00
	ไม่มี	199	3.77	0.58		
ทางเลือกในการลงทุน	มี	186	3.24	0.73	6.22	0.00
	ไม่มี	199	2.78	0.73		
ผลตอบแทนจากการลงทุน	มี	186	3.50	0.83	5.65	0.00
	ไม่มี	199	3.01	0.85		
ความเสี่ยงจากการลงทุน	มี	186	3.84	0.72	2.18	0.03
	ไม่มี	199	3.67	0.74		

รวมทั้งสิ้น	มี	186	3.76	0.57	5.06	0.00
	ไม่มี	199	3.48	0.51		

*มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 51 ผลการทดสอบสมมติฐานของประชาชนในกรุงเทพมหานครระหว่างเวลาในการติดตามการลงทุนกับการลงทุนทางการเงิน โดยใช้สถิติ T-test พบว่า ค่า p มีค่าเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึง ไม่ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเวลาในการติดตามการลงทุนต่างกันมีการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน แต่หากพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า

ด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุน ค่า p มีค่าเท่ากับ 0.24 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้นจึง ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าประชาชนในกรุงเทพที่มีเวลาในการติดตามการลงทุนต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินไม่แตกต่างกัน

ด้านเป้าหมายในการลงทุน ค่า p มีค่าเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึง ไม่ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าประชาชนในกรุงเทพที่มีเวลาในการติดตามการลงทุนต่างกันมีเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

ด้านทางเลือกในการลงทุน ค่า p มีค่าเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึง ไม่ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าประชาชนในกรุงเทพที่มีเวลาในการติดตามการลงทุนต่างกันมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

ด้านผลตอบแทนจากการลงทุน ค่า p มีค่าเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึง ไม่ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าประชาชนในกรุงเทพที่มีเวลาในการติดตามการลงทุนต่างกันมีผลตอบแทนจากการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

ด้านความเสี่ยงในการลงทุน ค่า p มีค่าเท่ากับ 0.03 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึง ไม่ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าประชาชนในกรุงเทพที่มีเวลาในการติดตามการลงทุนต่างกันมีความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้วิเคราะห์ ที่จะใช้ทดสอบคือ Correlation หรือสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) ก็ต่อเมื่อค่า Sig มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 52 : ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

	การลงทุนทางการเงิน		
	r	Sig	ระดับความสัมพันธ์
ปัจจัยทางการเงิน	0.493**	0.000	ต่ำ

**มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.01

จากตารางที่ 52 พบว่า ปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ในระดับต่ำ กล่าวคือ หากปัจจัยทางการเงินของประเทศปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น ก็จะทำให้มีการลงทุนทางการเงินเพิ่มขึ้นด้วย

ตารางที่ 53 : ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยทางการเงิน	วัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงิน		
	r	Sig	ระดับความสัมพันธ์
ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	0.165**	0.001	ต่ำมาก
ปัจจัยทางการเมือง	0.090	0.000	ต่ำมาก
ปัจจัยทางแหล่งข้อมูลข่าวสาร	0.464**	0.078	ต่ำ
ภาพรวม	0.298**	0.000	ต่ำ

**มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.01

จากตารางที่ 53 พบว่า ปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ในระดับต่ำ กล่าวคือ หากปัจจัยทางการเงินในภาพรวมของประเทศปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น ก็จะส่งผลต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินเพิ่มขึ้นด้วย

ตารางที่ 54 : ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยทางการเงิน	เป้าหมายในการลงทุนทางการเงิน		
	r	Sig	ระดับความสัมพันธ์
ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	0.197**	0.000	ต่ำมาก
ปัจจัยทางการเมือง	0.284**	0.000	ต่ำ
ปัจจัยทางแหล่งข้อมูลข่าวสาร	0.263**	0.000	ต่ำ
ภาพรวม	0.340**	0.000	ต่ำ

**มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.01

จากตารางที่ 54 พบว่า ปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ในระดับต่ำ กล่าวคือ หากปัจจัยทางการเงินในภาพรวมของประเทศปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น ก็จะส่งผลต่อการตั้งเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินเพิ่มขึ้นด้วย

ตารางที่ 55 : ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อทางเลือกในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยทางการเงิน	ทางเลือกในการลงทุนทางการเงิน		
	r	Sig	ระดับความสัมพันธ์
ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	0.277**	0.000	ต่ำ
ปัจจัยทางการเมือง	0.232**	0.000	ต่ำ
ปัจจัยทางแหล่งข้อมูลข่าวสาร	0.289**	0.000	ต่ำ
ภาพรวม	0.353**	0.000	ต่ำ

**มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.01

จากตารางที่ 55 พบว่า ปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อทางเลือกในการลงทุนทางการเงินในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ในระดับต่ำ กล่าวคือ หากปัจจัยทางการเงินในภาพรวมของประเทศปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น ก็จะส่งผลต่อการเลือกลงทุนทางการเงินเพิ่มขึ้นด้วย

ตารางที่ 56 : ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยทางการเงิน	ผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงิน		
	r	Sig	ระดับความสัมพันธ์
ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	0.277**	0.000	ต่ำ
ปัจจัยทางการเมือง	0.232**	0.000	ต่ำ
ปัจจัยทางแหล่งข้อมูลข่าวสาร	0.289**	0.000	ต่ำ
ภาพรวม	0.390**	0.000	ต่ำ

**มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.01

จากตารางที่ 56 พบว่า ปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ในระดับต่ำ กล่าวคือ หากปัจจัยทางการเงินโดยรวมของประเทศปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น ก็จะส่งผลต่อผู้ลงทุนได้รับผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินเพิ่มขึ้นด้วย

ตารางที่ 57 : ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยทางการเงิน	ความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงิน		
	r	Sig	ระดับความสัมพันธ์
ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	0.315**	0.000	ต่ำ
ปัจจัยทางการเมือง	0.377**	0.000	ต่ำ
ปัจจัยทางแหล่งข้อมูลข่าวสาร	0.455**	0.000	ต่ำ
ภาพรวม	0.514**	0.000	ปานกลาง

****มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.01**

จากตารางที่ 57 พบว่า ปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อผลความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง กล่าวคือ หากปัจจัยทางการเงินโดยรวมของประเทศปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น ก็จะส่งผลต่อผู้ลงทุนมีความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินเพิ่มขึ้น

4.3 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 58 : ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
สมมติฐานข้อที่ 1 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	
1.1 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกันมีการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.2 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกันมีเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.3 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกันมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.4 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกันมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.5 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกันมีความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.6 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.7 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันมีเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินแตกต่าง	สอดคล้องกับสมมติฐาน

ตารางที่ 58 (ต่อ) : ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1.8 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.9 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันมีผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.10 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันมีความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.11 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีสถานะภาพต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.12 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีสถานะภาพต่างกันมีเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.13 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีสถานะภาพต่างกันมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.14 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีสถานะภาพต่างกันมีผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.15 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีสถานะภาพต่างกันมีความเสี่ยงทางการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.16 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.17 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกันมีเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.18 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกันมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน

ตารางที่ 58 (ต่อ) : ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1.19 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกันมีผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.20 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินที่แตกต่างกัน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.21 ประชาชนในกรุงเทพที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินที่แตกต่างกัน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.22 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.23 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.24 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.25 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.26 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีผู้อยู่ในอุปการะต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.27 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีผู้อยู่ในอุปการะต่างกันมีเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.28 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีผู้อยู่ในอุปการะต่างกันมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.29 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีผู้อยู่ในอุปการะต่างกันมีผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน

ตารางที่ 58 (ต่อ) : ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1.30 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีผู้อยู่ในอุปการะต่างกันมีความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.31 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีความรู้เกี่ยวกับการลงทุนต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.32 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีความรู้เกี่ยวกับการลงทุนต่างกันมีเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.33 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีความรู้เกี่ยวกับการลงทุนต่างกันมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.34 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีความรู้เกี่ยวกับการลงทุนต่างกันมีผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.35 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีความรู้เกี่ยวกับการลงทุนต่างกันมีความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.36 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเวลาในการติดตามการลงทุนต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.37 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเวลาในการติดตามการลงทุนต่างกันมีเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.38 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเวลาในการติดตามการลงทุนต่างกันมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน

ตารางที่ 58 (ต่อ) : ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1.39 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเวลาในการติดตามการลงทุนต่างกันมีผลตอบแทนจากการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.40 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเวลาในการติดตามการลงทุนต่างกันมีความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	
2.1 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางแหล่งข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงิน ด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงิน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.2 ปัจจัยทางการเมือง ไม่มีมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงิน ด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงิน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.3 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางแหล่งข้อมูลข่าวสาร และ ปัจจัยทางการเมือง มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงิน ด้านเป้าหมายในการลงทุนทางการเงิน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.3 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางแหล่งข้อมูลข่าวสาร และ ปัจจัยทางการเมือง มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงิน ด้านทางเลือกในการลงทุนทางการเงิน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.4 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางแหล่งข้อมูลข่าวสาร และ ปัจจัยทางการเมือง มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงิน ด้านผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงิน	สอดคล้องกับสมมติฐาน

ตารางที่ 58 (ต่อ) : ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
2.5 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางแหล่งข้อมูลข่าวสาร และ ปัจจัยทางการเมือง มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทาง การเงิน ด้านผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงิน	สอดคล้องกับสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยผลจากการศึกษาเพื่อเป็นประโยชน์ทำให้ทราบถึงการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร กรณีที่มีปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางการเงินเหมือนกันและแตกต่างกัน อีกทั้ง สำหรับหน่วยงานเอกชนหรือรัฐบาลสามารถนำผลที่ได้จากการศึกษานี้ เป็นข้อมูลในการพัฒนาการลงทุนทางการเงิน เป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และในทางวิชาการ สามารถนำผลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาและทำความเข้าใจการลงทุนทางการเงินส่วนบุคคลได้ รวมไปถึงถึงนักศึกษา หรือนักวิจัย สามารถนำข้อมูลนี้ไปใช้ต่อยอดและเป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อไป

5.1 สรุปแนวทางการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ตามที่ระบุในบทที่ 1 ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการเงินที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

1. ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัันมีการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน
2. ปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์ต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการทำวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ มุ่งเน้นที่จะศึกษาถึงปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางการเงินที่มีผลต่อประสิทธิภาพการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตด้านประชากรและพื้นที่

ประชากรที่ใช้วิจัยในครั้งนี้คือ ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้และมีการลงทุนทางการเงิน โดยได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 ตัวอย่าง เพื่อใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นการออกแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยผู้ศึกษาค้นคว้าจากทฤษฎีนักวิชาการ และนักปฏิบัติที่เขียนไว้เพื่อนำมาเป็นข้อมูลการสร้างแบบสอบถาม โดยจะแบ่งเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง เช่น เพศ, อายุ, สถานะอาชีพ, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน, ผู้อยู่ในอุปการะ, ความรู้เกี่ยวกับการลงทุน, เวลาสำหรับติดตามการลงทุน เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายปิด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยทางการเงิน เช่น ปัจจัยทางเศรษฐกิจ, ปัจจัยทางการเมือง และปัจจัยแหล่งข้อมูลข่าวสาร โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่าคะแนน (Rating Scale) ตามแบบของ Likert Scale มีทางเลือกคำตอบ 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

วัตถุประสงค์ของการลงทุนทางการเงิน มีลักษณะปลายปิดรวม 5 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่าคะแนน (Rating Scale) ตามแบบของ Likert Scale มีทางเลือกคำตอบ 5 ระดับ

เป้าหมายของการลงทุนทางการเงิน มีลักษณะปลายปิดรวม 3 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่าคะแนน (Rating Scale) ตามแบบของ Likert Scale มีทางเลือกคำตอบ 5 ระดับ

ทางเลือกของการลงทุนทางการเงิน มีลักษณะปลายปิดรวม 11 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่าคะแนน (Rating Scale) ตามแบบของ Likert Scale มีทางเลือกคำตอบ 5 ระดับ

ผลตอบแทนจากการลงทุน มีลักษณะปลายปิดรวม 3 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่าคะแนน (Rating Scale) ตามแบบของ Likert Scale มีทางเลือกคำตอบ 5 ระดับ

ความเสี่ยงจากการลงทุนทางการเงิน มีลักษณะปลายปิดรวม 7 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่าคะแนน (Rating Scale) ตามแบบของ Likert Scale มีทางเลือกคำตอบ 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยมาจากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยทำการแจกแบบสอบถามให้แก่ประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร จากนั้นทำการตรวจสอบความถูกต้อง และความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ แล้วนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจากหนังสือ วารสาร ตำรา วิชาการบทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่มีความเกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย และใช้อ้างอิงในการเขียนรายงานผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การจัดกระทำข้อมูล ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้รับ จำนวน 385 ชุด โดยนำข้อมูลที่ได้มาลงรหัส (Coding) ในกระดาษ หลังจากนั้นตรวจสอบความถูกต้องของรหัสข้อมูลก่อนนำไปบันทึกข้อมูลลงในโปรแกรม SPSS

2. การประมวลผลข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางด้านสถิติคือ โปรแกรม SPSS แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลในส่วนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ, อายุ, สถานะภาพอาชีพ, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน, ผู้อยู่ในอุปการะ, ความรู้เกี่ยวกับการลงทุน, เวลาสำหรับติดตามการลงทุน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจง ความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลในส่วนที่ 2 เกี่ยวกับปัจจัยที่ทางการเงิน ประกอบด้วยปัจจัยทางเศรษฐกิจ, ปัจจัยทางการเงิน และปัจจัยแหล่งข้อมูลข่าวสาร ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ข้อมูลในส่วนที่ 3 เกี่ยวกับการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
4. ทดสอบสมมติฐาน ข้อ 1 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน โดยใช้การทดสอบ t-Test และ F-Test (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่าง
5. ทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 2 ปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้การทดสอบ Correlation (r) หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์

5.2 สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร สรุปได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์การลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายจำนวน 214 คน และเพศหญิง 171 คน ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 20-30 ปี มีสถานภาพโสด ประกอบอาชีพเป็นข้าราชการ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่เท่ากับ 15,000-25,000 บาท ยังไม่มีผู้อยู่ในอุปการะ มีความรู้ในการลงทุนระดับปานกลาง และไม่มีเวลาสำหรับการติดตามการลงทุน

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการเงินที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าปัจจัยทางการเงินที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกตอบในด้านปัจจัยทางการเงินเมืองและปัจจัยแหล่งข้อมูลข่าวสารมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยทางเศรษฐกิจ โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ปัจจัยทางการเงินที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องนี้ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเรื่องอัตราดอกเบี้ย ว่าส่งผลกระทบต่อการลงทุนในระดับมาก รองลงมาคือความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่งผลกระทบต่อการลงทุนในระดับมากเช่นเดียวกัน

ปัจจัยทางการเงินที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ด้านการเมือง กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องนี้ในระดับมาก

ปัจจัยทางการเงินที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องนี้ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การบอกเล่าจากบุคคลใกล้ชิด และบทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการลงทุน เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสารต่าง ๆ ส่งผลกระทบต่อการลงทุนในระดับมาก

3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการลงทุนเพื่อให้มีสภาพคล่องในการลงทุนมากที่สุด ในระดับมากที่สุด โดยมีเป้าหมายในการลงทุนเพื่อเป็นเงินยามฉุกเฉิน ซึ่งส่วนใหญ่เลือกการลงทุนในรูปแบบเงินฝากธนาคาร รองลงมาได้แก่หุ้นสามัญ มีผลตอบแทนทางการเงินเพื่อให้มีรายได้ตามปกติมากที่สุด รองลงมาคือ กำไรจากการซื้อขายหุ้น และส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในเรื่องความเสี่ยงทางในการลงทุนทางการเงิน โดยเลือกตอบมาก ด้านความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ย มากที่สุดในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ความเสี่ยงจากการเมือง ความเสี่ยงจากอัตราเงินเฟ้อ ความเสี่ยงจากการตลาดตามลำดับ

4. การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน สามารถจำแนกได้ดังนี้

4.1 ประชาชนในกรุงเทพที่มีเพศต่างกันมีการลงทุนทางการเงินไม่แตกต่างกัน

4.1.1 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินไม่แตกต่างกัน

4.1.2 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกันมีเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินไม่แตกต่างกัน

4.1.3 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกันมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินไม่ต่างกัน

4.1.4 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกันมีผลตอบแทนจากการลงทุนทางการเงินไม่แตกต่างกัน

4.1.5 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกันมีความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

4.2 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกันมีการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

4.2.1 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน จำนวน 3 คู่ ได้แก่ อายุ 41-50 ปี มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 20-30 ปี, อายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 31-40 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 20-30 ปี

4.2.2 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันมีเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกันจำนวน 3 คู่ ได้แก่ อายุ 41-50 ปี มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 20-30 ปี, อายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 31-40 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 20-30 ปี

4.2.3 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน จำนวน 4 คู่ ได้แก่ อายุ 41-50 ปี มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 20-30 ปี, อายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 31-40 ปี, อายุ 51 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 20-30 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 31-40 ปี

4.2.4 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันมีผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกันมี จำนวน 4 คู่ ได้แก่ อายุ 41-50 ปี มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 20-30 ปี, อายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 31-40 ปี, อายุ 51 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 20-30 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุ 31-40 ปี

4.2.5 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันมีความเสี่ยงทางการลงทุนทางการเงินไม่แตกต่างกัน

4.3 ประชาชนในกรุงเทพที่มีสถานะภาพต่างกันมีการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

4.3.1 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีสถานะภาพต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน จำนวน 2 คู่ ได้แก่ สถานะภาพสมรส มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า โสด และสถานะภาพหย่าร้าง มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า โสด

4.3.2 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีสถานะภาพต่างกันมีเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน คือ สถานะภาพหย่าร้าง มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า โสด

4.3.3 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีสถานะภาพต่างกันมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน จำนวน 3 คู่ ได้แก่ สถานะภาพสมรส มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า โสด, สถานะภาพหย่าร้าง มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า โสด และสถานะภาพหย่าร้าง มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า สมรส

4.3.4 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีสถานะภาพต่างกันมีผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน จำนวน 2 คู่ ได้แก่ สถานะภาพหย่าร้าง มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า โสด และสถานะภาพหย่าร้าง มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า สมรส

4.3.5 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีสถานะภาพต่างกันมีความเสี่ยงทางการลงทุนทางการเงินไม่แตกต่างกัน

4.4 ประชาชนในกรุงเทพที่มีอาชีพต่างกันมีการลงทุนทางการเงินไม่แตกต่างกัน

4.4.1 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน จำนวน 2 คู่ ได้แก่ พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า อาชีพอื่น ๆ เช่น อาชีพอิสระ, ทนาย, พนง.มหาวิทยาลัย, นักลงทุน, ลูกจ้างหน่วยงานของรัฐ และผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า อาชีพอื่น ๆ

4.4.2 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกันมีเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินไม่แตกต่างกัน

4.4.3 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกันมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน คือ ธุรกิจส่วนตัว มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า พนักงานบริษัทเอกชน

4.4.4 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกันมีผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกันอย่าง คือ ธุรกิจส่วนตัว มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า ข้าราชการ

4.4.5 4 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินที่ไม่แตกต่างกัน

4.5 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

4.5.1 ประชาชนในกรุงเทพที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินที่ไม่แตกต่างกัน

4.5.2 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีเป้าหมายในการลงทุนทางการเงิน จำนวน 3 คู่ ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001-50,000 บาท มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001-50,000 บาท มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาท และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป ระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 15,000 บาท

4.5.3 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน จำนวน 5 คู่ ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001-50,000 บาท มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001-50,000 บาท มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-25,000 บาท, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป ระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 15,000 บาท และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป ระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 15,001-25,000 บาท

4.5.4 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป ระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 15,001-25,000 บาท และ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป ระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 25,001-35,000 บาท

4.5.5 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน จำนวน 1 คู่ ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป ระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 25,001-35,000 บาท

4.6 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีผู้อยู่ในอุปการะต่างกันมีการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

4.6.1 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีผู้อยู่ในอุปการะต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

4.6.2 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีผู้อยู่ในอุปการะต่างกันมีเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

4.6.3 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีผู้อยู่ในอุปการะต่างกันมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

4.6.4 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีผู้อยู่ในอุปการะต่างกันมีผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

4.6.5 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีผู้อยู่ในอุปการะต่างกันมีความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

4.7 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีความรู้เกี่ยวกับการลงทุนต่างกันมีการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

4.7.1 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีความรู้เกี่ยวกับการลงทุนต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินไม่แตกต่างกัน

4.7.2 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีความรู้เกี่ยวกับการลงทุนต่างกันมีเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับมาก มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับปานกลาง และ ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับมาก มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับน้อย

4.7.3 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีความรู้เกี่ยวกับการลงทุนต่างกันมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับมาก มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับปานกลาง และ ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับมาก มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับน้อย

4.7.4 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีความรู้เกี่ยวกับการลงทุนต่างกันมีผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน 2 คู่ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับมาก มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับปานกลาง และ ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับมาก มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับน้อย

4.7.5 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีความรู้เกี่ยวกับการลงทุนต่างกันมีความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน จำนวน 3 คู่ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับมาก มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับปานกลาง, ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับมาก มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับน้อย และ ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนระดับมาก มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่า บุคคลที่ไม่มีความรู้ทางการเงินเลย

4.8 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเวลาในการติดตามการลงทุนต่างกันมีการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

4.8.1 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเวลาในการติดตามการลงทุนต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงินไม่แตกต่างกัน

4.8.2 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเวลาในการติดตามการลงทุนต่างกันมีเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

4.8.3 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเวลาในการติดตามการลงทุนต่างกันมีทางเลือกในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

4.8.4 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเวลาในการติดตามการลงทุนต่างกันมีผลตอบแทนจากการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

4.8.5 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเวลาในการติดตามการลงทุนต่างกันมีความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน

5. การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ดังนี้

5.1 ปัจจัยทางการเงิน มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงิน

5.1.1 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางแหล่งข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงิน ด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงิน แต่ปัจจัยทางการเงินไม่มีมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงิน ด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุนทางการเงิน

5.1.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางแหล่งข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงิน ด้านเป้าหมายในการลงทุนทางการเงิน

5.1.3 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางแหล่งข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงิน ด้านทางเลือกในการลงทุนทางการเงิน

5.1.4 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางแหล่งข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงิน ด้านผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงิน

5.1.5 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางแหล่งข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงิน ด้านความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงิน

5.3 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผล ดังนี้

1. การลงทุนทางการเงินของของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 214 คน และเพศหญิง 171 คน ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 20-30 ปี มีสถานภาพโสด ประกอบอาชีพเป็นข้าราชการ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่เท่ากับ 15,000-25,000 บาท ยังไม่มีผู้อยู่ในอุปการะ มีความรู้ในการลงทุนระดับปานกลาง และไม่มีเวลาสำหรับการติดตามการลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับ ปรเมศวร์ ว่องพิริยพงศ์ (2551) ว่าเพศชายมีขนาดการออมและการลงทุนมากกว่าเพศหญิง

2. ปัจจัยทางการเงินที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการเมืองและปัจจัยแหล่งข้อมูลข่าวสารซึ่งเลือกตอบมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยทางเศรษฐกิจ โดยมีความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องนี้ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเรื่องอัตราดอกเบี้ย ว่าส่งผลต่อการลงทุนในระดับมาก รองลงมาคือความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่งผลต่อการลงทุนในระดับมากเช่นเดียวกัน ต่อมาปัจจัยทางการเมือง กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องนี้ในระดับมาก และสุดท้ายปัจจัยแหล่งข้อมูลข่าวสาร เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในด้านการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การบอกเล่าจากบุคคลใกล้ชิด และบทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการลงทุน เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสารต่าง ๆ ส่งผลต่อการลงทุนในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ปรเมศวร์ ว่องพิริยพงศ์ (2551) ว่า เสถียรภาพทางการเมืองเป็นเรื่องที่นักลงทุนต่างชาติให้ความสำคัญมากเป็นพิเศษ กล่าวคือ ถ้าประเทศเป็นระบบประชาธิปไตยซึ่งให้อำนาจแก่นักลงทุน ผู้ลงทุนชาวต่างชาติก็ลงทุนมากกว่าประเทศที่ปกครองแบบเผด็จการ ในส่วนของการรับรู้ข่าวสารที่นักลงทุนได้รับ เช่น รายงานการซื้อขาย ราคาหลักทรัพย์ เป็นสิ่งที่ใช้ในการประกอบการตัดสินใจซื้อ/ขายของนักลงทุนประการหนึ่ง สุดท้ายภาพรวมของเศรษฐกิจมีผลกระทบต่อการลงทุนเช่นกัน เนื่องจากปัญหาที่เกิดขึ้นทางเศรษฐกิจก่อให้เกิดผลกระทบทางจิตวิทยาของผู้ลงทุน

3. ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการลงทุนเพื่อให้มีสภาพคล่องในการลงทุนมากที่สุด ในระดับมากที่สุด โดยมีเป้าหมายในการลงทุนเพื่อเป็นเงินยามฉุกเฉิน และเลือกการลงทุนในรูปแบบเงินฝากธนาคาร รองลงมาเป็นหุ้นสามัญ ซึ่งส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะได้รับผลตอบแทนทางการเงิน เพื่อให้มีรายได้ตามปกติรองลงมาคือ กำไรจากการซื้อขายหุ้น และมีความคิดเห็นที่อัตราดอกเบี้ยเป็นความเสี่ยงทางการลงทุนทางการเงินมากที่สุด และในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ความเสี่ยงจากการเมือง ความเสี่ยงจากอัตราเงินเฟ้อ ความเสี่ยงจากการตลาด ตามลำดับ

4. การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน จำแนกได้ดังนี้

ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกันมีความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกับ ซึ่งสอดคล้องกับ ประเมศวร์ ว่องพิริยพงศ์ (2551) ว่าพนักงานภาคเอกชนเพศชายมีขนาดการออมและการลงทุนมากกว่าเพศหญิง และพนักงานภาคเอกชนที่มีการยอมรับความเสี่ยงได้สูง มีขนาดการออมและการลงทุนใหญ่กว่าพนักงานที่มีการยอมรับความเสี่ยงได้ต่ำ

ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันมีวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ทางเลือก และผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกับ สุพพดา ปิยะเกตุสิน (2546) กล่าวว่า ผู้ที่มีอายุอยู่ในวัยฉกรรจ์ เป็นวัยที่สามารถหารายได้เพิ่มเติมที่ ได้รับเงินเป็นประจำ และนำเงินออมส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายไปลงทุนหาผลประโยชน์ต่างกับผู้ที่อายุมากต้องอาศัยเงินที่เก็บออมไว้เป็นรายได้เลี้ยงชีพ และนำเงินออมที่สะสมไว้ใช้ในยามชราไปลงทุนเพื่อหวังผลตอบแทนในเชิงอกเงย

ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีสถานะภาพต่างกันมีวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ทางเลือก และผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกับ อธิวัฒน์ โทสันติกุล และณัฏษ์ กุฬิสร์ (2556) ว่าสถานะภาพต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนต่างกัน

ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกันมีวัตถุประสงค์ ทางเลือก ผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

และเป็นไปในทิศทางเดียวกับ อธิวัฒน์ โตสันติกุล และณัฏษ์ กุณิสร์ (2556) กล่าวว่า นักลงทุนชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนต่างกัน

ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีเป้าหมาย ทางเลือกผลตอบแทน และความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกับ อธิวัฒน์ โตสันติกุล และณัฏษ์ กุณิสร์ (2556) กล่าวว่า นักลงทุนชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันทำให้พฤติกรรมการลงทุนด้านระยะเวลาในการลงทุน โดยเฉลี่ยต่างกัน

ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีผู้อยู่ในอุปการะต่างกันมีวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ทางเลือกผลตอบแทน และความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกับ ศิรินุช อินละคร (2548) กล่าวว่า บุคคลมีภาระหน้าที่ต้องเลี้ยงดูบุตร คู่สมรส พ่อแม่ ญาติ หรือพี่น้องซึ่งมีรายจ่ายค่อนข้างมากในการเลี้ยงดูผู้ที่อยู่ในอุปการะทำให้บุคคลนั้นอาจจะไม่มีเงินออมเหลือเพียงพอที่จะนำไปลงทุน

ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีความรู้เกี่ยวกับการลงทุนต่างกันมีเป้าหมาย ทางเลือกผลตอบแทน และความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกับ ศิรินุช อินละคร (2548) ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของบุคคล ซึ่งบุคคลที่ไม่มีความรู้ในการลงทุนอาจจะตัดสินใจลงทุนทั่วไป เช่น การฝากเงินกับธนาคาร แต่สำหรับบุคคลที่มีความรู้อาจจะตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์หลายประเภท

ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเวลาในการติดตามการลงทุนต่างกันมีเป้าหมาย ทางเลือกผลตอบแทน และความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกับ ศิรินุช อินละคร (2548) กล่าวว่า ผู้ที่ลงทุนในหุ้นสามัญต้องการติดตามข่าวสารการลงทุนอยู่เสมอ จึงทำให้ผู้ที่ไม่มีเวลาสำหรับการลงทุนไปลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทเงินฝากธนาคาร หรือพันธบัตร เป็นต้น

5. การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยทางการเงินมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกได้ดังนี้

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางแหล่งข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยทางการเมือง มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงิน ด้านเป้าหมายในการลงทุนทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกับ พนมพร อัครชยานันต์ และคณะ (2557) ว่านักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยภายนอก เช่น เศรษฐกิจ ข้อมูลข่าวสาร ความมั่นคงทางการเมือง เพื่อใช้เป็นโอกาสสำหรับการตัดสินใจลงทุน

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางแหล่งข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยทางการเมือง มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงิน ด้านทางเลือกในการลงทุนทางการเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกับ พนมพร อัครชยานันต์ และคณะ (2557) ว่านักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยภายนอก เช่น เศรษฐกิจ ข้อมูลข่าวสาร ความมั่นคงทางการเมือง เพื่อใช้เป็นโอกาสสำหรับการตัดสินใจลงทุน

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางแหล่งข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยทางการเมือง มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงิน ด้านผลตอบแทนในการลงทุนทางการเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกับ สุขใจ น้ำผุด และ อนุชานาฏ เจริญจิตรกรรม (2551) ว่า ผลตอบแทนจากการลงทุน ผู้ลงทุนต้องคำนึงถึง ดอกเบี้ยของดอกเบี้ยที่จะได้รับ โดยคำนึงถึงอัตราดอกเบี้ยทบต้น

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางแหล่งข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยทางการเมือง มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงิน ด้านความเสี่ยงในการลงทุนทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกับ รัชนิกร วงศ์จันทร์ (2553) กล่าวว่า ความเสี่ยงจากการลงทุนทางการเงินเป็นประเด็นที่ผู้ลงทุนต้องให้ความสำคัญ หากการลงทุนใดมีความไม่แน่นอนของผลตอบแทนสูงหมายความว่าการลงทุนนั้นมีความเสี่ยงสูง ซึ่งความเสี่ยงเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง การเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย เป็นต้น

5.4 ข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางการเมือง มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงิน ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ดังนั้น นักลงทุนและบุคคลที่สนใจการลงทุน ควรมีการวางแผนในการลงทุน เพื่อให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ และการเมืองที่ไม่แน่นอน

2. จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางแหล่งข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการลงทุนทางการเงิน ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ดังนั้นองค์กร หรือสถาบันทางการเงิน ควรมีการประชาสัมพันธ์เพื่อผ่านช่องทางต่าง ๆ โดยครอบคลุมทุกพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนทั่วไป นักลงทุน และบุคคลที่สนใจการลงทุน ได้รับรู้เกี่ยวกับการลงทุนทางการเงิน

5.5 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาถึง “ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร” เท่านั้น จึงควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการลงทุนทางการเงินกับพื้นที่อื่น ๆ ซึ่งอาจมีความแตกต่าง เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกครบถ้วน และสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาการลงทุนทางการเงิน และเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

บรรณานุกรม

ตำรา/หนังสือ

รัชนิกร วงศ์จันทร์ (2553). การบริหารการเงินส่วนบุคคล. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

ศิรินุช อินละคร (2548). การเงินส่วนบุคคล. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุขใจ น้ำผุด และ อนุชานาฏ เจริญจิตรกรรม (2551). กลยุทธ์การบริหารการเงินบุคคล (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุพพดา ปิยะเกศิน (2546). การเงินส่วนบุคคล (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สารนิพนธ์

ชนิดา ศศิบุตร. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกการลงทุนทางการเงินของพนักงานธนาคารกรุงไทย ในเขตจังหวัดลำปาง. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ณภาพัช พายุเลิศ และวิษณุ ภูมิพานิช. (2557). การศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของพนักงานบริษัทเอกชน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ธนพร จันทร์สว่าง. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.

ปรเมศวร์ ว่องพิริยพงศ์. (2551). การออมและการลงทุนของพนักงานเอกชน. เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พนมพร อัครชยานันต์ และคณะ. (2557). พฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตราสารทางการเงิน. รายงานการวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

มนตรี สุคนธมาน. (2550). การจัดสัดส่วนการลงทุนส่วนบุคคล. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รุ่งตะวัน แซ่พัว. (2560). การศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของ Generation X ในเขต กรุงเทพมหานคร. เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศักดิ์ชัย ศิริวิบูลย์. (2559). ปัจจัยและพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน : หลักฐานเชิง

ประจักษ์ ในเขตเศรษฐกิจกลุ่มลุ่มพินี. ปรินญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.

สุมนา นุปผา และคณะ. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนทางการเงินของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลเมือง ศรีราชา จังหวัดชลบุรี. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยนครพนม.

อริวัฒน์ โตสันติกุล และณัฏษ์ กุลิสร. (2556). แนวโน้มและพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนชาวไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

กฤษฎา เสกตระกูล. (2553). การวางแผนการเงินส่วนบุคคล: เมื่อประชาชนมั่งคั่ง ประเทศชาติมั่นคง. สืบค้นวันที่ 22 สิงหาคม 2563 จาก

<https://www.set.or.th/set/financialplanning/knowledgedetail.do?contentId=535&type=article>.

กองยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค. (2563). ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสแรกของปี 2563 และแนวโน้มปี 2563. สืบค้นวันที่ 25 สิงหาคม 2563 จาก

https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=10212.

คนประกันภย์. (ม.ป.ป). การวางแผนการลงทุน. สืบค้นวันที่ 2 กันยายน 2563 จาก

http://www.konpakanpai.com/webpage/financial_plan/การวางแผนการลงทุน.html.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง : ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการลงทุนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง : แบบสอบถามชุดนี้จัดทำเพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดทำสารนิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยมี นางสาวชุตินันท์ ประทีป ณ ถลาง เป็นผู้ศึกษา และขอความกรุณาจากท่านตอบ แบบสอบถามให้ครบถ้วนและตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อนำประโยชน์ไปใช้ในเชิงวิชาการ แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยทางการเงิน

ส่วนที่ 3 การลงทุนทางการเงิน

หมายเหตุ : ทั้งนี้ข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับและใช้เพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ขอขอบคุณที่สละเวลากรอกข้อมูลจนครบถ้วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

- 1.1 เพศ ชาย หญิง
- 1.2 อายุ 20-30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี 51 ปีขึ้นไป
- 1.3 สถานะภาพ โสด สมรส หย่าร้าง
- 1.4 อาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 ข้าราชการ ธุรกิจส่วนตัว อื่น ๆ โปรดระบุ.....
- 1.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 15,000 15,001-25,000 25,001-35,000
 35,001-40,000 40,001-50,000 50,001 ขึ้นไป
- 1.6 ผู้อยู่ในอุปการะ มี ไม่มี
- 1.7 ความรู้เกี่ยวกับการลงทุน มาก ปานกลาง น้อย ไม่มีเลย
- 1.8 เวลาสำหรับติดตามการลงทุน มี ไม่มี

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยทางการเงิน : ท่านคิดว่าปัจจัยทางการเงินมีผลต่อการลงทุนของท่านในระดับใด

ปัจจัย	เกณฑ์การให้คะแนน				
	(5) มากที่สุด	(4) มาก	(3) ปานกลาง	(2) น้อย	(1) น้อยที่สุด
2.1 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ					
1. อัตราดอกเบี้ย					
2. ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี					
2.2 ปัจจัยทางการเมือง					
2.3 ปัจจัยแหล่งข้อมูลข่าวสาร					
1. โฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต					
2. บทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการลงทุน เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสารต่าง ๆ					
3. การบอกเล่าจากบุคคลใกล้ชิด					

ส่วนที่ 3 การลงทุนทางการเงินของท่านมี วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ทางเลือกการลงทุน ผลตอบแทน และ ความเสี่ยงจากการลงทุนของท่านเป็นอย่างไรและในระดับใด

ปัจจัย	เกณฑ์การให้คะแนน				
	(5) มากที่สุด	(4) มาก	(3) ปานกลาง	(2) น้อย	(1) น้อยที่สุด
3.1 วัตถุประสงค์ของการลงทุน					
1. เพื่อความปลอดภัยของ เงินทุน					
2. เพื่อมีรายได้ประจำ					
3. เพื่อเพิ่มมูลค่าเงินทุน					
4. เพื่อให้มีสภาพคล่องในการ ลงทุน					
5. เพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี					
3.2 เป้าหมายของการลงทุน					
1. เป็นเงินยามฉุกเฉิน					
2. ใช้เป็นเงินทุนเฉพาะ					
3. ใช้เป็นเงินทุนในการเก็ง กำไร					
3.3 ทางเลือกการลงทุน					
1. เงินฝากธนาคาร					
2. หุ้นสามัญ					
3. พันธบัตรรัฐบาล					
4. หุ้นกู้					
5. กองทุน RMF					
6. กองทุน SSF					
7. ลงทุนในอสังหาริมทรัพย์					

8. ลงทุนในทองคำ เพชร พลอย ของสะสม					
3.4 ผลตอบแทนจากการลงทุน					
1. รายได้ตามปกติ					
2. กำไรจากการซื้อขายหุ้น					
3. ค่าเช่า					
3.5 ความเสี่ยงทางการเงิน					
1. ความเสี่ยงทางการเงิน					
2. ความเสี่ยงจากอัตราเงินเฟ้อ					
3. ความเสี่ยงจากการเมือง					
4. ความเสี่ยงจากการตลาด					
5. ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ย					
6. ความเสี่ยงจากอัตรา แลกเปลี่ยน					

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ-สกุล :	ชุตินันท์ ประทีป ณ ถลาง
วันเดือนปีเกิด :	20 มิถุนายน 2536
สถานที่เกิด :	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ที่อยู่ปัจจุบัน :	30 ถนนกรุงเทพ-นนท์ แขวงวงศ์สว่าง เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ 10800
ประวัติการศึกษา :	
พ.ศ. 2549	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนเกาะสมุย
พ.ศ. 2555	บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการเงินและการธนาคาร จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2563	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการเงินยุคดิจิทัล จากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ประวัติการทำงาน :	
พ.ศ. 2558	บริษัท เวฟเวอร์ตัน จำกัด ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่การเงิน
พ.ศ. 2559	ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด มหาชน ตำแหน่ง พนักงานธนกิจ
พ.ศ. 2561	บริษัท ตะวันออกพาณิชย์ส์ จำกัด (มหาชน) ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่การเงิน
ปัจจุบัน	ธนาคารกรุงไทย จำกัด มหาชน ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ธุรกิจภาครัฐ